

SIAM INTER COMICS

40mm

เจ้าสาวป่า

34

Suzue Miuchi

การแสดง
เพื่อไฮบริคณา
ของธรรมชาติ
ธาตุทั้งสี่
ลม, ไฟ,
น้ำ, ดิน

อันเป็น
พื้นฐาน
ของ
"นางฟ้า
สี่แดง"
นี้

มายะ
คุณอายุมี
ทำได้ดีมาก
ทั้ง 2 คน

การ
ฝึกซ้อม
ในส่วนแรก
ลุล่วงแล้ว
ด้วยดี
ค่ะ!

theorgan.com.net

ต่อไปจะเป็น
การฝึกซ้อม
ในส่วนสุดท้าย
ณ หมู่บ้าน
แห่งนี้...

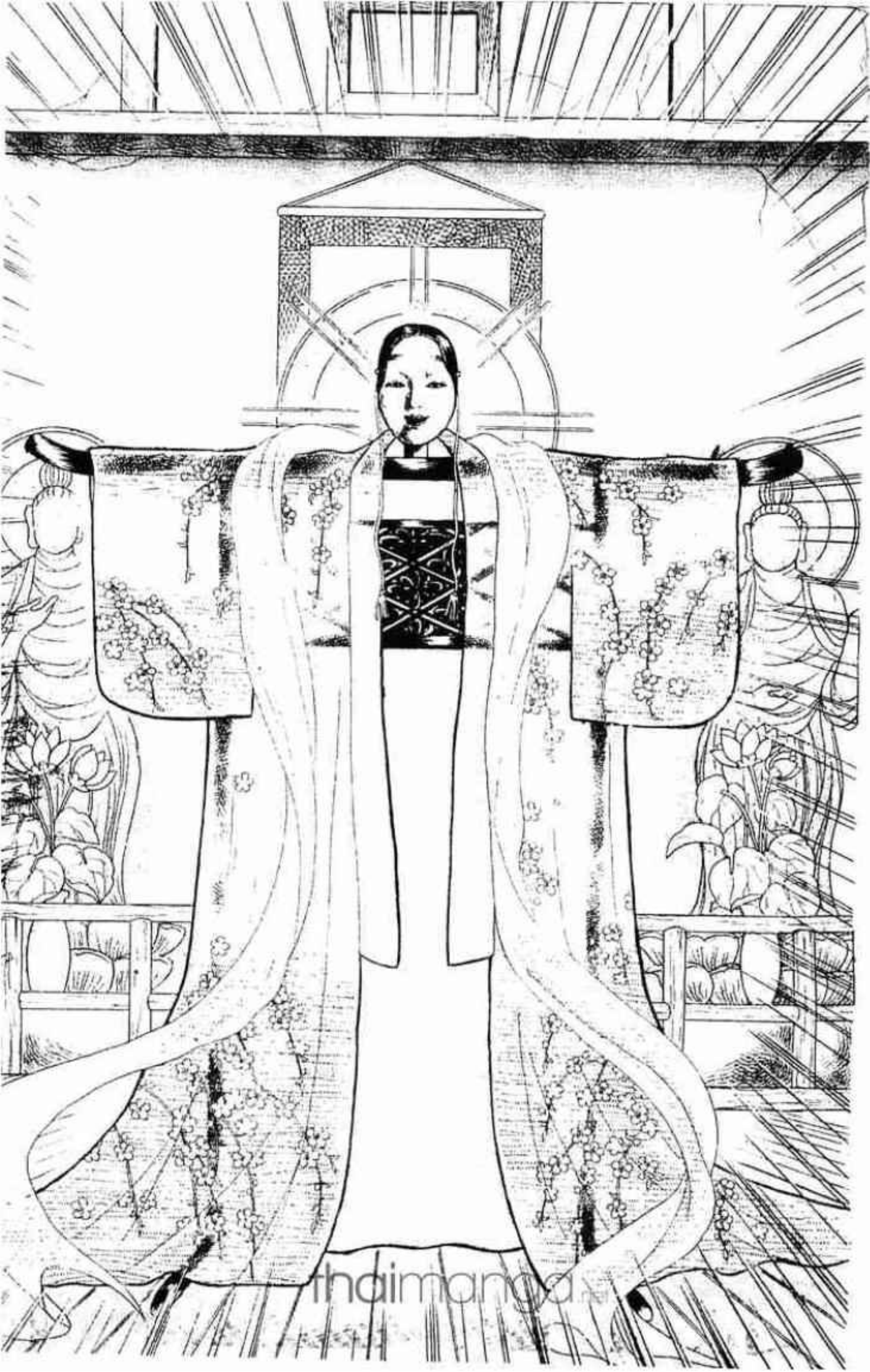
นั่นคือ
การ
แสดง

บท
"นางฟ้า
สีแดง"

นางฟ้า
สีแดง
!!

มา
ทางนี้
สิ!

thaimanga

ชุดกับหน้ากาก
ที่เคยใช้
ในการแสดง
“นางฟ้าสีแดง”
บนเวที

นี่
คือ
...

ชุดของ...
นางฟ้า
สีแดง...

ความทรงจำ
ในเวลานั้น
มันแทรกซึม
ไปทุก
อณูของ
เนื้อผ้า...

เสียงปรบมือ
ดังสนั่น
เสียงโห่ร้อง
ด้วยความ
พึงพอใจ
ครู่จำได้

แม้แต่
กลิ่นของ
โรงละคร
ที่แสดงใน
เวลานั้น

คุณ
ครู....

รู้มั๊ยว่า
ทำไมครูถึง
ให้พวกเธอ
แสดงเพื่อสื่อ
ถึงธาตุทั้งสี่
นั่น?

เพราะ
นางฟ้าสีแดง
เป็นเทพธิดา
ผู้ลดบันดาล
และควบคุม
ความเป็นไป
ของธรรมชาติ
ทั้งหมดนะสิ

ซึ่งมาบัดนี้
พวกเธอน่าจะ
เข้าใจและรู้จัก
“นางฟ้าสีแดง”
อย่างดีแล้ว...

ไม่
ทราบ
ค่ะ

ฮ้า..!?

รู้จัก
นางฟ้า
สีแดง
อย่างดี
แล้ว...

อะไร
กัน...

นี่
คือ
...

ส่วนนี้
ของบทพูด
ของ
“นางฟ้า
สีแดง”

อีก 1 สัปดาห์
ให้หลัง
ครูจะขอให้
เธอ 2 คน
แสดงใน
ส่วนนี้

ที่
หุบเขา
อูเมะโนะ
ทานิ

การฝึกซ้อม
โดยแสดงถึง
ธาตุทั้งสี่คงจะ
เป็นประโยชน์
กับพวกเธอละ

อา
จารย์...
คุณ
ครู...

บทพูด
ของ
นางฟ้า
สีแดง
...

นางฟ้าสีแดง : ใครนะ ใครกันที่มาปลูกให้เราตื่น เสียงสะท้อนของพวงไพโร หรือความเขียบสัจดขามราตรี ไม่ใช่ก็คือกลิ่นคาวเลือด เราเห็นเกลียวพายุ 2 สายกำลังดาโถมเข้าหากันเกลียวพายุสีแดงกับสีขาวและลูกข้างที่หมุนคว้างจนทำให้พื้นดินปั่นป่วน แทบถล่มหลาย 2 ลูก

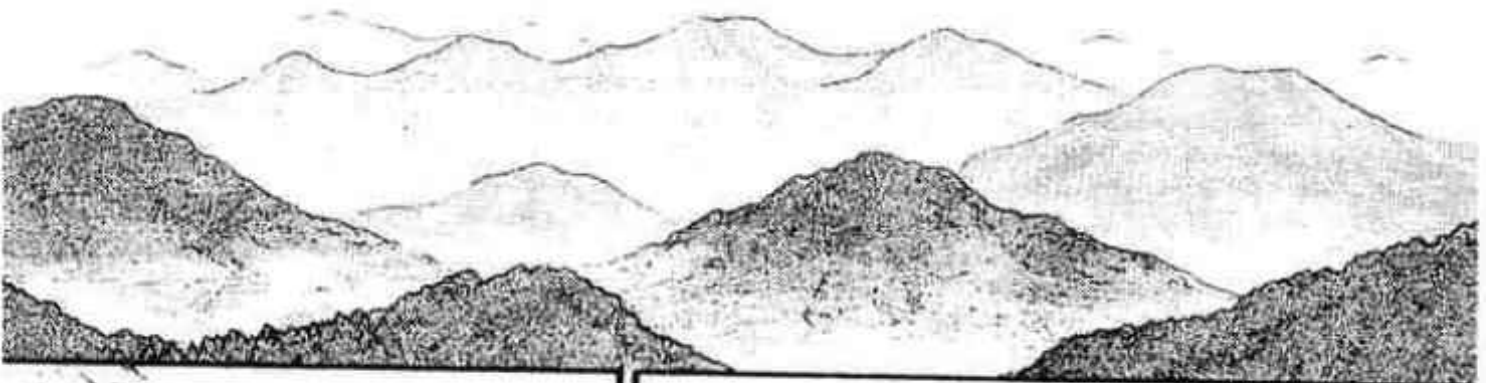
มันหมุนเร็วขึ้นแรงขึ้น
เดี๋ยวชนกัน เดี่ยวกระเด็น
กระดอนไป ในขณะที่ทำให้
สรรพสิ่งพินาศย่อยยับ
ไปด้วยแต่มันก็ยังคง
หมุนแรงขึ้นเร็วขึ้นทุกที
ไม่มีทีท่าว่าจะหยุด...

พลังของเทพยดา
ก็ปั่นป่วนไฟสงครามลูกโยน
ความโกรธแค้นชิงชิงแผ่ซ่าน
ไปทั่วทุกหัวระแหง
โดยมีลูกข้าง 2 ลูกนั้น
เป็นศูนย์กลางลูกแก้ว
แห่งชีวิตดับตันเหมือน
ใบไม้ร่วง

เราไม่เข้าใจเลย ทำไมมนุษย์
จะต้องแย่งชิงกัน หลังเลือดกัน
เช่นฆ่าทำลายกัน ไม่ได้ยินเสียงฟ้า
บ้างหรือ? ไม่ได้ยินเสียงดินบ้างหรือ?
ไม่ได้ยินเสียงเพลงแห่งเทพผู้ประทาน
และหล่อเลี้ยงชีวิตและคอยประสาน
ฟ้าดินเอาไว้ด้วยกันบ้างหรือ

ทำไมไม่รู้บ้างว่า
ผู้ที่เรียกวิญญาณมาร
มาสู่สภาพมนุษย์นั้น
มีเพียงมนุษย์เท่านั้น
จิตได้สำนึกอันโหดร้ายนั่นเอง
ที่เชื่อเชิญและเปิดทางให้
พวกมารมาสู่สภาพมนุษย์นั้น
มีเพียงมนุษย์เท่านั้น

เจ้าแห่งปิตาจ
มนุษย์จะเชื่อแต่
ในสิ่งที่มองเห็นด้วยตา
จะเชื่อแต่ในสิ่งที่ได้ยิน
ด้วยหู จะเชื่อแต่ในสิ่ง
ที่สัมผัสได้ด้วย
ร่างกาย

สิ่งที่มี
เนื้อหนังท่อน้ำ
ก็จะเชื่อแต่สิ่ง
ซึ่งมากระทบ
เนื้อหนัง
ได้เท่านั้น

“นางฟ้าสีแดง” : ไล่เขลาขี้งนัก
ที่พวกมนุษย์ไม่สำนึกเลยว่า
จิตใจซึ่งสั่งให้ร่างกายของ
พวกตนกระทำการใด ๆ ได้นั้นแหละ
คือตัวตนที่แท้จริงของตัวเอง
ไม่สำนึกถึงจิตใจของเทพยดา
ฟ้าดินที่คอยหล่อเลี้ยง
ชีวิตของพวกตน

“ต้นไม้” ก็คือ “พลัง”
ของทวยเทพซึ่งปรากฏ
อยู่บนผืนแผ่นดิน
ณ ที่นี้คือดินแดนศักดิ์สิทธิ์
ซึ่งเหล่าทวยเทพสถิตอยู่
ต้นอุเมะนี่คือตัวตนของเรา

พลังของเรา
จะหมุนเป็นเกลียว
ล่องลอยขึ้นสู่ท้องฟ้า
เพื่อหล่อเลี้ยงสรรพสิ่ง
บนผืนแผ่นดิน
เพื่อก่อกำเนิดแหล่งน้ำ

ให้สิ่ง
ที่ยังรากลงดิน,
คืบคลานไปบนดิน,
แหวกว่ายไปในน้ำ,
บินไปในท้องฟ้า
ได้เติบโต

จงเติบโตขึ้น
จงงอกงามขึ้น
อย่าง
ไม่หยุดยั้ง

จงเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ
จงมีแต่ความอุดมสมบูรณ์
จงมีแต่ความสงบสุข
และร่มเย็น

เราจะ
ดลบันดาล
ให้ดอกไม้สีแดง
อายุยืนเป็นพันปี
บานสะพรั่ง
ณ ที่แห่งนี้

นางฟ้า
สีแดง
!!

นี่แหละ
นางฟ้า
สีแดง!

นี่
แหละ
!

เทพธิดา
ผู้ดลบันดาล
และควบคุม
ธรรมชาติ
ทั้งปวง...

ยาก
มากเลย
เราจะ
แสดง
ยังไงดี
!?

นางฟ้า
สีแดง...!

แล้วที่
อาจารย์
ลึกคาเงะ
พูดนะ
ยังไง
กันนะ...

"พวกเธอ
น่าจะเข้าใจ
และรู้จัก
นางฟ้าสีแดง
ดีแล้ว"

และการแสดง
เพื่อสื่อถึงธาตุทั้งสี่นั้น
จะเป็นประโยชน์
ในแง่ไหนนะ

มาตามเคยบอกว่า
การแสดงเพื่อสื่อถึงธาตุ
ทั้งสี่ ลม, ไฟ, น้ำ, ดินนะ
สิ่งที่สำคัญกว่าผลลัพธ์
คือกระบวนการ
ใช่ไหมครับ?

ผมอยากทราบว่า
การฝึกซ้อมในขั้นตอนที่
ว่านี้นั้นมีความหมาย
ต่อเธอทั้งสองยังไง
บ้างครับ?

เมอร์ซีเออร์
อยากเรียนถาม
ถึงความหมาย
ของการแสดง
เพื่อสื่อถึง
ธาตุทั้งสี่นั้น
นะครับ

ประธาน
โทษศรี
อาจารย์
สิริกาละ
ผมขอ
เป็นล่าม
ให้ครับ

คุณ
แฮมิล

การแสดง
เพื่อสื่อถึงลมนั้น
ผู้แสดงจำเป็นต้อง
รู้จักลม
ให้ถ่องแท้
ซะก่อน

ส่วน
การแสดง
เพื่อสื่อถึงไฟ
ผู้แสดงก็ต้อง
ทำความเข้าใจ
กับไฟ

เช่น
เดียว
กับน้ำ
และ
ดิน

ซึ่งนั่นจะช่วย
ให้พวกเธอค้นพบ
มุมมองใหม่ ๆ และ
ได้แง่คิดที่ได้เป็น
ตัวของตัวเอง
โดยเฉพาะ

โดย
ปกติแล้ว
จะมีใคร
บ้างล่ะคะ
ที่ใส่ใจใน
ตัวตน
ของลม

จะมีใคร
นึกถึง
ความเจ็บปวด
ของน้ำ
ถ้ามัน
มีจิตใจ

ใครจะเฝ้า
สังเกตกับ
การเรื้อระบำ
ของเปลวไฟ
หรือพลังของ
ดินบ้าง

มาตาม...!

การให้
ไซปริศานา
ธาตุทั้งสี่นี้
ด้วยการแสดงนะ
ขั้นไม่ได้เน้น
ที่ศิลปการแสดง
หรอกนะคะ

แต่
ต้องการให้
พวกเธอได้รู้
ว่าธรรมชาติ
คืออะไร

ซึ่งทั้งคู่
ก็สรุป
แต่ละหัวข้อ
ได้โดยมุ่มมอ
ของตนเอง

ในหัวข้อ“ลม”
อิมเกาะ อายุมิ
ได้มองเห็น
ตัวตนที่มอง
ไม่เห็นด้วยตา
ของลม

ส่วน
คิตาจิมะ มายะ
ได้มองเห็นแง่
ของการกำเนิด
และดับสูญของ
พลังแห่งลม

ซึ่งหมาย
รวมถึง
การเกิด
และดับ
ของลม
ด้วย

ส่วนใน
หัวข้อ “ไฟ”
อายุมิ มองเห็น
ความงาม
และจังหวะ
ของเปลวไฟ
ที่ลุกโชน

ในขณะที่
มายะ
มองไปถึง
พลังอัน
บ้าคลั่งที่
เผาไหม้
หัวใจคุณ

ในหัวข้อ
“น้ำ”
อายุมิ สัมผัสถึง
ความรู้สึก
ของสิ่งที่
ใช้ชีวิต
ในน้ำ

แต่มายะ
แสดงถึง
หัวใจและ
พลังของ
น้ำ

สำหรับหัวข้อ“ดิน”
อายุมิ มองในแง่
ของพลังแห่งผืนดิน
ซึ่งมนุษย์บูชา
รวมทั้งวัฏจักร
การแปรสภาพ
ของดิน

ส่วนมายะ
ก็สัมผัสถึงความ
รู้สึกของ
เมล็ดพืชพันธุ์
ที่เติบโตขึ้นจาก
ดินซึ่งเปรียบ
เสมือนแม่

สิ่งที่ได้จาก
การไฮบริดนา
เหล่านี้
จะกลายเป็น
คาแรกเตอร์ของ
"นางฟ้าสีแดง"
ของพวกเธอ

การแสดง
เพื่อสื่อถึง
ธาตุทั้งสี่นี้
จึงเป็นพื้นฐาน
ในการรับบท
"นางฟ้าสีแดง"
ยังไงล่ะคะ

น่าจับตามอง
มากเลยคะ
ว่าทั้งสองจะแสดง
บท"นางฟ้าสีแดง"
นี้กันยังไงบ้าง

มาตาม...

ก๊อคงเป็น
ฮิเมกาวะ อายุมี
ซึ่งเปี่ยมไปด้วย
ศิลปะการแสดง
ชั้นสูงที่ผ่าน
การขัดเกลา
มาอย่างดี
อยู่แล้วละ

ที่สำคัญ
เธอสวย
หยาดฟ้า
มาติน
อย่างจ๋า

บท
นางฟ้าสีแดง
เทพธิดา
ผู้งามล้ำนั้น
จะมีใครเหมาะ
ไปกว่าเธอ
อีก

มาถึง
ขั้นฝึกซ้อม
บทนางฟ้า
สีแดง
แล้วเรอะ
!?

ระหว่าง
ฮิเมกาวะ
อายุมีซึ่งใช้
ศิลปะการแสดง
ที่ผ่านการ
วางแผนและ
คำนวณมา
อย่างถ่วงถี่

กับ
คิตาจิมะ
มายะ
ที่แสดง
ตามที
"นิกซัน
มาได้"

ใครจะ
คู่ควรกับบท
นางฟ้าสีแดง
มากกว่ากัน
คราวนี้ก็จะได้
รู้ตัวผู้แดง
กันซักที

ถ้าจ๋า
ลึกล้ำอะ จึจุลอะ
ก๊อคงไม่เอา
คิตาจิมะมายะ
มาเป็นตัวเก็งอีกคน
ไหว่นวายนมาก
ขึ้นตอนหรือ

จึริช
แฮะ
จึริช
ของ
นาย

จริงอยู่ว่าถ้าพูดถึง
ในแง่ของฝีมือแล้ว
คิดาจิมะ มายะ
จะสู้ฮิเมกาว่า อายุมิ
ไม่ได้ แต่บางครั้งนะ
เธอมีความโดดเด่น
ในบางแง่และมีพลัง
ในการตรารังผู้ชม
ได้เหนือกว่าฮิเมกาว่า
อายุมิอีกนะ

น่ากลัว
ไม่ใช่
เล่น

เอ้อ...
ก็มีช่วงหนึ่งใจ
ที่เธอได้ฉายาว่า
เป็นผู้ถล่มเวที
ละคร

ขั้นว่า
น่าลึนมากเลย
ว่าทั้งคู่ จะแสดง
บทนางฟ้าสีแดง
นี้ยังง

อืม
:

ทางนี้
ครับ
คุณ
มาลิ้ม

เชิญ
ครับ...

thain

ไม่...!
ชั้นยังไม่กลับ

จะอยู่ที่
หุบเขา
อูเมะโนะ
ทานิ
นี่แหละ...!

คุณ
พ่อ
!

ลึกลับซะ จิจุสะ
เป็นคนช่วย
ชั้นเอาไว้เอง
ในขณะที่ชั้น
กำลังจะตาย...!

จิจุสะ
คนนั้น
นั่นแหละ
!!

อะไร
นะ
ครับ
!?

ว่าไฉนนะ!
เจอท่าน
ประธาน
กรรมการ
แล้ว!

ท่านได้รับ
การช่วยเหลือ
จากยาม
เฝ้าประตู
กลางป่า
!?

เวลานี้
พักผ่อนอยู่
ที่นั่น...!
ท่านสบายดีมั๊ย...!
โอ! ไหล่อก
ไปที!

อ๊ะ

พวกเรา!
ท่านประธาน
กรรมการ
ปลอดภัย

แล้ว!

ป้า
จ๋า ช่วยชั้น
แต่งตัว
หน่อย
เร็ว!

ชั้นจะไป
หมู่บ้าน
อูเมะโนะ
ซาโตะจ๊ะ

คฤหาสน์
தாகามิยะ

เค้าพบคุณพ่อ
ของคุณมาซิมิ
ซึ่งอยู่ในสภาพ
ที่ปลอดภัย
ดีแล้วล่ะจ๊ะ

ชั้น
ต้องรีบ
ไปเยี่ยม
แล้ว...!

แหม-
จะใส่
ชุดไหน
ไปดีนะ

ดูซีคะ
คุณหนูจะไป
เยี่ยมใช้หรือ
ไปออกเดท
กันแน่
คะเนี่ย

สดชื่น
รำเริง
ขนาดนี้

ดีใจ
ด้วยจริงๆ ค่ะ
คุณมาซิมิ....

ชั้น
ไม่เคย
รู้สึก
สบายใจ
อย่างนี้
เลย....

คณะครูออนไลน์

โอ-
เหรอครับ?
ท่านประธาน
กรรมการ
ปลอดภัย
แล้ว...!

ผมใส่ใจ
จริยศาสตร์
ครับ...

ครับ
สวัสดิ์

ได้ข้ออ้าง
ไปหมู่บ้าน
อูเมะโนะซาโตะ
ที่สึกิคาเงะ จึงจะ
ไปหลบอยู่
แล้วละ

“ไปเยี่ยม
ประธาน
กรรมการ
ฮายามิ
งะ”

มีรายงาน
มาว่า
คุโรนุมะ
ริวโซ่ไปที่
อูเมะโนะ
ซาโตะ
แล้ว

เราจะ
ซำกว่า
หมอนั้น
ไม่ได้

ยังงะเรา
ก็ต้องฟัง
เรื่องราวของ
“นางฟ้าสีแดง”
จากตัว
สึกิคาเงะ จึงจะ
เอง

ได้ข่าวว่า
เจ้าหนูน้อย
ที่รับบทอิชชิน
ก็ไปที่หมู่บ้าน
นั้นแล้ว

ผมก็น่าจะ
ไปดูบ้านเกิด
ของ
“นางฟ้าสีแดง”
ให้พบกับตา
ซึกุครั้งนะ

ผมจะไปเป็น
เพื่อนเอซ
อาจารย์
โอโนเดระ

thaimoon.com

ห้องนายกสมาพันธ์
การละครแห่งประเทศไทย

ประธาน
กรรมการ
อาชามีกับ
สีกิตาจะ
จีตู่...

คีต
คู่อาฆาต
เก่าแก่
มาเจอกัน
แบบนี้..
อะไร
คงไม่จบลง
ง่าย ๆ
ซะแล้ว

ช่วยเตรียม
ให้หิโนะ
ซันจะไป
บ้านเกิด
"นางฟ้า
สีแดง"

เกี้ยว
โต...

ที่
หมู่บ้าน
อุเมะโนะ
ซาโตะ...!

ครับ
ท่าน
นายก

thainmar.com

ตั้งแต่ที่ต่อ
จนอาจารย์
โคเคยอมรับ
เป็นลูกศิษย์
แล้ว

ท่านก็อุทิศ
สอนวิชาแกะสลัก
สารพัดจนเรา
ได้รับอนุญาตให้แกะ
รูปพระโพธิสัตว์
กวนอิมแล้ว

พอ
แกะ
เสร็จ
เมื่อ
ไหร่

เราคงจะต้อง
ลาท่านซักที
รบกวนท่าน
มานาน
เหลือเกิน
แล้ว...

ขอบพระคุณ
มากครับ
อาจารย์สำหรับ
ทุกอย่าง

ยินดีครับ
ไม่ทราบว่า จะเป็น
ข้อมูลและมีประโยชน์
ต่อการแสดงของคุณ
มากน้อยแค่ไหน
แต่ที่แน่ ๆ คุณเป็น
ลูกศิษย์ที่เยี่ยมมาก
ครับ

รับนี้
ไว้เถอะครับ
เป็นมิตร
แกะสลักที่คุณ
เคยใช้

ถ้าเกิดติดขัด
เรื่องการสวม
บทบาทล่ะก็
น่าจะลอง
แกะสลัก
พระพุทธรูป
ดูนะครับ

อา
จารย์
:

ผมไม่ทราบ
หรอกครับว่า
บทอิชชิน
ช่างแกะสลัก
พระพุทธรูปนี่
เป็นยังไง

แต่บางที
มันก็ไม่จำเป็น
ไม่ใช่เหรอครับ
ที่ต้องไป
เสาะหา
คาแร็กเตอร์
นั้น ๆ ?

ตอนที่เห็นคุณ
ทุ่มเทกับการแกะสลัก
พระพุทธรูปชนิดลึ้ม
แม้กระทั่งเรื่อง
การแสดงละครนะ
ผมคิดว่า
คุณนั่นแหละครับ
คือ อิชชิน

เมื่อเรา
ละทิ้งการติดขัด
ให้หมดแล้ว
เราจะค้นพบ
ความจริงเอง
แหละครับ

เราจะ
เข้าไปใกล้
บทบาทนั้นเอง
ก็ได้
หรือจะทำให้
บทบาทนั้น
เข้ามาใกล้
ตัวเราก็ได้

แต่บทอิชชิน
ที่คุณแสดง
ก็จะเป็นอิชชิน
ในแบบของคุณ
แต่เพียงผู้เดียว
นะครับ

เพราะ
อิชชินนะ
อยู่ในตัว
คุณแล้ว
ไม่ใช่เหรอ
ครับ

อาจารย์
ครับ...!

ขอบ
พระคุณ
มาก
ครับ...
ผมขอรับ
มิดแคะสลักนี้
ไว้ด้วยความ
ซาบซึ้งที่สุด
ครับอาจารย์

แล้วซักวันหนึ่ง
ผมจะต้องได้
ขึ้นไปแกะสลัก
พระพุทธรูป
บนเวทียุโรป
ครับ

เวลาอดีต
เรื่องการแสดง
ผมจะได้
แกะสลัก
พระพุทธรูป
ครับ

โดยลิ้ม
ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง
ให้หมด

ใน
ฐานะ
อิชชิน
!

ลองไปดู
ลาตเลา
หน้อยซี
ที่บ้านเกิด
ของนางฟ้า
สีแดง

เราจะได้
เห็นภาพ
ของอิซซึน
ในแบบ
ของเรา
ที่ชัดเจน
ยิ่งขึ้น

ลูกชาย
ที่หม่น
คว้าง
จนทำให้
ฟ้าดิน
ปั่นป่วน

แทบถล่มทลาย
2 ลูก ชีวิตดับดิน
เสียงฟ้าเสียงดิน
พลังหม่นเป็นเกลียว
ล่องลอยขึ้นสู่ท้องฟ้า

ยาก
จังเลย
จะแสดง
ยังไงดี
นะ...?

นางฟ้า
สีแดง
ในแบบ
ของเรา

ลูกแก้ว
ของชีวิต
คืออะไร
นะ?

แล้วเสียงฟ้า
เสียงดินล่ะ
เป็นยังไง...?

พลังที่หม่น
เป็นเกลียว
ล่องลอยขึ้น
สู่ท้องฟ้าล่ะ
จะให้แสดง
ยังไง?

เทพธิดา
ผู้บันดาล
และควบคุม
ธรรมชาติ

นางฟ้า
สีแดง
ในแบบ
ของเรา
!!

เด็กสาว
2 คน นั้น
เริ่มฝึกซ้อมบท
นางฟ้าสีแดง
แล้ว...

น่าน
เหลือ
เกิน
...
กว่า
จะ
มา
ถึง
วัน
นั้น

อิจิเรน
...

โ๊ะ
...

อ๊ะ...

ไอ้...

อ้อ : ไม่นะ!

ในเมื่อมาถึงจุดนี้แล้ว...

มาถึงจุดนี้แล้ว!

อิจิ เร็น...!

คุณผู้หญิง!

คุณ
จิ๋งสะ
ครับ
!!

คุณ
ผู้หญิง
ครับ
!!

แข็งใจ
ไว้ครับ
คุณผู้หญิง
!!

อาจารย์
คะ...

!!
อาจารย์
สิกดาละ
!!

คุณครู
อย่าตาย
นะคะ
!!

จิชี่
:

จิชี่
:

คุณ
จิตตะ
ครับ

จิชี่
:

ใครนะ?
ใครกำลัง
เรียกชั้นอยู่
!!

จิชี่?
ไม่ใช่
ชั้นคือ

ชื่อ
ของ
ชั้น
คือ...

ใครจับ
เด็กนั้น
ไว้ที!!

วิ่งราว
!!

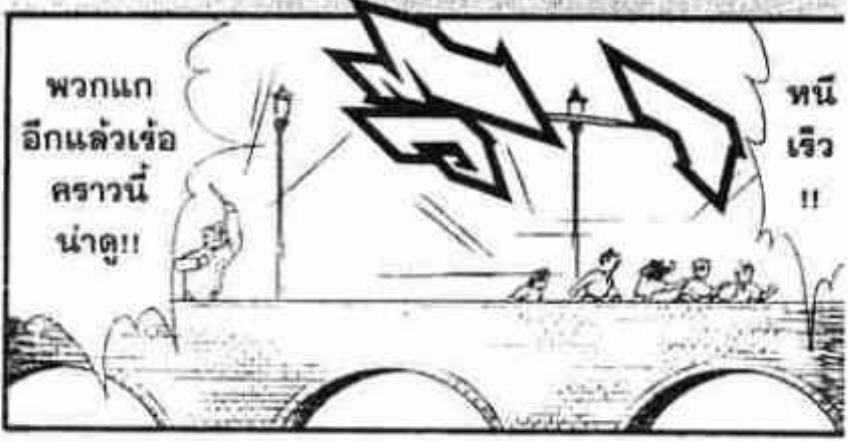
ปล่อย
นะ!!

โอ๊ะ

40

พวกแก
อีกแล้วเชอ
คราวนี้
น่าดู!!

หนี
เร็ว!!

จิชี!
นาง
เด็ก เลี้ยง
เสีย
ข้าวลูก
!!

แต่กระเป๋าทิ้งไว้
ของตาแก่ ชักแยชักยุ้นนั้น
ยังเอามาไม่ได้แล้วแกคิดจะทำ
อะไรกิน!!

ไม่เงินเราก็
ได้เงินเต็มกระเป๋าดังค์
ของตานั่นมาแล้ว นางตัวดี
!!

ในเมื่อ
ทำงานไม่ได้
ก็ไม่ต้อง
กิน!!

ตั้งแต่จำความได้
ฉันไม่มีพ่อแม่ไม่มีที่พึ่งใดเลย
นอกจากอยู่กับกลุ่มใหญ่กับเด็ก ๆ
ที่มีสภาพเดียวกันโดยช่วย
เจ้านาย ซึ่งเลี้ยงดูอยู่
ลักเล็กขโมยน้อย ฉกชิงวิ่งราว
หลอกลวงต้มตุ๋นสารพัด
มิจฉาชีพ

จิชี...
ใช่แล้ว
นั่นคือ
ชื่อของ
ฉัน

เด็กผู้หญิง
ที่ทำทุกอย่าง
เพื่อไม่ให้
อดตายไป
วัน ๆ

จนเมื่อ
วันนั้น...
ตอนฉันอายุ
ได้ 7 ขวบ

นักร้องสาวเสียงทอง
จากนโปลี

ก๊าด
ขโมย
!!

ขโมย
!!

มานี่!
เด็กอะไร
ร้ายจริง ๆ
!!

เดี๋ยว
ก่อน
!!

คนที่ช่วยฉัน
ซึ่งเข้าไปขโมยของ
ในห้องแต่งตัวของ
คุณละครคือ
อาซากิ อิจิเจิน

บอกมาสิ
ว่าทำไมถึง
ทำอย่างนี้

เค้าเป็นคนเขียนบท
และผู้อำนวยการแสดง
ของคณะละครนี้ แม่จะยัง
หนุ่มอยู่มาก แต่เต็มด้วย
พรสวรรค์และมีมือ

พ่อของเค้าเป็น
นายทุนใหญ่และสนิท
กับเจ้าของคณะละคร
เลยเป็นผู้สนับสนุนใน
ด้านทุนรอนของ
คณะละครตั้งแต่เริ่ม
ก่อตั้ง

แม่จะอยู่ในฐานะ
อย่างนั้น แต่อิจิเร็น
ไม่มีสิทธิ์ว่าตัวเอง
ยิ่งใหญ่เลยแม้แต่
น้อย...

แฉะแฉะ
จั้นเทรล
ครับ?
ถ้าชดเชย
ค่าเลี้ยงดูให้
เราแบบนี้
ก็...

แหม...
ถ้าได้อาจารย์คณะ
ละครจากโตเกียว
จับไปอุปการะ
แบบนี้
ก็ถือว่าเป็นวาสนา
ของเด็กนั่นล่ะ

แน่ใจแล้ว
เทรลคะ?
คุณอิจิเร็น
จับเลี้ยงเด็ก
แบบนี้

มีแต่จะสร้าง
ความเดือดร้อน
ให้เปล่าๆ
นะคะ

ชั้นถูก
อิจิเร็น
จูมมือเข้า
โตเกียว

มีอนัน
คือทุกสิ่ง
สำหรับ
ชั้น
ชั้นก็ได้
มอบชะตาชีวิต
ของตัวเองให้
มีอนันนิชิต
แล้ว

ไม่ต้อง
กลัวนะ
จิมมี่
ชั้นอยู่

ไม่ต้อง
กลัวนะ
จิมมี่ชั้น
อยู่

ชั้นได้ไปอยู่
ที่เทจิกโคละ
คณะละคร
ของอิจิเร็น

ป้าเป็นคน
ดูแลแล้วก็
บดกวาด
ซักผ้า ทุกต้ม
ในคณะละคร
นี่...

ต่อไป
ขอให้หนู
มาช่วยงาน
ป้าด้วยนะ

เฮ้
มากินข้าว
กันเร็ว

กิน
ให้อิ่ม
นะ

นี่...
หนูกิน
หมดเลย
ได้เหรอดคะ
?

ได้
สิ

เป็น
ครั้งแรก

ที่ฉัน
ได้กินอิ่ม
และนอน
หลับอย่าง
อุ่นใจ

และเป็น
ครั้งแรกที่
รู้ว่าความรู้สึก
นี้แหละคือ
ความสุข

อิจิเร็นก็
พยายามหาเวลา
ว่างมาสอนชั้น
ให้อ่านเขียน

ดีมาก
จิจินี่จำอะไร
ได้เร็ว
จังเลย

แม้แต่คนในคณะละคร
ที่มีท่าทีรังเกียจใน
ตอนแรกๆ ก็ยังค่อยๆ
มาช่วยกันสอน

เก่ง
จริงๆ
จิจิ

การใช้
คำพูดและ
มารยาทใน
สังคม

ชนมัน
เป็น
รางวัล
นะ

จิจิจิจนี่
เสียดาย
ของ
สุกลาว
นี่

แก่ไป
ไม่ได้แล้ว
น่าจะให้
หนูจ๊ะ

ชั้นไม่เคย
ได้รับความ
เมตตาจาก
ใครแบบนี้

นั่น
ภรรยา
ของ
อาจารย์
ค่ะ...

แหม
เธอสวย
จับตา
เลมอเลย

เด็กคนนั้น
เธอคะ?
คิดว่าเคยอยู่
แก๊งลักเล็ก
ขโมยน้อย

คุณคิดจะจัดการ
ยังไงกับเด็ก
ที่เราไม่รู้จัก
หัวนอนปลายเท้า
อย่างนั้นคะ?

ขึ้นว่าเราน่า
จะพาแกไป
ที่อื่นซะก่อน
ที่แกจะสร้าง
ปัญหาอะคะ

ศิโย
นะ

จนปานนี้แล้ว
คุณจะให้ผม
ไล่แกไป
จั้นเธอ?

แล้วไง?
ที่นี่แกก็ต้อง
กลับไปมีชีวิต
แบบเดิม

นั่นมัน
ไม่ใช่ชีวิต
ของ
คนนึง

ผม
มั่นใจว่า
สิ่งที่ผม
ทำอยู่
นี้นะ

ถูกแล้วศิโยนะ
เพราะเวลานี้
แกก็ไม่ได้เป็น
เด็กชอบลักขโมย
อีกต่อไป

แต่เป็น
เด็กผู้หญิง
ธรรมดาๆ
คนนึง

เอาเป็นว่า
ต่อไปนี่แกอาจจะ
สร้างปัญหาอะไร
ก็ตามทีเถอะ
ผมพร้อมที่จะ
รับผิดชอบ
ทุกอย่าง

อาจารย์
!!

ในเมื่อผมรับ
อุปการะแกแล้ว
ผมก็ต้อง
รับผิดชอบ
ในชีวิตของแก

ทำให้
แกมี
ความ
สุข

อาจารย์
ซา...
ขอบคุณ
ค่ะ...

จิชิ
จะไม่สร้าง
ปัญหา
จะไม่ทำให้
อาจารย์ เดือด
ร้อน จิชิ
สัญญา
!!

เพราะ
ฉะนั้นให้
จิชิอยู่ที่นี้
เดอนะคะ

ให้จิชิ
ได้อยู่
ใกล้ๆ
อาจารย์

ในที่สุด
พวกในคณะละคร
ที่ต่างก็ให้ความ
เมตตาและ
สนิทสนมกัน
ก็ชวนชั้นฝึกซ้อม
การร้องรำ

หน่วย
ก้านดินะ
เด็ก
คนนี้

ไม่นาน
ก็ได้ขึ้น
เวทีแสดง
ในบท
เด็ก ๆ

ท่าน
แม่

เจ้า
เองเหรอ
ที่เป็น
ลูกสาว
ของข้า?

จิชี

อา
จารย์ !!

ปังปังปัง

ทำ
ได้ดี
นี่...

จิชี
ก็อยาก
เป็น
นักแสดง

นัก
แสดง
?

ใช่
ค่ะ

ใช่ค่ะ
อาจารย์
!!

แม้การสอน
ของอิจิเงิน
จะเข้มงวดมาก
แต่เวลา
ที่ได้รับคำชม
จากเค้านั้น
ชั้นตั้งใจ
เหมือนได้
ติดปีกบิน

นั่นแหละ!
แสดงสีหน้า
อย่างนั้น
!!

เก่งขึ้น
มากเลย

ดีมาก
ทำให้ได้
แบบนี้ละ
!!

ทำได้
ดีมาก
!!

เพียงเพื่อ
ให้ได้ฟังคำชม
จากเค้าสักคำ
ชั้นทนได้กับ
การฝึกซ้อม
ที่ไม่ว่าจะสาหัส
สักเพียงไหน

โอ...
ใช่แล้วอิจิเ็น

คุณเป็น
คนชอบเลี้ยง
ขี้น...

ให้
เป็นทั้ง
นักแสดง
และเป็น
คน

คะ

คุณครู
ซึพจร
ขาดง!

เตรียม
ฉัตยา
เร็ว!

อาจารย์
สีกิตาเงะ
!!

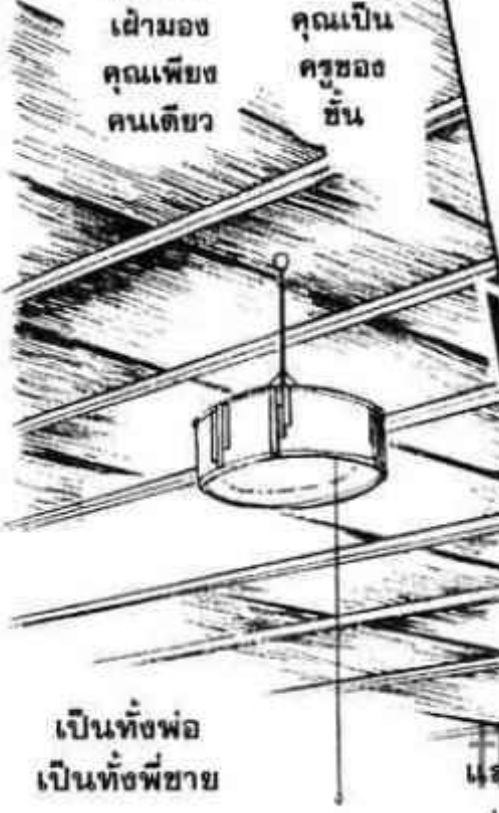
ขี้นมีชีวิต
ด้วยการ
เฝ้ามอง
คุณเพียง
คนเดียว

อิจิเ็น
คุณเป็น
ครูของ
ขี้น

นั่น...เป็นเหตุการณ์
ตอนที่ขี้นอายุครบ
16 ได้ไม่นาน...

ว๊ว

อะไรนะ?
ดูสิ!
ไม่น่าเชื่อ
!!

เป็นทั้งพ่อ
เป็นทั้งพี่ชาย

และ

จิชี่ !!

สวยมาก ๆ
เลย!
เหลือเชื่อ
จริง ๆ

เด็กคนนั้น
สวยได้ถึง
ขนาดนี้
เชียวระะ

ลูกเปิด
ยี่แหง
กลายเป็น
หงส์แล้ว

อา
จารย์
!!

นั่นเป็น
สีหน้าของ
อิจิเร็น ชิงซัน
ไม่เคยเห็น
มาก่อนเลย

มันเป็น
สีหน้าที่บ่งบอก
ถึงความตกใจ
เคอะเขิน ลังเลใจ
ซึ่งผสมปนเปกัน
ไปหมด

เวลานั้น
ซันก็รู้สึก
เช่นกันว่า
เค้าไม่ใช่พ่อ
ไม่ใช่พี่

ไม่ใช่ครู
มันเป็นความ
รู้สึกที่ยากจะ
บรรยาย

แค่ออกไป
ปรากฏตัวก็รู้
แล้วว่าผู้ชมถึงกับ
กลั่นหายใจด้วย
ความตะลึง

การแสดง
ประตบ
ผลสำเร็จ
อย่างสูง

ความเจ้าร่อน
ตื่นตาตื่นใจ
เจ้าใจบอวล
ไปทั่วโรงละคร

ชั้นรู้ดีว่านั่นคือ
พลังที่มองไม่เห็น
ที่วัดตรงหัวใจของ
ผู้ชมให้หลงไหล

เป็นครั้งแรก
ที่ชั้นได้รู้ว่า
การมีชีวิตอยู่
บนเวทีนั้น
คืออะไร

ละครเรื่องนั้น
เป็นที่กล่าวขวัญถึง
อย่างกว้างขวางและ
ผู้ชมล้นหลามทุกรอบ
อย่างไม่เคยปรากฏ
ณ โรงละครเทวีกโคส:

จีซี

แสดงได้ดีมาก

โชคดีจริงๆ
ที่เราได้เจอกันเมื่อ
9 ปีก่อน

ขั้นดีใจมาก
ที่เธอติดตาม
ขึ้นมาโตเกียว

อาจารย์ !!

จีซี

อา
จารย์
คะ !!

ขั้นต่างหากที่นึก
ขอบคุณโชคของ
ตัวเองอยู่
ตลอดเวลาที่ได้
เจอกับอาจารย์
เมื่อ 9 ปีก่อน

อาจารย์
ได้ช่วยชั้น
ขึ้นมาจากชีวิต
ที่เหมือนกับ
สัตว์จรจัด

เมื่อ 9 ปีก่อน
ตอนที่มาโตเกียว
มีอันแหละ
ที่ให้ทุกสิ่ง
ทุกอย่างกับ
จีซึะ

น่าจีซี
ให้เดินไป
บนทางชีวิต
ที่ดี

ถ้าไม่ได้
เจออาจารย์
ก็ไม่มีจีซีคนนี้
หรือคะ

แม่
เวลานี้
หรือต่อ
แต่นี้ไป

จีซี !!

ยังเด็ก
อยู่มาก
เลยนะ
จิจิ

เธอ
เติบโตขึ้น
เป็นสาวสวย
แล้วนะ
จิจิ เธอ
ดูสมกับ
แสงจันทร์
เหลือเกิน

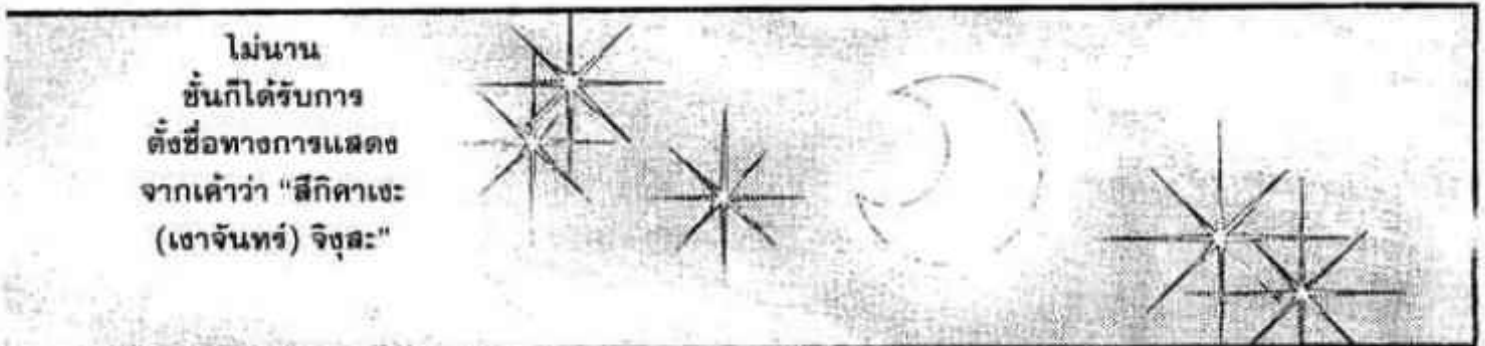

แล้ววันที่เธอ
อยากจะทำ
มือนี่จะมา
ถึงเองแหละ

อา
จารย์
!!

ฉันคิด
ถูกแล้วที่
เลือกให้เธอ
เป็นไดอาน่า
เทพธิดาแห่ง
ดวงจันทร์

อาจารย์
คะ...
!!

ไม่นาน
ฉันก็ได้รับการ
ตั้งชื่อทางการแสดง
จากเค้าว่า "สิกิตาสะ
(เซาจันทร์) จิจุสะ"

วันที่ฉัน
อยากจะทำ
อาจารย์จะมาถึง?
ไม่จริง! เป็นไปไม่ได้

ฉัน
ไม่คิดว่า
ตัวเองจะ
อยู่ได้ถ้า
ไปจาก
อาจารย์!

หรือที่ฉัน
เป็นแบบนี้
กลับเป็น
ภาระให้กับ
อาจารย์?

สำหรับอาจารย์
แล้วฉันก็ไม่ต่าง
อะไรกับนักแสดง
หนุ่มสาว
คนอื่น ๆ ฉันเหรอ?

ฉันไม่ได้
เป็นคนพิเศษ
สำหรับ
อาจารย์
เลยเหรอ?

ข้้นคิดไปเอง
อย่างนั้นสิ!
ที่ว่าตัวเองไกลชิด
อาจารย์
มากกว่าใคร!!

ใช่...
ที่จริงข้้นก็แค่
เป็นเด็กที่อาจารย์
ช่วยไว้และเก็บ
มาเลี้ยงด้วยความ
เวทนาเท่านั้น!

อาจารย์
!!

และเมื่อครั้งที่แสดง
เรื่อง "ไฟรัก" ข้้นได้
รับบทเป็นอาชวาทะ
คุณหนูคนสวยที่
หลงรักทากาโอะ ซึ่งเป็น
ลูกศิษย์ของพ่อ

พี่น้อง
เธอซึ่งเพิ่งจะ
หายป่วยได้เดินลง
บันไดมาโดยมี
ทากาโอะ คอยจูงมือ
และที่ข้้นล้าง

ก็มีเซอิจิโร่
ลูกชายขุนนาง
คู่หมั้นที่พ่อ
หมายหมั้นเอาไว้
กำลังนั่งคุย
กับแขก

เธอต้อง
เก็บซ่อน
ความรู้สึก
ที่มีใจให้กับ
กับทากาโอะ
เอาไว้แล้ว

เดินลง
บันไดมา
อย่าง
เงียบ ๆ

ฉากนี้ยากมาก
เพราะห้ังคู้
ต้องสื่อความรู้สึก
ให้ผู้ชมรับรู้โดย
ที่ไม่จับตพุดเลย
แม้แต่คำเดียว

ที่ ๆ นั่งชม
อาจารย์พา
ภรรยาและ
ลูกมาดูการ
ซ้อมอยู่ด้วย

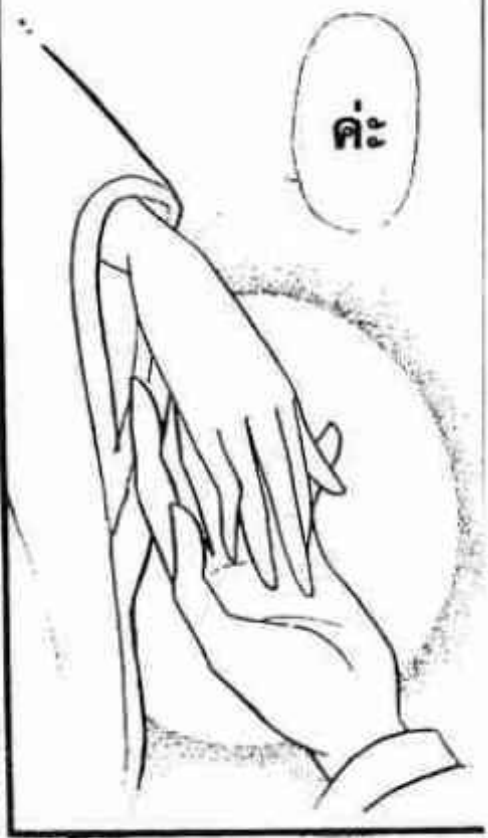
ไม่ใช่
ไม่ใช่
เธอจะต้อง
แสดงออก
ถึงความ
ในใจ ให้
มากกว่า
นี้...

เฮ้!
เอาใหม่
ตั้งแต่ต้น
เลยนะ จิตสะ
!

มา
สิ

อา
จารย์ !!

คะ

โอ๊ะ
?

เออละ
ค่อยๆ
เดิน
ลงมา
นะ

ฟังนะ
เธอนึกถึง
สายตาของ
คู่หมั้นที่อยู่
ชั้นล่าง

แต่
ความรักที่มี
ต่อหากาโอะ
ก็ลุ่มแน่น
เต็มอก

แม้จะรู้ว่า
นั่นเป็นความ
รักที่เป็นไป
ไม่ได้
แต่ก็อาจหัก
ห้ามใจไว้ได้

คงได้แต่เดิน
ลงบันไดตามที่
หากาโอะพา
ลงมา

นี่เป็น
ช่วงเวลา
ที่สำคัญมาก
สำหรับ

ทั้ง
ตื่น
เต้น

ความ
เจ็บปวด
จากรัก
ที่ไม่อาจ
สมหวัง

ความรัก
ที่จำต้อง
เก็บซ่อน
!!

อาจารย์
!!

เซ็น
อาย

ความ
ทรมาณ
ใจ

สำหรับ
หากาโอะ
ก็เช่น
เดียวกัน

ต่างวรรณะ
ที่จะไม่มีวัน
สมหวัง

แต่
วิญญาณ
2 ดวง
ผูกพันกัน

อา
จารย์
!!

“ไม่ต้อง
กลัวนะ
จิจิ
มีชั้น
อยู่”

ใช่แล้ว!
มือของซัน
ยังคงอยู่
ในมือของ
อาจารย์เหมือน
ที่ผ่านมา!

อาจารย์
คะ...!!

ซันรัก
อาจารย์
ค่ะ!!

ดีมาก!
จังล่ะ
!!

สีหน้า
ท่าทาง
แบบนี้
แหละ

อย่า
ลืม
ล่ะ
!!

นี่แหละ
คือความ
รู้สึกของ
อาซากะ!

ความรักนี้
คือ
ความรัก
ของซัน!

ของ
ซัน

ที่มีต่อ
อาจารย์
อิจิเรน!!

บทอาชวาทะ
จาก "ไฟรัก"
ได้รับการ
ต้อนรับอย่าง
ระบือลือลั่น

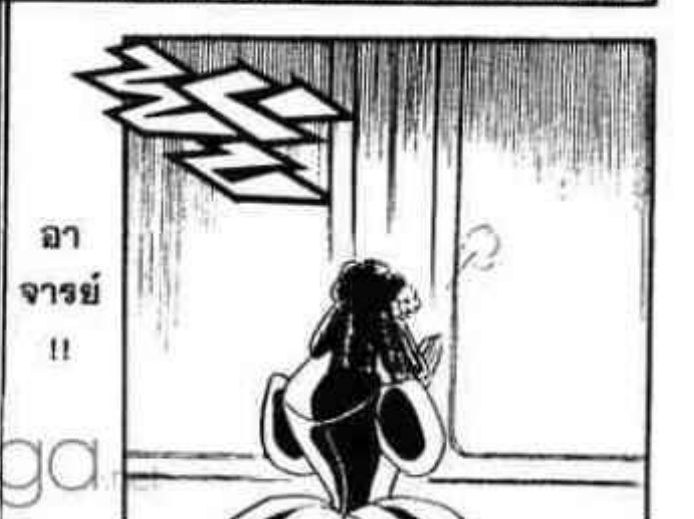
ความสำเร็จ
ใน 1 ครั้ง
ก็จะนำมา
ซึ่งโอกาส
ครั้งใหม่

และความสำเร็จ
ในครั้งใหม่นั้น
ก็จะสร้างโอกาส
ให้กับชั้นอีกเป็น
อย่างนี้ไม่รู้จบ

แม้จะต้องกีดพันหน
ต่อความเข้มงวดของ
การฝึกซ้อม แต่ชั้น
ก็เป็นคนที่ได้มีเวลา
อยู่กับอาจารย์
มากมาย

ชั้นได้อาศัย
โอกาสดี ๆ
ขัดเกลา
ตัวสงวน
เชื่องปรกาศ

พลัดกับ
เป็นช่วงที่หัวหน้าคณะ
ป่วยกระเสาะกระแสะและ
อาจารย์ จึงเข้ามาดูแล
จับผิดชอบเต็มตัว

ในที่สุด
ชั้นก็แสดงหนัง
จอเงิน ซึ่งเป็น
เพราะอิจิเร็น
สนับสนุน
ด้วย

แม้จะดังเลกกับสิ่ง
ที่ไม่คุ้นเคย แต่หนัง
จอเงินเรื่องแรกที่
ชั้นเป็นนางเอกก็ดัง
แบบดลุ่มหลาย

และได้รับ
ความนิยม
ขั้นเรื่อย ๆ
เมื่อแสดง
เรื่องที่ 2
ที่ 3....

ในขณะที่เดียวกัน
การแสดงละครที่เท็กซัส
ก็มีผู้ชมชนิดล้นโรงทุกรอบ
จนต้องเข้าแถวรอซื้อบัตร
ยาวออกมานอกโรงจน
เป็นภาพที่ชินตา

ว่ายังไงครับ?
ถ้าคุณมาเป็น
ดารานะ
สังกัดของ
เราละก็

คุณจะได้ค่าตัว
อย่างไม่เคย
ได้จากที่ไหน
มาก่อน

ชั้นล้ม
ความสำเร็จไปเรื่อยๆ
มารู้ตัวอีกทีก็พบว่า
ตัวเองกลายเป็น
นักแสดงยอดนิยม
ที่ทางเห็กโคสะ
ขาดไม่ได้
ซะแล้ว

ดิฉันไม่เคย
คิดที่จะไปจาก
เห็กโคสะ
เลยคะ

เพราะตั้งใจ
จะแสดงให้กับ
อาจารย์อิจิเรน
ตลอดไป

อาจารย์
อิจิเรน

ชั้นคง
เกิดมาเพื่อ
จะมาพบกับ
อาจารย์

มีชีวิตอยู่
เพื่อให้อาจารย์
ขบเลี้ยง
กล่อมเกลา

เพื่อถ่ายทอด
คำพูดจากบทละคร
ที่อาจารย์เขียน
เพื่อสื่อความหมาย
จากใจของอาจารย์
บนเวทีละคร!

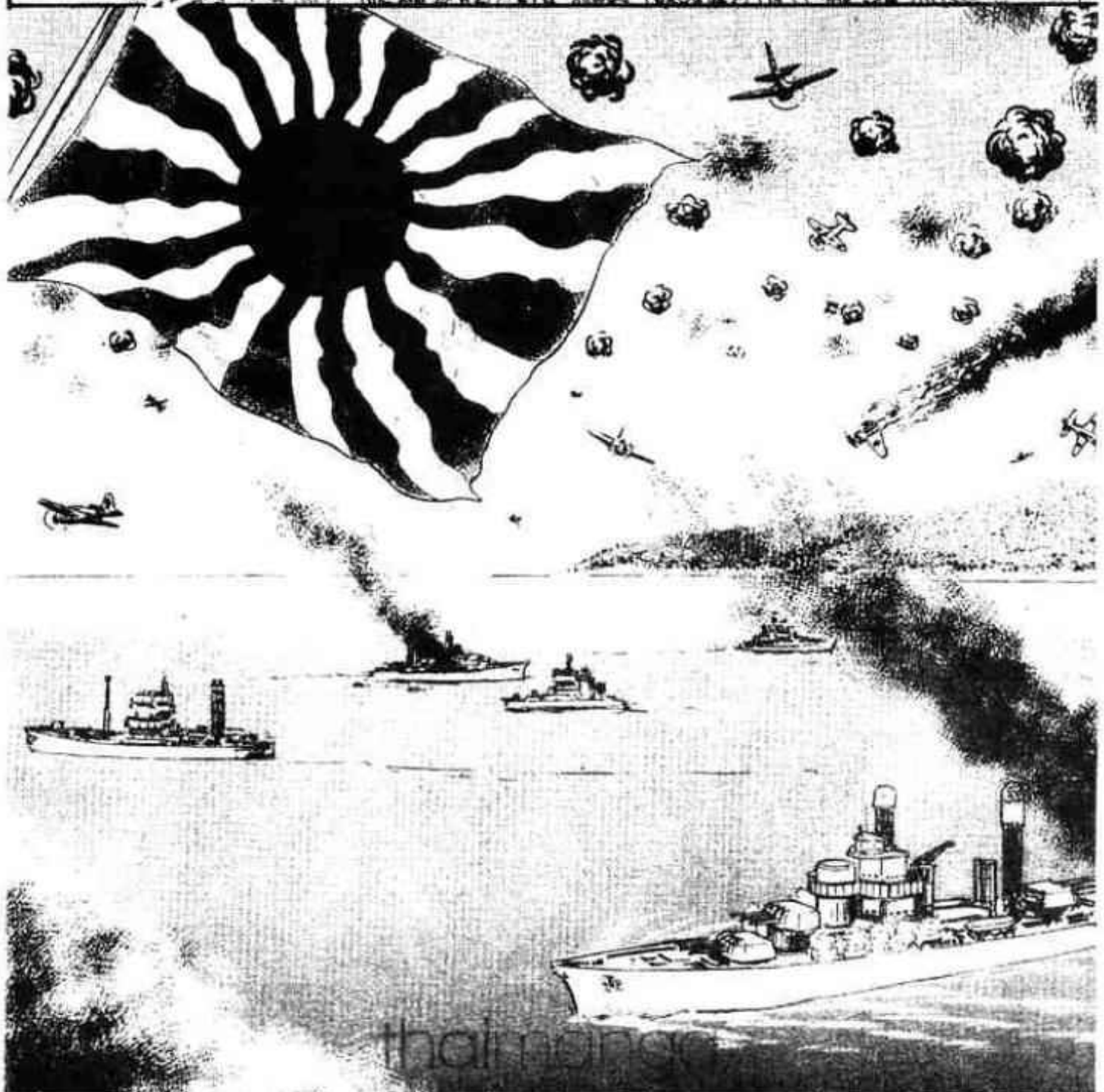
อาจารย์

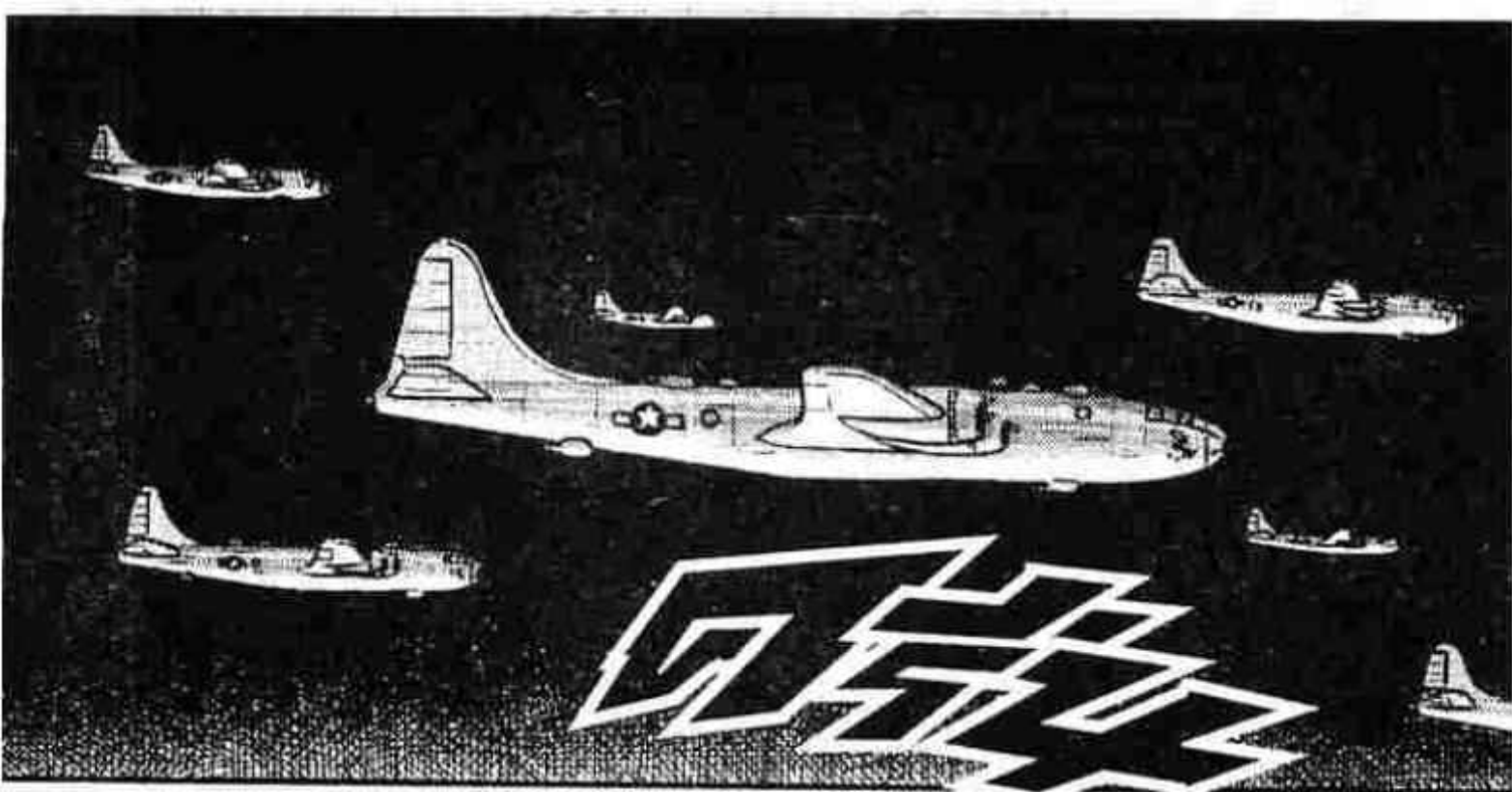
!!

ชั้นรักอาจารย์
มากกว่าใคร
ทั้งหมดค่ะ

!!

และ
แล้ว

เธอก็จะ
ไปจาก
โตเกียว
ด้วยเหรอ
?

ก็มัน
ไม่มี
ทางเลือก
นี้นะ
พวกนักแสดง
หนุ่ม ๆ ก็ต้อง
ไปเป็นทหาร
จนตายกัน
เกือบหมด

ทางการ
ก็ห้ามเรา
แสดงละคร
ของประเทศ
ศัตรู

โดยเฉพาะละคร
ของคณะเราก็ถูกแบน
ไปหลายเรื่องเพราะ
มีปัญหาด้านแนว
ความคิดและ
อุดมการณ์

ชั้นยัง
ต้องกิน
ต้องใช้
นะ

การโจมตี
ทางอากาศ
ก็หนักข้อ
ขึ้นทุกที
ขนาดภรรยา
กับลูก ๆ ของ
อาจารย์อิจิบะ
ยังต้องหนีไป
อยู่ในซบหนุเลย

พวก
นักแสดงก็
กระจัดกระจาย
ไปหมด

เทซึกโคสะ
จะเป็นยังไง
ก็ไม่รู้

อาจารย์
!!

ชั้น
ยังอยู่
นะคะ

ไม่ว่าใคร
จะไปแต่ชั้น
ก็ยังจะอยู่
กับอาจารย์
ค่ะ.....

อาจารย์คะ
แถวบล็อก
ที่ 3 กำลัง
ไฟไหม้ใหญ่
เลยคะ

มันลามมา
ทางนี้
ด้วยนะคะ

รีบหนี
เถอะคะ!
อาจารย์
!!

จันเธอ
ก็รีบไป
ซี!!
จิจุสะ
เธอไป
คนเดียว
นั่นแหละ
!!

อาจารย์
!!

อาจารย์
คะ!!

จัน
ต้องคอย
รักษา
เทจิกโคสะ
ไว้

หมด
สิ้นแล้ว
ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง ทั้ง
คณะ
ละคร
ทั้งโรง
ละคร

พ่อฉันก็เสีย
สงครามครั้งนี้
มันทำให้ฉัน
หมดตัวจริงๆ

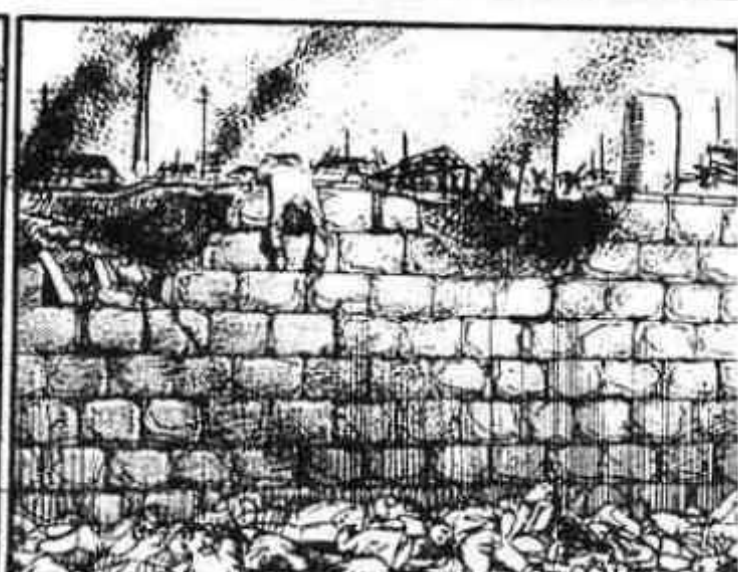
อาจารย์
คะ...
ทำใจ
ดีๆ ไว้
เดอะคะ
สักวันหนึ่ง
เหซึกโคสะ
จะลุก
ขึ้นมาใหม่
ได้แน่ๆ

ถึงใครจะไม่อยู่
แต่จิจุสะยังอยู่คะ
จะอยู่ข้างๆ อาจารย์
ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
ก็ตาม

อาจารย์
ยังมี
|

จิจุสะ
อยู่
เสมอ
คะ...

อา
จารย์
|
!!

อา
จารย์
!!

อาจารย์
อิจิเ็น
|
!!

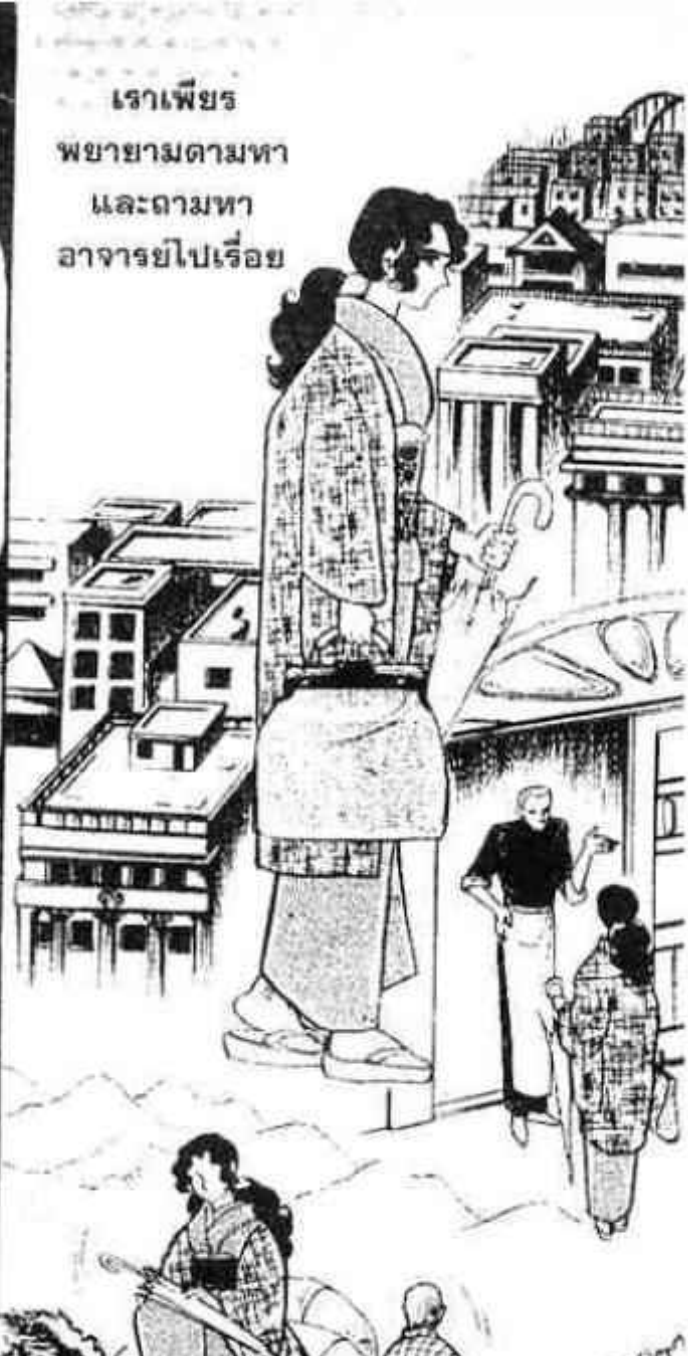
อาจารย์
คำ
—
!!

อิจิเร็น
หายตัวไปทั้งที่
บอบข้ำสาหัส
ทั้งกายและใจ

อาจารย์
ไปไหน
? เจ็บ
ขนาน
นั้น
แท้ๆ

โอ้...
อาจารย์
!!

เราเพียร
พยายามตามหา
และตามหา
อาจารย์ไปเรื่อย

แม้กระทั่งที่
ภรรยาของ
อาจารย์หนีไฟ
สงครามไปก็
ยังไม่รู้ แม่แต่
ข่าวคราว

เพชรอะ?
แต่ภรรยาของ
อาจารย์ไปอยู่
ที่บ้านญาติ

ส่วนอาจารย์
อิจิเร็นก็ไม่ได้
มาเลยคะ

ที่สุดท้าย
ที่ไป
สืบหาคือ
บ้านของ
พี่สาวของ
อาจารย์

นี่
เพราะอะไร?
อาจารย์
อิจิเรน
?

ใช่จะ
ตอนซัก
5 ขวบ
เห็นจะได้

สมัยอยู่
ในชนบท
ที่นาระ
นี่จะ

ใกล้ๆ บ้านเรา
จะมีหุบเขา
อุเมะที่แปลก
ประหลาด
ซึ่งไม่เคยมีใคร
เข้าไป เพราะเค้า
เล่าขานกัน
ต่อๆ มาว่า

มีนางฟ้าแห่ง
ต้นอุเมะอาศัยอยู่
โดยมีมังกรและ
ปิศาจคอยปกปักรักษา

ว่ากันว่า
เคยทำให้
บริเวณนั้น
มีดอกอุเมะ
บานสะพรั่ง
ทั้งปี

ใครๆ เค้า ชอบ
กลัวกันจน เข้าไปเล่น
ไม่กล้าเข้าไป นึกล่ะ

บอกว่า กับ
อยากเห็น ปิศาจ
มังกร ลึกลับ
อึ๊อึ๊

หุบเขา
อุเมะใน
ตำนาน

ชั้นก็เลย
ตัดสินใจจนถึง
หุบเขาอุเมะนั้น

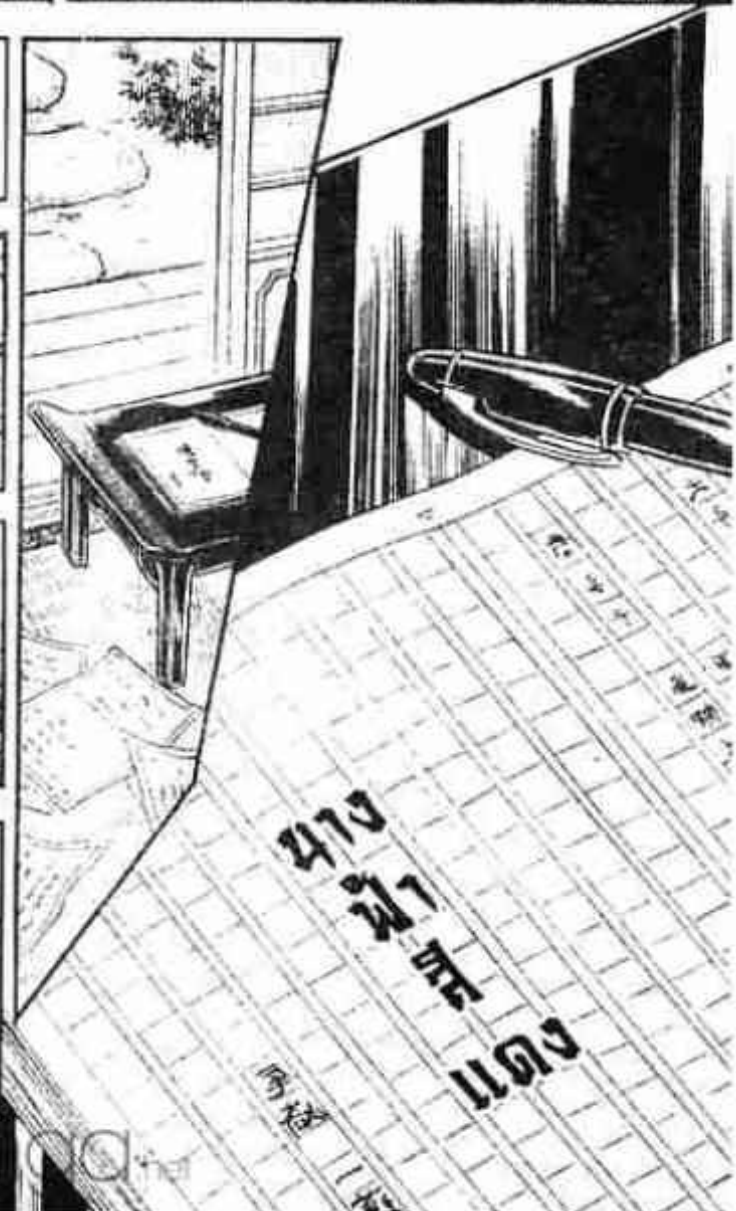
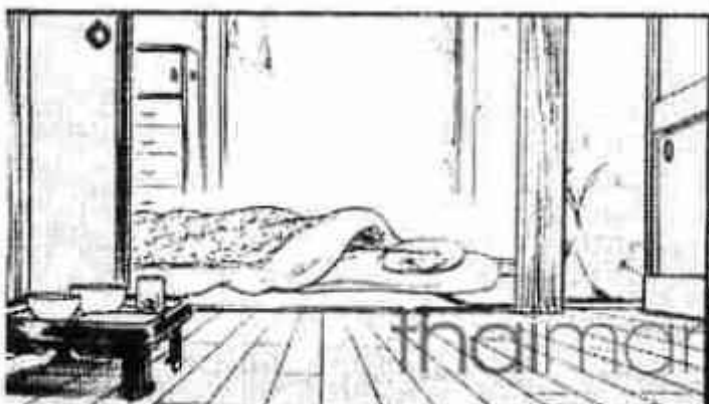
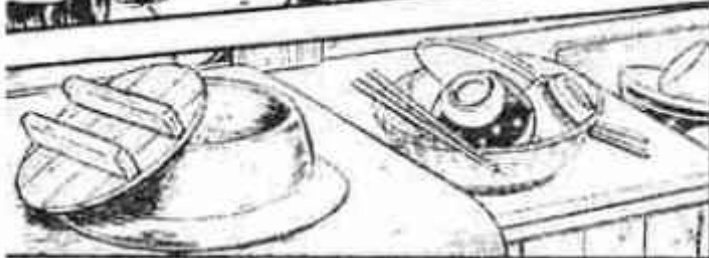

วัดกลางเขา
ที่อจเริน
เคยอยู่นั้น
ถูกทิ้งร้างจน
ทรุดโทรม

อาจารย์
นะเหรอ
? จะ
มาอยู่
ที่นี่

อาจารย์
อิจิเร็น
—
!!

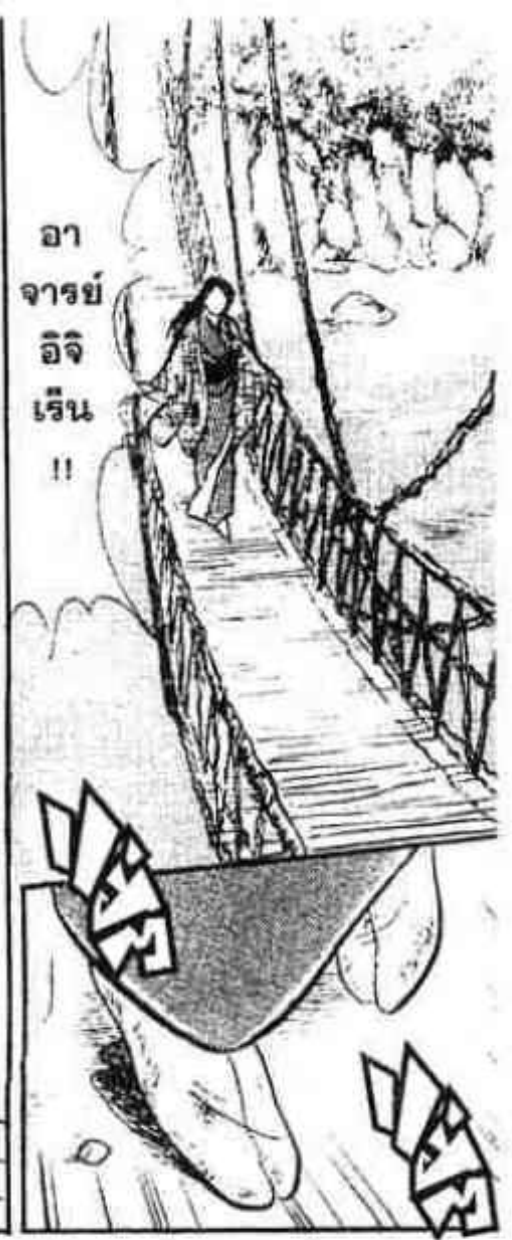
เต้ากำลัง
เขียนบท
ละคร

“นางฟ้า
สีแดง”

ซึ่งเป็น
เรื่องราวของ
นางไม้แห่ง
ต้นอเมะ
ศักดิ์สิทธิ์

อา
จารย์
คะ!!

อา
จารย์
อิจิ
เร็น
!!

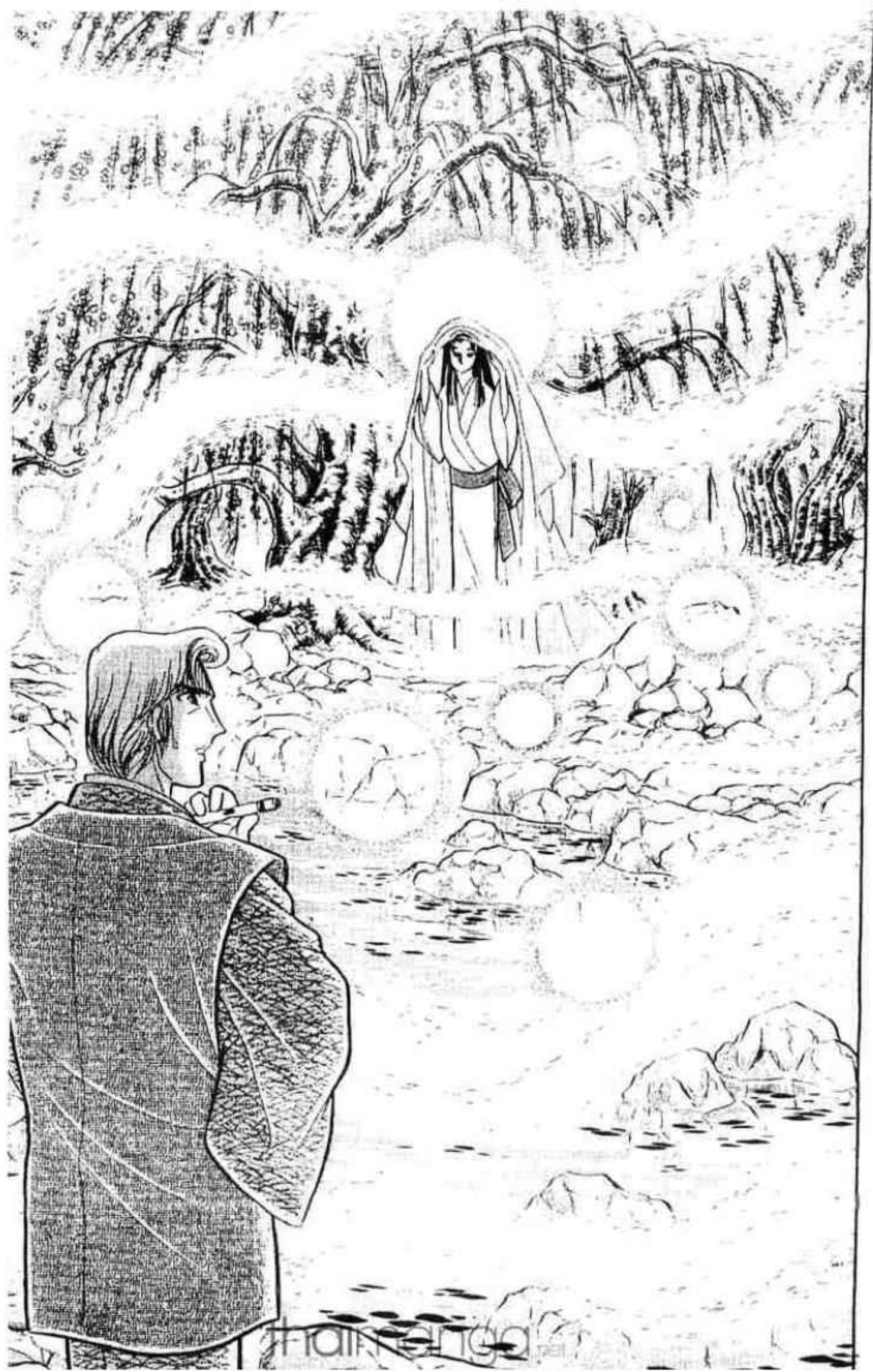

ฮ

ฮ

นางฟ้า
สีแดง
!!

อา
จารย์
!!

จิตรลดา

อาจารย์
คะ
!!

ดีใจ
จัง

ที่
อาจารย์
สบายดี

จิจุสะ:

อาจารย์
!!

หลังจากนั้นอิจิเร็น ได้เล่าให้
ใครต่อใครฟังเสมอว่า สาวงาม
ที่ปรากฏกายขึ้นท่ามกลางสายหมอก
สีแดงระเรื่อ่นั้นจะเป็นอื่นไปไม่ได้
นอกจากนางฟ้าสีแดง...

และคน
ที่จะแสดงเป็น
"นางฟ้าสีแดง"
ได้ก็มีเพียง
สิกคาเงะ จิจุสะ
เท่านั้น...

อุตส่าห์
มาถึง
ที่นี่
ฉันคง
ทำให้เธอ
เป็นห่วง
มากสินะ
จิจุสะ
!!

อาจารย์
!!

อิจิเร็นมาที่หุบเขา
อุเมะก็เพื่อหนีจาก
ความรู้สึกลิ้นหัวใจ
ลับสนและ
เจ็บปวด

ซึ่งดู
เหมือนว่า
เค้าเกือบจะ
หายเป็น
ปกติแล้ว

เค้าได้เล่าเรื่อง
"นางฟ้าสีแดง" บทละคร
เรื่องใหม่และคาแร็กเตอร์
ของนางฟ้าสีแดงอย่าง
กะตือรือร้น

จริงๆ
มีเพียง
เธอ

เธอ
คนเดียว
เท่านั้น

นางฟ้า
สีแดง

มีเพียงเธอ
เท่านั้น
ที่จะแสดง
บทนี้ได้

นางฟ้า
สีแดง

ความรัก
ของนางไม่
แพ้ต้นอูเมะ
พันธ์

เสียงลม
เสียงน้ำ

กลิ่นไอของผืนดิน
จงดล่อเสียง
พิชพันธุ์ให้เติบโต
เป็นต้นป่า

นางฟ้า
สีแดง
!!

ข้าจะเผยแก่นแท้
ของหัวใจให้สายฝน
สายหมอกและ
สายรุ้งได้รับรู้...
ถึงความรักของข้า

นางฟ้า
สีแดง

"นางฟ้าสีแดง"
เป็นผลงานเรื่องแรก
ของการฟื้นตัวของ
เทือกโคสะหลัง
สงคราม

เราเช่า
โรงละครเล็กๆ
เพื่อเปิด
การแสดง

ส่วนอิจิจิเร็นก็เข้มงวดขึ้น
เป็นทวีคูณ เพื่อให้ชั้น
เข้าถึงหัวใจของบท
นางฟ้าสีแดงให้ได้
เค้าได้ตั้งใจหยิให้ชั้น

แสดง
โดยสื่อถึง
"ลม, ไฟ,
น้ำ, ดิน"

จิตใจของชั้นหัวนโหม่มาก
ท่ามกลางความเป็น
นักแสดงและผู้หญิง
ที่มีรัก ถ้าเค้าจะยอมรับใน
ความเป็นผู้หญิงของชั้น
สักครั้ง!!

ชั้นคงจะ
ทนทุกข์ได้
ทุกอย่างไม่ว่า
มันจะหนักหนา
สักเพียงไหน!

โอะซิจิ
สาวชายฉก
ผู้ถูกไฟรัก
เผาผลาญ

นี่แหละคะ
คือ "ไฟ"
ของชั้น
!!

ชั้นรัก
อาจารย์
คะ

รัก
หมด
หัวใจ
!!

ไฟรัก
ที่มีต่อ
คุณโอ
ละคะ

อาจารย์
อิจิเร็น
—
!!

อาจารย์
จะต้อง
...

เข้าใจ
ในความรู้สึก
ที่ซ่อนสื่อ
ออกไป!!

เพราะฉะนั้น
ได้โปรด
ตอบฉัน
เดอะคะ!

เอาละ
!! การแสดง
เพื่อสื่อ
ถึง "ไฟ"
ผ่าน

อาจารย์

!!

อาจารย์

ไม่ใช่

ต่อความ
รู้สึกนี้
เลย!!

สำหรับ
อาจารย์แล้ว
ฉันเป็นเพียง
นักแสดงคนนึง
เท่านั้น!!

ซู่ซู่ซู่ซู่

ถึงจะไม่ได้รับความรัก
ในฐานะ "ผู้หญิง" อย่างน้อย
ฉันก็ขอเป็น "นักแสดง" ที่จะ
สามารถเป็นที่รัก
ของใครๆ ได้

เป็นผู้ที่
อาจารย์
ไม่อาจจะ
สูญเสีย
ได้

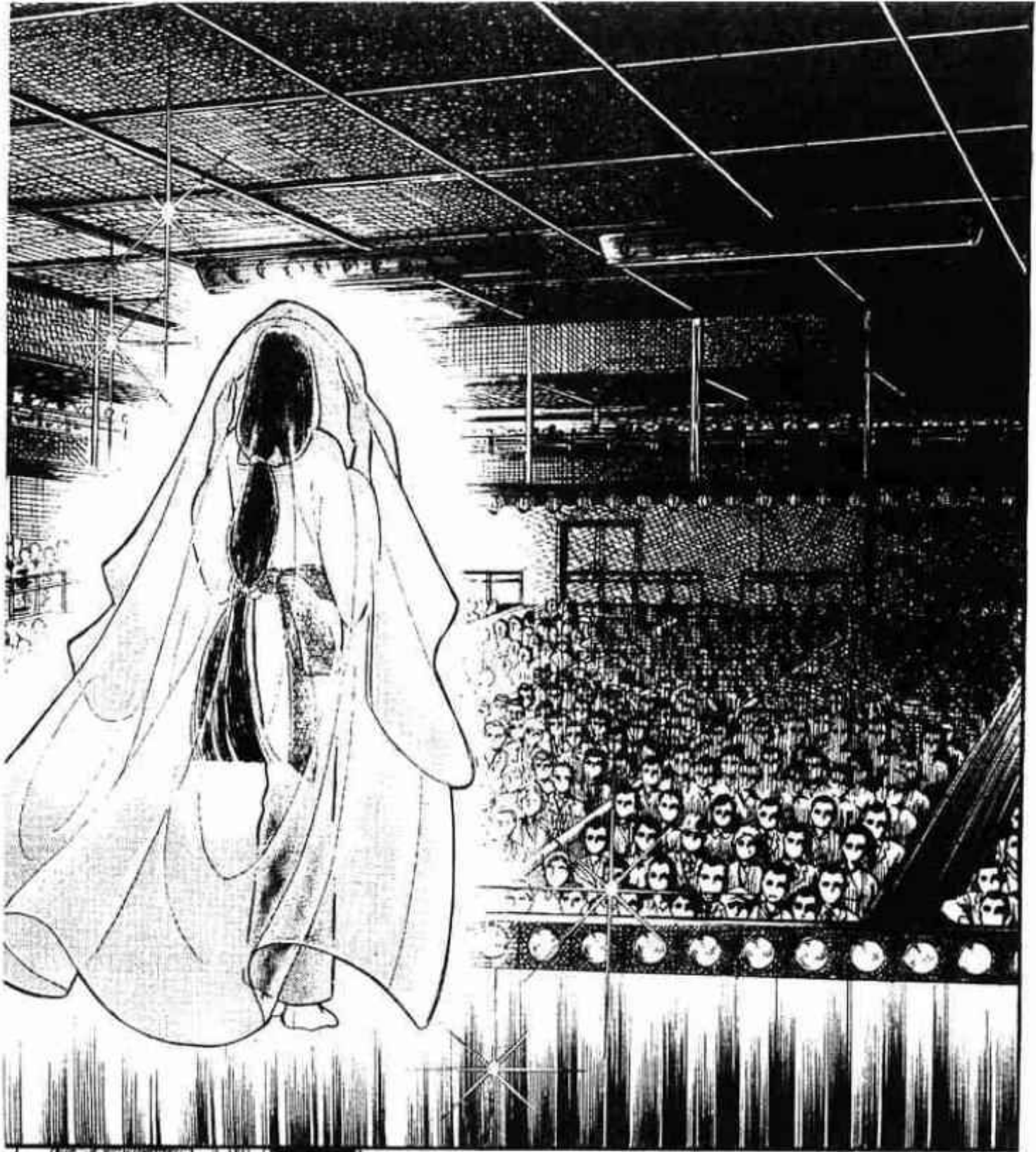

ต้นอู่เมะ
อายุพันปีคือ
เรือนร่าง
ของข้า

จงลดับตรีบพิง
เสียงของฟ้า...
ของดิน...

ข้ากำลัง
อยู่ในห้วง
แห่ง
ความรัก

ฉัน
ไม่
เคย

ได้สัมผัส
ถึงความ
เจ็บสัจด์
ขนาดนี้
เลย...

โรงละคร
ได้กลายเป็น
เหมือนใต้
ทะเลลึก

ความเงียบ
ครอบคลุม
ไปทั่วทั้งบริเวณ
เบื้องหน้าชั้น

ที่นี่คือ
ที่ไหนนะ?
ชั้นคือใคร
?

และนั่นคง
จะเป็น
แสงจันทร์

อากาศ
รอบกาย
กระเพื่อม
ไหว
เหมือน
สายน้ำ

มีเพียง
วิญญาณที่
รับรู้ถึงความ
มีอยู่ของตัวเอง
ของตัวเอง

ล้าแสง
มากกระทบ
กาย

เหมือน
สายลม

ชั่วขณะ

...

ข้ารู้สึก
เหมือนได้ยิน
เสียงของ
เทพเจ้า

ลม
กับตัวข้า
นั้นเป็น
เช่นเดียว
กัน

ไฟ
กับตัวข้า
นั้นเป็น
เช่นเดียว
กัน

ต้นไม้
ใบหญ้า
กับข้าก็เป็น
เช่นเดียวกัน

น้ำ
กับตัวข้า
นั้นเป็น
เช่นเดียว
กัน

ดิน
กับตัวข้า
นั้นเป็น
เช่นเดียว
กัน

สัตว์ใหญ่น้อย
จนถึงหนอน
และแมลง

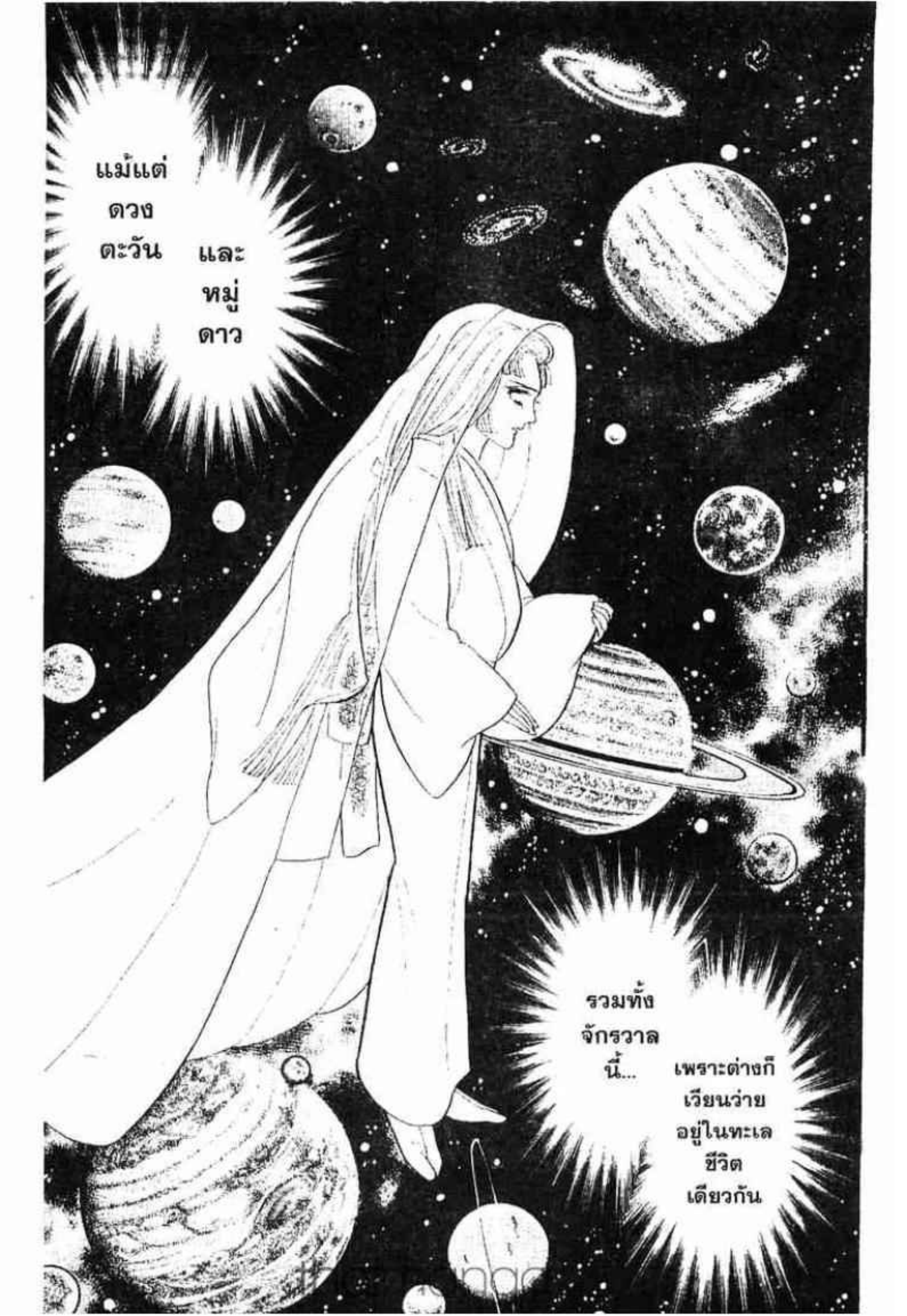
ปลาที่
ว่ายอยู่
ในน้ำ
นกที่บิน
อยู่บน
ท้องฟ้า

ต่างก็
เป็นสิ่ง
เช่น
เดียวกัน
กับข้า

ขุนเขา
และ
แผ่น
ฟ้า

ก็
เป็นสิ่ง
เช่น
เดียวกับ
ข้า

ทะเล
ก็
เช่นกัน

แม่แต่
ดวง
ตะวัน และ
หมู่
ดาว

รวมทั้ง
จักรวาล
นี้...

เพราะต่างก็
เวียนว่าย
อยู่ในทะเล
ชีวิต
เดียวกัน

สรรพสิ่ง
ทั้งหลาย
ในโลกนี้
ต่างก็เป็น
เช่นเดียวกัน
กับข้า

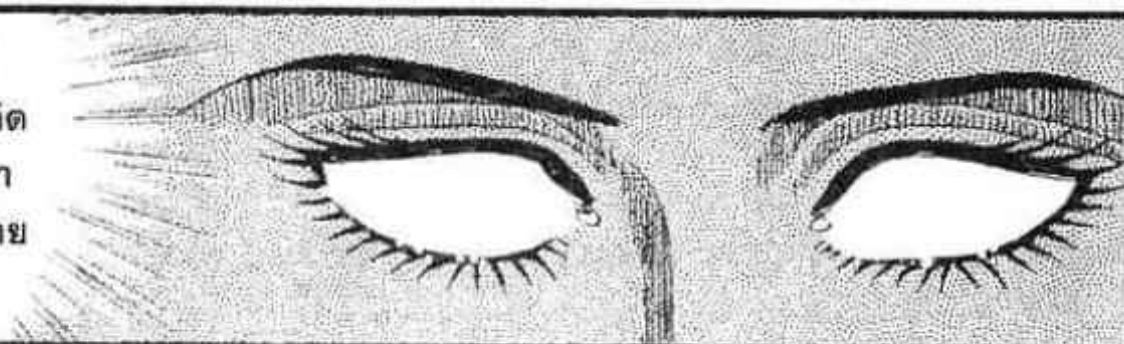
เป็น
ส่วนหนึ่ง
ของกัน
และกัน
ทั้งสิ้น

ความคิดคำนึงนั้น
ได้กลายเป็นแสงสว่าง
พุ่งผ่านจิตใจของข้าไป
มันไม่ใช่คำพูดและก็
ไม่ใช่เหตุผล

แสงที่ปรากฏขึ้นมา
อย่างฉับพลันนั้น
ได้สาตส่องในความ
มืดมืดเผยให้ข้า
ได้เห็นโลกแห่ง
ลัจธรรม

และแสงนั้นก็ได้
กลับเป็นความนึกคิด
และพวยพุ่งออกมา
จากทิวสรรพางค์กาย
ของข้าอีกครั้ง

วิญญานได้ก่อ
กำเนิดชีวิตขึ้นมา
และชีวิตก็กลับ
กลายเป็นวิญญาน
เลือนหายไป

วนเวียนอยู่
เช่นนี้ไม่มี
ที่สิ้นสุด

ข้าจึง
คือผู้เดินทาง
ชั่วนิรันดร์

ผู้คน
จะไม่เห็น
ข้า

จะไม่
รู้ว่า
ข้ามี
ตัวตน
อยู่

ไม่รู้ว่า
สรรพสิ่ง
ต่างมีชีวิต

ไม่รู้ว่า
วิญญาณของ
สรรพสิ่งมี
รากเหง้าเดียวกับ
กับกับวิญญาณ
ของมนุษย์

วิญญาณ
ที่กำลัง
หลับไหล
ทั้งหลาย

จงสติบ
ตรับฟัง
เสียงของ
ฟ้า และ
ของดิน
เถิด

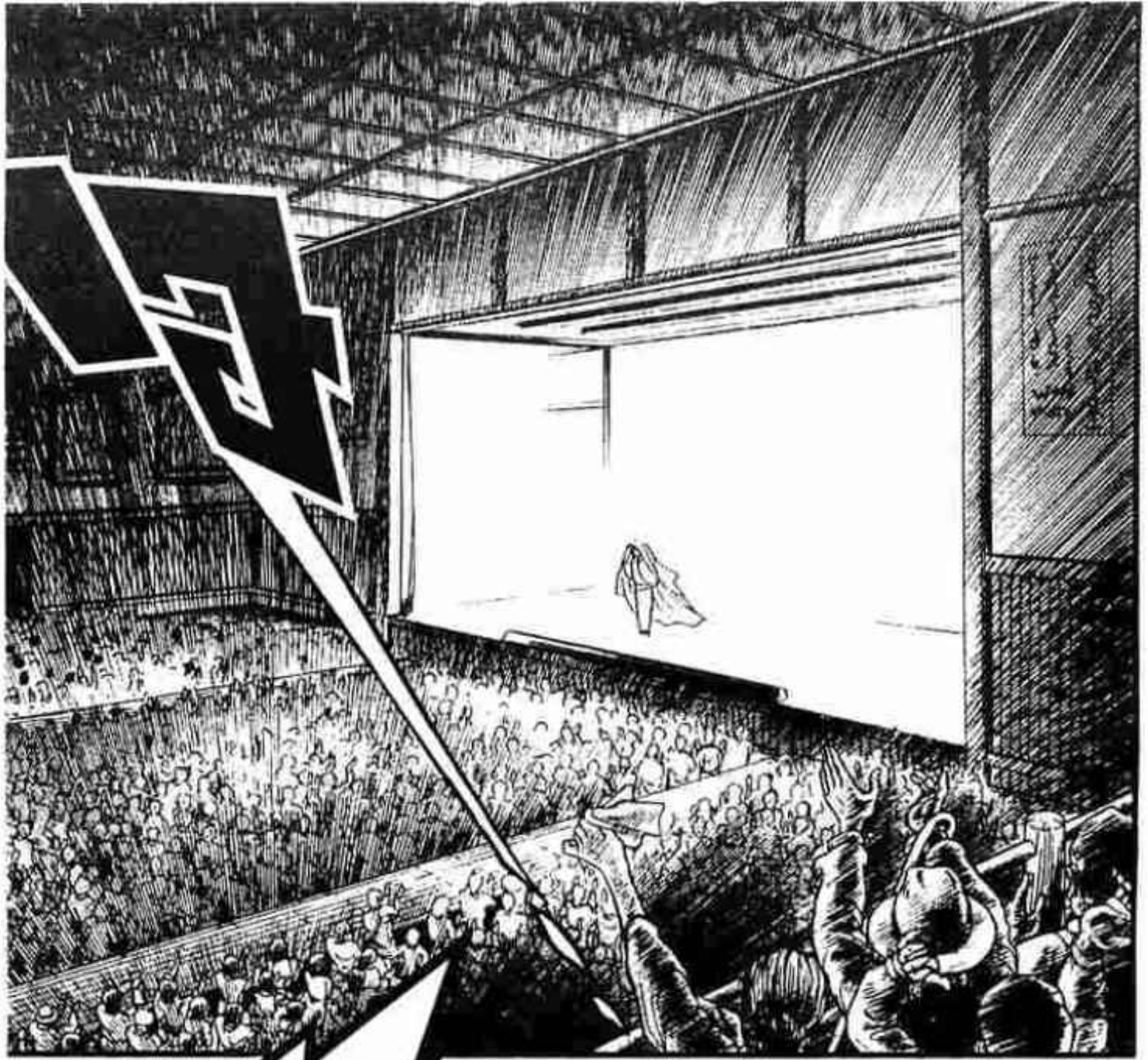

ลมคือ
หัวใจ
ของข้า ไฟคือ
พลัง
ของข้า

น้ำคือ
ชีวิต
ของข้า ดินคือ
รัก
ของข้า

ข้าจะขอ
ผลิดอกแห่ง
ชีวิตนับพันปี
สีแดงสด

คลื่นใน
ทะเลลูกใหญ่
ลูกแล้ว
ลูกเล่าดาโถม
มายังเวทีไม่
ขาดสาย

ความ
ประทับใจ
กลายเป็น
พายุแห่ง
ความป่าคั่ง
ที่กระหน่ำ
ไม่หยุด

ซัน
เป็นใครกัน?
ซันเป็น
อะไรกันแน่?

ซันชื่อ
อะไร
?

จิจุส-

อา
จางย์
!!

ครั้งแรกของ "นางฟ้าสีแดง" ก็เก๋ริชวกราวไปทั่ว

จึงมีการแสดงอีกครั้ง ในทันทีโดยจัดที่โรงละคร เทโตะ ซึ่งสร้างใหม่ อย่างยิ่งใหญ่

และแสดงติดต่อกัน
นานถึง 3 เดือนซึ่ง
ปรากฏการณ์นี้
ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์
ของละครเวทีญี่ปุ่น
เลย...

จิ๋วสะ!!
เพราะเธอ
แท้ๆ คณะ
เทซึกโคสะ
ของเขา
กำลังจะ
จัดตั้งได้
ใหม่แล้ว
!!

ดีใจ
จังเลยค่ะ
อาจารย์
!! เราจะได้จัด
แสดงละคร
เหมือนอย่าง
เคยแล้ว
ไช้มี๊ยะคะ!

มีนายทุน
หลายคน
เล่นอดตัวที่จะ
ช่วยชุบชีวิต
เทซึกโคสะ
และความฝัน
ก็เป็นจริง

อิจิเร็นมีกำลังใจ
มหาศาลจากความ
สำเร็จนี้ จึงได้เริ่มทำ
ละครจากวรรณกรรม
ต่างชาติเรื่องแล้ว
เรื่องเล่า

และ
ทุกเรื่องก็
ต้องมี
ขึ้นแสดง
เป็นตัวเอก

ชื่อ
สึกิคาเงะ จิ๋วสะ
จึงกลายเป็น
สิ่งคู่บารมีของ
เทซึกโคสะ

ช่วงนั้นเอง
ที่เจิ้งไฮ้
ได้มาเป็น
ผู้ติดตาม
ให้ชั้น

“นางฟ้าสีแดง” ได้กลายเป็น
สัญลักษณ์ของเทจิกโคสะ
ซึ่งมีการนำมาแสดงเป็นระยะ ๆ
และทุกครั้งก็มีผู้ชมล้นหลาม
แม้การจัดแสดงตามหัวเมือง
ต่าง ๆ ก็ได้รับการต้อนรับ
อย่างสูงไม่แพ้กัน

จนพูดได้ว่า
“นางฟ้าสีแดง”
กับเทจิกโคสะ
เป็นของ
คู่กัน

ถ้า “พรหมลิขิต”
มีจริง นั่นคงหมายถึงอิจรีเ็น
กับชั้นนี้เองชีวิตชั้นจะเป็น
ยังไงบ้าง ถ้าไม่ได้พบกับเค้า
เขาโดยบังเอิญเมื่ออายุ

7 ขวบ...

และถูก
ชายไป
ยังห้อง
นางโลม
ในที่สุด
มันคะ

ชั้นคง
จมปรัก
อยู่ใต้
โคลน
ตม

ชั้นก็
คงจะเลิก
ทำละคร
ไปแล้ว

ตั้งแต่
ตอนที่สิ้นเนื้อ
ประดาตัว
ไปกับไฟ
สงคราม

ที่มาได้
ถึงวันนี้ก็
เพราะเธอ
แท้ ๆ จิ๋นสะ

ถ้าเพชดา
ฟ้าดินมีจริง
ฉันก็ขอขอบคุณ
ท่านที่ทำให้ได้
มาพบกับเธอ

เธอคือ
ผู้ถ่ายทอด
วิญญาณ
ของฉัน

คือครั้งนึง
ของวิญญาณ
ฉัน...

ครั้งนึง
ของวิญญาณ
อาจารย์!
ฉันนี่นะ
เหรอคะ?

ครั้ง
นึง

เราต่าง
เป็นผู้ร่วม
จิตวิญญาณ
กัน...

อาจารย์
คะ!!

ไม่มีคำพูด
บอกรัก
ประโยคไหน
ที่จะเหนือไป
กว่าคำพูดนี้
อีกแล้ว

ครั้งนึง
ของ
วิญญาณ

ที่ไม่อาจจะ
ขาดไปได้เลย..
และแม้เรา 2 คน
จะไม่เคยพูดออกมา
ทางคำพูด

แต่ต่างก็ตระหนัก
ตีว่าเราเชื่อมั่น
ไว้วางใจและผูกพัน
กันแน่นแฟ้น
เพียงใด

อิจิเร็น
เขียนบท
ขึ้น
ถ่ายทอด

วิญญาณ
หนึ่งดวง
ที่แบ่งเป็น
สอง

อิจิเร็น
กำกับ
ขึ้นแสดง

เมื่ออยู่
บนเวที
เราสอง
เป็นหนึ่งใน
เด็ชว และ
เป็นสิ่งที่
สมบูรณ์
ที่สุด

แม่เมื่อ
ละครจบ
เราจะต่างแยก
ย้ายกันกลับไป
ยังที่ของตน

แต่สายใย
ที่มองไม่เห็น
ได้ผูกพันเรา
ไว้ด้วยกัน
สยงเหนียว

เท่านั้น
ก็เพียงพอ
แล้ว

เพราะเราทั้งสอง
ผูกพันกันแน่นแฟ้น
ยิ่งกว่าความเป็นคู่รัก
หรือสามีภรรยา
ด้วยซ้ำไป

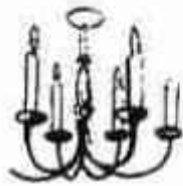
ครึ่งหนึ่งของ
วิญญาณ...
นั่นแหละ
คือสิ่งที่เรา
มีร่วมกัน

ในช่วง
นั้นเองที่
ผู้ชายคนนั้น
ปรากฏตัวขึ้น
เบื้องหน้า
เขา...

เจ้าของธุรกิจขนส่ง
ซึ่งประทับใจกับ
"นางฟ้าสีแดง"
อย่างมากมาย
คนนั้นมาที่
โรงละครทุกวัน

ตอนที่เค้า
ขอให้คนพา
เขามายังห้อง
แต่ตั้งแต่วันนั้น
เจ้าตัวคงเผลอ
คิดไปว่าชั้นคือ
นางฟ้าสีแดง

ผมชื่อ
ฮายามิ
เอสิกะ
ครับ

เพราะถึงกับ
หน้าแดงกำ
พูดก็แทบจะไม่ออก
เห็นได้ชัดว่า
ตื่นเต้นมาก

ตั้งแต่คืนเค้าก็
ห่มนุ่งดอกไม้
และของกำนัลมา
แทบทุกวันและเพียร
พยายามเชิญไป
รวมโต๊ะอาหาร

ซึ่งชั้น
ไม่อาจจะ
รับคำเชิญนั้น
ได้เลย

และจำเป็นต้องให้เค้า
ได้เข้าใจว่านางฟ้าสีแดง
กับสิริกิตาเงะ จิซุสะ
ไม่ใช่คนๆ เดียวกัน

พอได้รับของ
กำนัลที่สูงค่า
จนเกินไปชั้นก็
ได้ส่งการ์ด
ขอบคุณพร้อม
กับสิ่งของ
คืนไป

ถึงตอนนั้น
เค้ายังคงเป็น
ผู้ชมคนหนึ่งที่ยังรัก
และเมตตา
เทซึกโคโตะ

ยังเป็น
เพียงแฟน
ผู้คลั่งไคล้
คนหนึ่ง
เท่านั้น

ไม่นึกเลย
ว่าเค้าจะนำ
ชะตากรรม
แบบนี้
มาให้...

ผู้ชายคนนั้น
อ้างว่าจากธุรกิจ
ขนส่งของเค้า
ทำให้ได้รู้จัก
สนิทสนมกับ
ผู้มีอิทธิพลใน
แต่ละท้องถิ่น

ไม่นาน
เค้าก็ได้เข้า
มาเกี่ยวข้องกับ
พวกเรา
ในอีก
ลักษณะหนึ่ง

ผมอยากจะ
เป็นกำลังใน
การตระเวน
แสดงตาม
หัวเมืองให้
ครับ

และยังรับจะดูแล
เรื่องการขนส่งอุปกรณ์
ใหญ่ๆของคุณละคร
การโฆษณาการขายบัตร
และทุกสิ่งทุกอย่างที่จะ
ส่งเสริมการแสดง
ของเรา

สรุปก็คือ
เป็นตัวแทน
ในการจัดการ
แสดงนั่นเอง

ผู้ชาย
คนนั้นได้
แสดงฝีมือ
ให้
ประจักษ์

เราไปถึง
ไหนก็ได้รับ
การต้อนรับ
อย่างสูงถึง
นั้น...

เค้าสามารถทำให้
การแสดงตาม
หัวเมืองซึ่งมักขาดทุน
นั้นได้กำไรอย่าง

th

จนพูดได้ว่า
"นางฟ้าสีแดง"
เป็นที่รู้จักไปทั่ว
ประเทศก็เพราะ
ผู้ชายคนนี้

เค้าเริ่มมี
ความสำคัญ
กับเท็กซัสโคละ
ขึ้นเรื่อยๆ จน
คณะชาติเค้า
ไม่ได้...

และ
นั่นเอง

ที่ผู้ชาย
คนนั้น
เริ่มเผย
ธาตุแท้

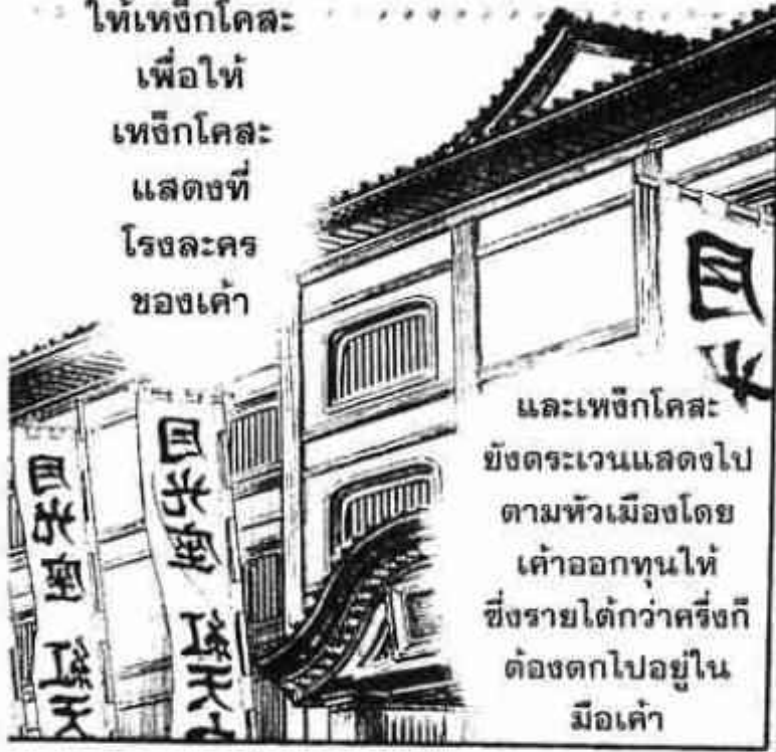
คงเป็นเพราะได้ลิ้มรส
อันหอมหวานของความ
สำเร็จเลย ทำให้เค้ารับ
จัดการแสดงตามหัวเมือง
ทุกประเภทไม่เพียงแต่
ของเท็กซัสโคละเท่านั้น

ทั้งยังกว้านซื้อโรงละคร
ใหญ่น้อยมากมาย
ตั้งแต่โตเกียวไปจนถึง
ชนบทห่างไกลเป็น
เจ้าของโรงมหรลพ
มากมาย....

โหนดังจะร่วมมือ
กับบริษัทผลิต
ภาพยนตร์จน
อิทธิพลของเค้า
ในวงการบันเทิงนั้น
ยิ่งใหญ่ขึ้นทุกที

เจ้าลงทุน
ไท่เหจิกโคละ
เพื่อไท่
เหจิกโคละ
แสดงที่
โรงละคร
ของเค้า

และเหจิกโคละ
ยังตระเวนแสดงไป
ตามหัวเมืองโดย
เค้าออกทุนไท่
ซึ่งรายได้กว่าครึ่งก็
ต้องตกไปอยู่ใน
มือเค้า

มีหน้าซ้ำ
ยังมีเหตุ
วิวาทอยู่
เนื่อง ๆ

ผู้อำนวยการความสะตวส่วนใหญ่
ของเค้าก็คือ ยากูซ่าของแต่ละ
ท้องถิ่น ซึ่งทางคณะละครก็จำเป็น
ต้องคบหากับแก๊งอิทธิพลพวกนี้
โดยไม่มีทางหลีกเลี่ยง
พวกนักแสดงเริ่มเข้าออกบ่อนของ
พวกเค้าจนเสียเงินเสียทองไป
เป็นจำนวนมาก

อิจิเร็นจิง
เริ่มมีเรื่องกิน
แทงแกล้งใจ
กับผู้ชายคนนั้น

คนแบบนี้
มันจะมา
เข้าใจอะไร
กับศิลปะ
การละคร!

ในที่สุด
ก็ตัดขาด
จากผู้ชาย
คนนั้น

แต่ผู้ชายคนนั้นมีอิทธิพล
มากเกินกว่าที่จะตอบโต้แบบนี้ได้
เค้าได้ก่อตั้ง "โตโตะการละคร" ขึ้น
และเริ่มทำละครของตัวเอง

นักแสดง
ของเหจิกโคละ
กว่าครึ่งก็ถูก
เค้าชักจูงไป
ร่วมทุน
ด้วย

ส่งผลให้
เหจิกโคละไม่
สามารถเปิด
การแสดงได้
ในทันที

ต้องเชิญนักแสดง
จากคณะละครอื่น
มาสมทบพร้อม ๆ
กับที่ฝึกอบรม
นักแสดงใหม่ ๆ

แน่นอน
เราต้อง
การแสดง
เมหัวเมือง
ไปโดย
ปริยาย

เป็นเวลาที
เทจิกโคสะ
ซึ่งเคยรุ่งโรจน์
ถึงขีดสุดเริ่ม
ตกต่ำอย่างเห็น
ได้ชัด

ขอ
ออกซิเจน
เร็ว!!

เอา
เครื่อง
ช่วย
หายใจ
มา!

อิจิเร็น
!!

อาจารย์
สึกิคาเงะ
!!

การตั้งตน
เป็นปฏิปักษ์
ต่อผู้ชายคนนั้น
ทำให้เทจิกโคสะ
ต้องตกอยู่
ในฐานะลำบาก
ยิ่ง....

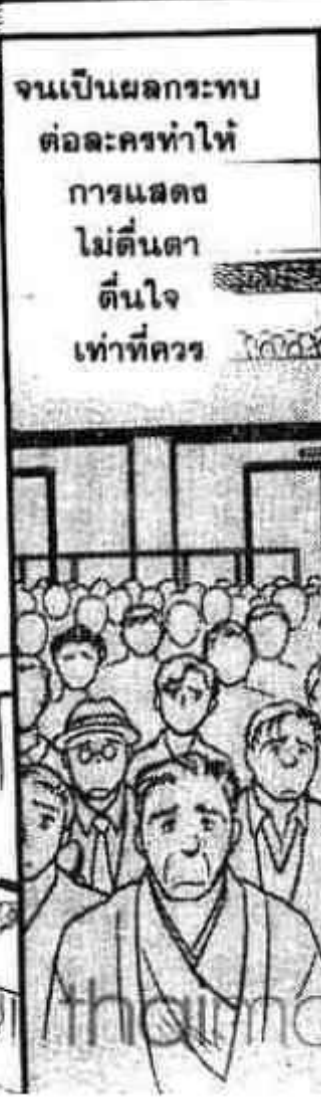
อิจิเร็นต้อง
คอยเอาใจพวก
นักแสดงรับเชิญ
จนจำต้องเขียนบท
ซะใหม่หลายต่อ
หลายครั้ง
เพื่อพวกเขา

จนเป็นผลกระทบ
ต่อละครทำให้
การแสดง
ไม่ตื่นตา
ตื่นใจ
เท่าที่ควร

มีหน้าซ้ำ
นักแสดงเทจิกโคสะ
ยังมีเรื่องราวกระทบ
กระทั่งกับนักแสดง
รับเชิญบ่อยครั้ง
จนหลายคนลา
ออกไป

ผู้ชม
จึงน้อยลง
ทุกที

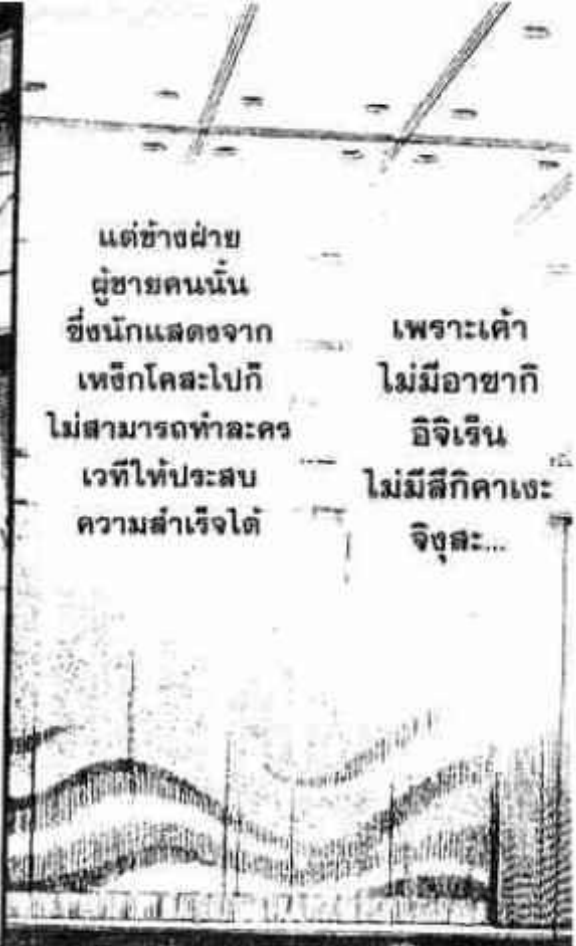
อิจิเร็นเอง
ก็ต้องกลัดกลุ้ม
กับการเป็น
กันชนให้กับ
2 ฝ่ายนี้
ตลอดเวลา

แต่เพื่อ
ระดับประคอง
เทจิกโคสโรว์
ก็ไม่มี
ทางเลือก
อื่นอีก

กว่าปัจจัยต่างๆ
จะส่งผลกระทบต่อ
ถึงปริมาณผู้ชม
ทุกอย่าง
ก็สายเกินไป
ซะแล้ว

แต่ช่างฝ่าย
ผู้ชายคนนั้น
ซึ่งนักแสดงจาก
เทจิกโคสโรว์ก็
ไม่สามารถทำละคร
เวทีให้ประสบ
ความสำเร็จได้

เพราะเค้า
ไม่มีอาชีพ
อิจเร็น
ไม่มีลีลาเงะ
จึงสะ...

เทจิกโคสโรว์
ประสบปัญหา
ด้านการบริหาร
อิจเร็นเริ่มทุกข์
หนักกับปัญหา
หนี้สิน

ละครเรื่องแรก
ของโตโตะการละคร
ประสบความสำเร็จ
พร้อมกับคำวิจารณ์
อย่างสาตเสียดเสีย

แม้จะไม่ย่อท้อพยายาม
เขียนเรื่องที่ 2 และ 3 ตามมา
แต่ก็ประสบความล้มเหลวพอกัน
เค้าซึ่งถือเป็นมือสมัครเล่น
ของวงการละครอยู่แล้วนั้น
ก็ยังไม่ได้รับความเชื่อถือ

และนั่นคงเป็น
สาเหตุให้ผู้ชายคนนั้น
ยึดติดกับ "นางฟ้าสีแดง"
ละครคู่บุญของเทจิกโคสโรว์
มากขึ้นทุกที....

แรกทีเดียวเค้ามา
ทาบถามให้เทจิกโคสโรว์
ไปแสดงละครเรื่องนี้
ให้โตโตะ

แต่พออิจเร็น
ปฏิเสธ เค้าก็
หอบเอาเงินทอง
มากมายมา
เพื่อขอซื้อลิขสิทธิ์
ในการจัดแสดง

เมื่อถูกปฏิเสธอีก
คราวนี้ก็มาทาบถามชั้นบ้าง
บอกว่า ถ้าชั้นยอมเข้าสังกัด
โตโตะ อิจิเร็นก็จะต้อง
ยอมฟังบารมีโตโตะด้วย

และเมื่อ
รู้ว่าชั้น
ไม่มีวัน
คล้อยตาม

ผู้ชาย
คนนั้น
ก็หา
วิธีใหม่

โดยการ
ส่งคนมา
ชักชวนให้
อิจิเร็น
ไปเล่นหุ้น

อิจิเร็น ถูกเกลี้ยกล่อม
จนเชื่อว่าจะได้กำไรงามจาก
การลงทุนแบบนี้ ก็เลย
ถึงกับยอมไปกู้หนี้ยืมสิน
กับคนที่ผู้ชายคนนั้นวางตัว
เอาไว้ เพื่อหวังหาเงินมา
ใช้หนี้เต็มที่ตั้งค้างอยู่

โดยไม่
ระแคะระคาย
สักนิดว่า
เจ้าหนี้รายใหม่
นี้มีผู้ชายคนนั้น
อยู่เบื้องหลัง

ไม่นานหุ้น
ตกคราวสุด
อิจิเร็นขาดทุน
ยับเยิน

คนที่
แนะนำให้
ไปลงทุนใน
ตลาดหุ้นหาย
เข้ากลีบเมฆ
อิจิเร็น
เป็นหนี้มากขึ้น
อีกหลายเท่า

ฝ่ายเจ้าหนี้
ก็เริ่มเร่งรัด
หนี้สินด้วย
วิธีการที่
สกปรก

โดยส่งแก๊งขากูซ่ามา
ไม่เว้น แต่ละวันเพื่อ
บีบบังคับให้อิจิเร็น
ยอมยกเท็กซิกโคสะให้
เพื่อเป็นการปลดหนี้

กว่าจะรู้ว่าถูก
หลอกโดยการ
ชักชวนให้เล่น
หุ่นมันก็สาย
เกินแก้
ชะแล้ว!!

เด็กเหอะ
ละคร
ท่วยแตก
แบบนี้
!!

แต่พอ
อิจิเรนไม่ยอม
ล่อนให้
พวกนั้นก็เริ่ม
ก่อความด้วย
วิธีสารพัด

พชุด
เตี้ยวนี่ อะไร
นะ! กันนะ
!!

เรากำลึ
แสดงละคร
อยู่นะ!!

ทำไม
มาทำให้
ผู้ชมที่ไม่
เกี่ยวข้อง
ด้วยต้อง
เดือดร้อน

ที่นี่มันเป็นของพวกซัน

ถ้าพวกซันจะทำตามใจชอบแล้วมันผิดตรงไหน

ฮา! นั่นนี่!!

ทำอะไรจึจะนะ!!

ถ้าทำให้นักแสดงของซันเสียโฉมละก็น่าดู!!

อาจารย์!!

ใครกันแน่ที่จะน่าดูกว่ากันหา!! อาจารย์

จับเคราะห์แทนศิษย์โปรดไปก็แล้วกัน

โชคยังดี
ที่ดับไฟได้ทัน
แต่โรงละคร
ก็อยู่ในสภาพ
ที่ใช้งานไม่ได้
เลย

มัน
เกินไป ทำไม
จริงๆ ต้องทำถึง
ขนาดนี้
ด้วย...

ท้าว
พวกชั้น
วางเพลิง
ชั้นเราจะ
!!

ฟอย

กล้าใส่ความ
กันแบบนี้
แสดงว่า
ต้องแน่นมาก
ซิวะ!!

ฟอย

ฟอย

คราวหน้า
ไม่ใช่แค่
เจ็บนะโว้ย
หยุดหายใจ
เลย

ฟอย

วู
วู
!!

อา
จารย์
!!

อาจารย์
คะ!!

ฟอย

อิจิเร็น
เครียดจัด
จนล้มป่วย

และเป็นเหตุ
ให้โรงละคร
เทจิกโคสะต้อง
ตกไปอยู่ในมือ
คนอื่น

พวกนักแสดง
ก็จากไป
ซึ่งเท่ากับว่า
เทจิกโคสะ
ได้สลายตัว
แล้ว

ว่า
ยังใจ
ครับ

คุณอิจิเร็น ดูเหมือนว่า
คุณจะทำลังล่าบากไม่น้อย
น่าจะตัดสินใจยกเลิกสิทธิ์
การจัดแสดงเรื่อง
"นางฟาลีแดง"
ให้กับเราลีกทีนะครับ

ไม่ฉันคง
นำเสียชีวิตแน่
เอาเพชร
น้ำเอกมา
ชุกซ่อนไว้

ตอนนั้นเอง
ที่ผู้ชายคนนั้น
มาปรากฏตัว
อีกครั้ง

โตโตะ:
การละครจะ
จัดแสดงเรื่อง
"นางฟาลีแดง"
ให้ตีเยี่ยมเลย
ครับ....

และยัง
พยายามจะ
หาบาทมชั้น
ให้เข้าสังกัด
โตโตะให้ได้

กลับไป
!!
ชั้นจะไม่ขาย
"นางฟ้า
สีแดง"
เพื่อแลก
กับเงิน
!!

จะลำบาก
ขนาดไหน
ชั้นก็จะ
ไม่มีวัน
ก้มหัวให้
แก!!

เทจิกโคสะ
ยังไม่ได้ล้ม
สักหน่อย
!!

สักวัน
เราจะต้อง
จัดแสดง
ละครให้ได้
คอยดู!

แม้แต่
อิจิเร็นจะ
หายป่วย
เค้าก็ไม่สามารถ
ลุกขึ้นใหม่
ได้

อย่าว่าแต่จะ
สร้างเทจิกโคสะ
ใหม่เลย แต่
ความเป็นอยู่ใน
ชีวิตประจำวัน
ก็ยังลำบาก

ชั้นตัดสินใจจะไปแสดง
หนัง เพื่อหาเงินมาช่วย
อิจิเร็น แต่บริษัทหนัง
ที่เคยแสดงให้ก็ได้ตกเป็น
ของผู้ชายคนนั้นซะแล้ว

อิจิเร็น
เริ่มปล่อย
ตัวและ
ติดเหล้า

จนทำให้
ลูกเมียของเค้า
พากันจากเค้า
ไป...

มีหน้าข้าด้วยเหตุ
ที่ชั้นยังไม่หมด
สัญญา กับบริษัทที่วานั้น
จะไปแสดงให้บริษัทอื่น
ก็ไม่ได้

เรา
พบ
แต่
ทาง
ตัน
ไป
หมด

อา
จารย์
!!

ฉันต้อง
ตระเวนไปขอ
ความกรุณาจาก
อดีตผู้ให้การ
อุปถัมภ์และ
แฟนละคร
ที่คลั่งไคล้

เพื่อให้พวกเขา
ช่วยออกทุนให้เรา
ได้จัดแสดงในนาม
เท็กซัสอีกครั้ง

เพราะเชื่อว่าฉัน
จะเป็น
หนทางเดียวที่
จะช่วยให้อิจเร็น
ลุกขึ้นใหม่ได้

โซคยังเข้าข้าง
ที่ได้ผู้อุปถัมภ์
หลายคนและได้
พรรคพวกเก่าๆ
มาร่วมกันฟื้นฟู
คณะละครอีก
จำนวนหนึ่ง

พลังของ
เท็กซัส
ยังคง
หลงเหลือ
อยู่...

เราได้จัดการ
แสดงละครอีกครั้ง
และอิจเร็น
ก็มีกำลังใจขึ้น

เราเข้าโรง
ละครของคนอื่น
เพื่อประกาศการ
ทวงคืนสู่วงการ

แต่
ผู้ชม
บางตา
เหลือ
เกิน

แม้จะได้รับ
คำชมเชยว่า
เป็นละครที่ดี
แต่เราก็ต้องรีบ
เปิดการแสดง
เพียงใน
ไม่กี่รอบ

ผลงาน
เรื่องที่ 2 และ 3
ก็ไม่ต่างกัน

ผู้ให้การ
อุปถัมภ์เลย
พากันตีตัว
ออกห่างจาก
อิจิเร็น
พรรคพวกเก่า
ก็จากไป
ทีละคน ๆ

อิจิเร็น
สูญเสีย
ความ
มั่นใจใน
ตัวเองจน
หมดสิ้น

อาจารย์
คะ...

ฉัน
ยังอยู่
ค่ะ...

จิจุสะ
จะไม่
ไปไหน

ไม่ว่าใครจะ
ไปจากอาจารย์
ยังไง แต่จิจุสะ
คนนี้จะอยู่
กับอาจารย์
ตลอดไปค่ะ

ไม่ว่า
อะไรจะ
เกิดขึ้น
ก็ตาม

ไปจาก
ฉันเดอะ
จิจุสะ

เธอนะ
เป็นที่ต้อง
การมากของ
ทุกที่

อา
จารย์

อยู่
กับฉันมัน
ก็ไม่มี
อะไรดีหรอก

จิจุสะ

มันน่า
เสียดาย
ศักยภาพใน
ฐานะนักแสดง
ของเธอ

ไม่ค่ะ
อาจารย์
!!

อาจารย์
เคยบอกว่า
จิจุสะจะเป็น
ครึ่งหนึ่งของ
วิญญาณอาจารย์
ไม่ใช่เธอค่ะ

จิจุสะ
จะไม่ไปไหน
ทั้งนั้น
นอกจากอยู่กับ
อาจารย์ค่ะ!

นะคะ
สัญญา กับ
จิจุสะ
ว่าสักวันหนึ่ง

เราจะ
จัดแสดง
เรื่อง
"นางฟ้า
สีน้แดง"

เราจะ
ทำให้ได้
นะคะ

"นางฟ้า
สีน้แดง"
เหรอ จิจุ
สะ... ?

ใช่
แล้ว

จิจุสะ
เราจะ
จัดแสดง
"นางฟ้า
สีน้แดง"

ใน
สักวัน
หนึ่ง

ช่างฝ่าย
ผู้ชายคนนั้น
ก็ทำธุรกิจ
อย่างสามารถ
ทุกอย่างไว้
ไปหมด

พอรู้ตัวว่า
ไม่ประสาเรื่องการละคร
เค้าก็ได้รวบรวมเอาระดับ
มันสมองทางด้านนี้
แล้วปั้นให้คนพวกนั้น
แข่งกันกันวางแผน

ละครที่โดโตะ
จัดแสดงจึงเริ่ม
ติดตลาดและเป็น
ที่กล่าวขวัญขึ้น
เรื่อง ๓

นอกจากนี้
เค้ายังไว
ในเรื่องการ
ตอบสนอง
ผู้บริโภค

ในเวลา
ไม่นานนัก
ก็เป็นเจ้าของ
คณะละครเพลง,
มายากล,
ตลก ฯลฯ
อีกนับไม่ถ้วน

บริษัท
หนึ่งที
เทคโอเวอร์
มาได้ก็บริหาร
ได้อย่าง
ราบรื่น

ธุรกิจขนส่ง
ซึ่งเป็นธุรกิจหลัก
ก็เป็นตัวเสริมให้
โตโตะการละครได้
ขยายกิจการชนิด
ไม่หยุดยั้ง

นอกจากวงการ
ธุรกิจแล้ว เค้ายัง
กว้างขวางในวงการ
เมืองและติดต่อ
อย่างลับๆ กับ
พวกแก๊งอิทธิพล

อาศัย
อำนาจบารมี
ทุกรูปแบบ
ดันตัวเอง
ขึ้นเอง

ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่
ชั้นได้รู้ถึง
แผนการชั่วของเค้า
เพราะโรงละคร
เทจิกโคสะตกเป็น
กรรมสิทธิ์ของเค้า
อย่างเปิดเผย

ไม่ว่าจะเป็น
คนที่มาชักจูง
ให้อิจิเร็นลงทุน
ในตลาดหุ้น
ผู้ชายที่ให้เงิน
ไปซื้อหุ้น

แม้แต่
พวกขากูซ่า
มาก่อนใน
โรงละครทั้งหมด
มีเจ้านาย
คนเดียวกัน
คือ...

ฮายามิ
เฮลิเกะ
ผู้ชายใจบาบ
คนนั้น....

อดีตผู้ดูแล
โรงละคร
ไปรู้เข้าเลย
มาบอกกับฉัน

ผู้ชาย
คนนั้น
อยู่
เบื้องหลัง
ครับ
ทุกอย่าง
เป็นแผน
ของมัน
ครับ

อภัย
ให้
ไม่ได้
!!

มันทำเพื่อ
แย่งเอา
โรงละครไป
จากอาจารย์
อิจิเร็นครับ

รถ
มาแล้ว
คะท่าน

กว่าจะได้
เทชิกโคสะ
นั้นมานี่
เหนื่อยน่าดู
เหมือนกัน
นะ....

ฉันไม่เคย
เห็นคนที่
ตกใจ

จนปาก
คอสั้น
ขนาดนี้
มาก่อน
เลย

ท่าน
ประธาน
ครับ
เชิญขึ้นรถ
ครับ

โอะ...
โธ่...

ผู้ชายคนนั้น
ไม่พูดสักคำ
นอกจากรีบไป
เหมือนพยายาม
หนี

คุณ
จึงสะ
ครับ

อภัย
ให้
ไม่ได้
!!
จะยังไ
ก็แล้วแต่
เราจะไม่มัววัน
อภัยให้มัน
เลย!

สักวัน
เราจะต้อง
จับมัน
โยนลง
นรก!!

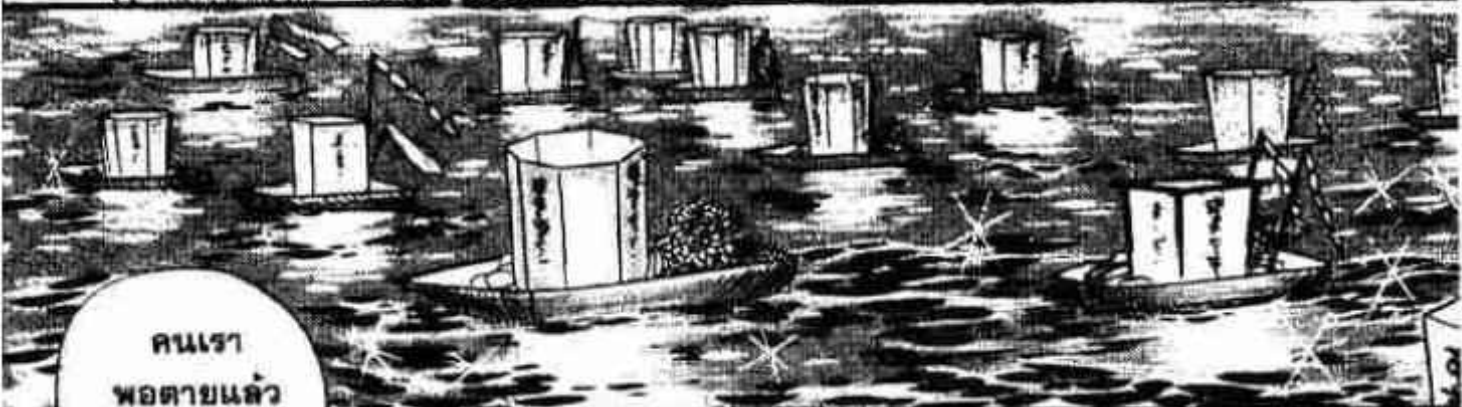

คอช
ตุนะ

คอช
ตู!

คุณ
จิษตะ
!!

คนเรา
พอตายแล้ว
ไม่รู้ว่าจะ
ไปไหนนะ?
จิษตะ...

ทำไม
คนเราถึง
ต้อง
เวียนว่าย
ตายเกิด
ก็ไม่รู้ล่ะ?

คงเพราะ
อยากเกิด
มาอีกครั้ง
แน่ๆ เลข
ตะ...

อยาก
เกิด
อีก?

โอ...
ก็คงกลับไป
ที่ๆ เรา
เคยอยู่ก่อน
จะเกิดมา

ค่ะ...

เพื่อที่
จะได้
มาพบกัน
แบบนี้
ไงคะ

จิจุลละ
!!

จิจุลละ
รู้สึก
ตัวเอง
โชคดี
ค่ะ
ที่ได้
เกิด
มา

เพราะ
ได้
มา
พบกับ
อาจารย์
แบบนี้

ท่าน
จิจุลละ
ก็มี
ความสุข
แล้ว
ค่ะ

จิจุลละ

ผู้ชาย
ที่
นำ
เบ็
ไม่
เอา
ไหน
แบบ
นี้
นะ
เท
ร
อ?

ชั้น
ไม่
เคย
ทำ
อะ
ไร
ให้
เธอ
ได้
เลย

จิจุลละ
ได้
รับ
อะ
ไร
จาก
อา
จ
า
ร
ย
ม
า
ก
จน
เกิน
ไป
แล้ว
ด้วย
ซ้ำ

จิจุลละ
คง
จะ
เกิด
มา
เพื่อ
ได้
พบ
และ
อยู่
ใกล้
ๆ
อา
จ
า
ร
ย
แบบ
นี้
แน่
ๆ
เข็
ย
ว
ค
ะ

ไม่
จริง
ค
ะ
...
อา
จ
า
ร
ย

จิจุลละ
เชื่อ
มัน
อย่าง
นั้น

จิจุลละ
!!

จิจุสะ
รัก
อาจารย์
ค่ะ !!
ตั้งแต่
เริ่มเป็น
สาวแล้ว

รักแต่
อาจารย์
คนเดียว

ขอให้
จิจุสะได้อยู่
ข้างอาจารย์
แบบนี้
ตลอดไปนะคะ

ชั้นนะ
อายุห่าง
กับเธอ
มากนะ

จิจุสะ
ไม่เคยสนใจ
เรื่องนี้เลย
แม้สักครั้งเดียว
ค่ะ....

จิจุสะ
รัก
อาจารย์
ค่ะ

รัก
อาจารย์
มากที่สุด
!!

ชั้นมีแต่
ทำให้เธอ
ลำบาก

ไม่
เลย
ค่ะ

อยู่กับชั้น
ไปก็ไม่ได้ทำให้
ชีวิตของเธอ
ดีขึ้นหรอก

แค่ได้อยู่
เคียงข้าง
อาจารย์จิจุสะ
ก็มีความสุข
ที่สุดแล้ว
นะคะ!

ชอบใจ
มาก มีแต่
จิจุสะ
เท่านั้น
แหละ

ที่พูดให้
กำลังใจชั้น
ซึ่งอยู่ใน
สภาพนี้

อา
จารย์
!!

การได้มา
พบกับเธอ
นี้แหละ
คือสุดยอด
ของความสุข
ในชีวิต
ของชั้น

อา
จารย์
!!

ชั้นไม่ใช่
อาจารย์
ของเธอ
อีกแล้ว

อิจิเรน
!!

เลิก
เรียก
อาจารย์
เถอะ
เรียก
อิจิเรน
นะ

โอ...
ชั้นรัก
คุณค่ะ
!!

อิจิเรน
ชั้นรัก
คุณ
เหลือเกิน

ชั้น
เกิดมาก็เพื่อ
ที่จะพบ
กับคุณ!

ครึ่งนึง
ของ
วิญญาณ
!!

ครั้งนึง
ของ
วิญญาณ
!!

จริงๆ
!!

ยังจำที่เรา
เจอกันที่
หุบเขาอเมะ
คราวันนั้น
ได้มั๊ย?

ตอนนั้น
ฉันได้พบกับ
นางฟ้าสีแดง
จริงๆ นั่นไม่ใช่
ภาพลวงตา

และ
ตาฉัน
ก็ไม่ได้
ฝาด

จำได้
ค่ะ

แม้
เวลานี้
ฉันก็ยัง
มั่นใจ
อย่างนั้น

คนที่รับบท
นางฟ้าสีแดงได้
มีเพียงเธอ
เท่านั้น
จริงๆ...

อย่าลืม
นะจริงๆ
ว่าเวลา
ที่เธอ
แสดงนั้น

คือเวลา
ที่เธอได้
ถ่ายทอด
วิญญาณ
ของชั้น
ออกมา

เธอคือ
ผู้ถ่ายทอด
จิตใจและ
วิญญาณ
ของชั้น

เวลาอยู่
บนเวที
เราเป็น
อันหนึ่ง
อันเดียวกัน

อิจิ
เร็น

สักวันนึง
เราจะต้อง
จัดแสดง
"นางฟ้า
สีแดง"
ได้อีกค่ะ

เชื่อเถอะ
นะคะ
!!

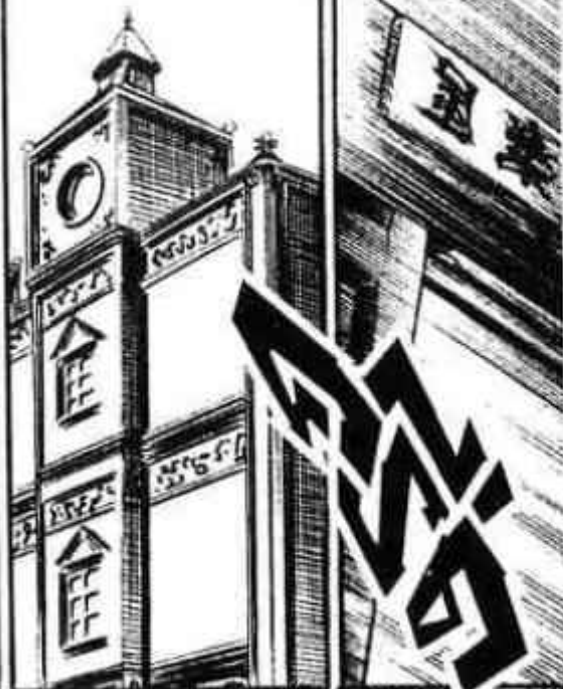
อิจิ
เร็น
!!

ทำไม
เจ้ารู้สึก
ใจคอไม่ดี
เลย

ลักษณะตม
บางอย่าง
บอกให้ฉัน
ตรงไปยัง
โรงละคร
เทงิกโคส:

อิจิเร็น
ผูกคอตาย
ในห้อง
แต่งตัวของ
โรงละคร

โดยมอบ
สิทธิ์การแสดง
เรื่อง "นางฟ้าสีแดง"
ไว้ให้กับฉัน...

"การได้มาพบ
กับเธอนี้แหละ
คือสุดยอดของ
ความสุขในชีวิต
ของฉัน"

จิงสุะ
|

อิจิ
เร็น
!!

จะทำ
อะไรครับ
คุณจิงสุะ
!!

ปล่อยฉัน
เงิงโซ!
ให้ฉัน
ตายเถอะ

ถ้าไม่มี
อิจิเร็นอยู่
ฉันก็ไม่รู้
จะอยู่ไปเพื่อ
อะไรอีกแล้ว

⚡

ที่ฉันอยู่
มาจนทุกวันนี้
ก็เพราะ
อิจิเร็น!!

ถ้าไม่มี
เค้าแล้ว
จะให้ฉัน
อยู่ยังไง

ให้ฉัน
ตายเถอะ
เงิงโซ
!!

ถ้าไม่มี
คุณจิจุสะซะแล้ว
ใครล่ะครับที่
จะรับบท
นางฟ้าสีแดง?

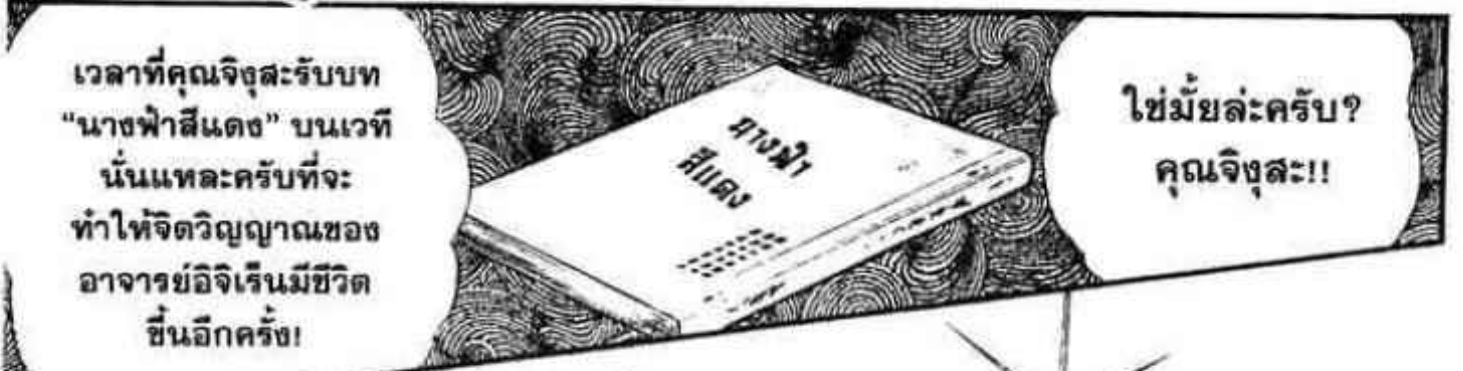
เฮ้
ไซ้
!!

อาจารย์อิจิเร็น
อุศุส่าห์มอบ
“นางฟ้าสีแดง”
ไว้ให้เป็นมรดก
แก่คุณจิจุสะซะ!

ถ้าสิ้นคุณมาตาย
เอาตอนนี้ล่ะก็
“นางฟ้าสีแดง”
ตกเป็นของผู้ชาย
คนนั้นแน่ครับ ซึ่งจะ
โดนปู้ยี่ปู้ยำยังไง
ก็นึกภาพไม่ออก
เหมือนกัน

อยากให้เป็น
แบบนั้น
เหรอครับ
?

เวลาที่คุณจิจุสะซะรับบท
“นางฟ้าสีแดง” บนเวที
นั้นแหละครับที่จะ
ทำให้จิตวิญญาณของ
อาจารย์อิจิเร็นมีชีวิต
ขึ้นอีกครั้ง!

ไซ้มีัยล่ะครับ?
คุณจิจุสะซะ!!

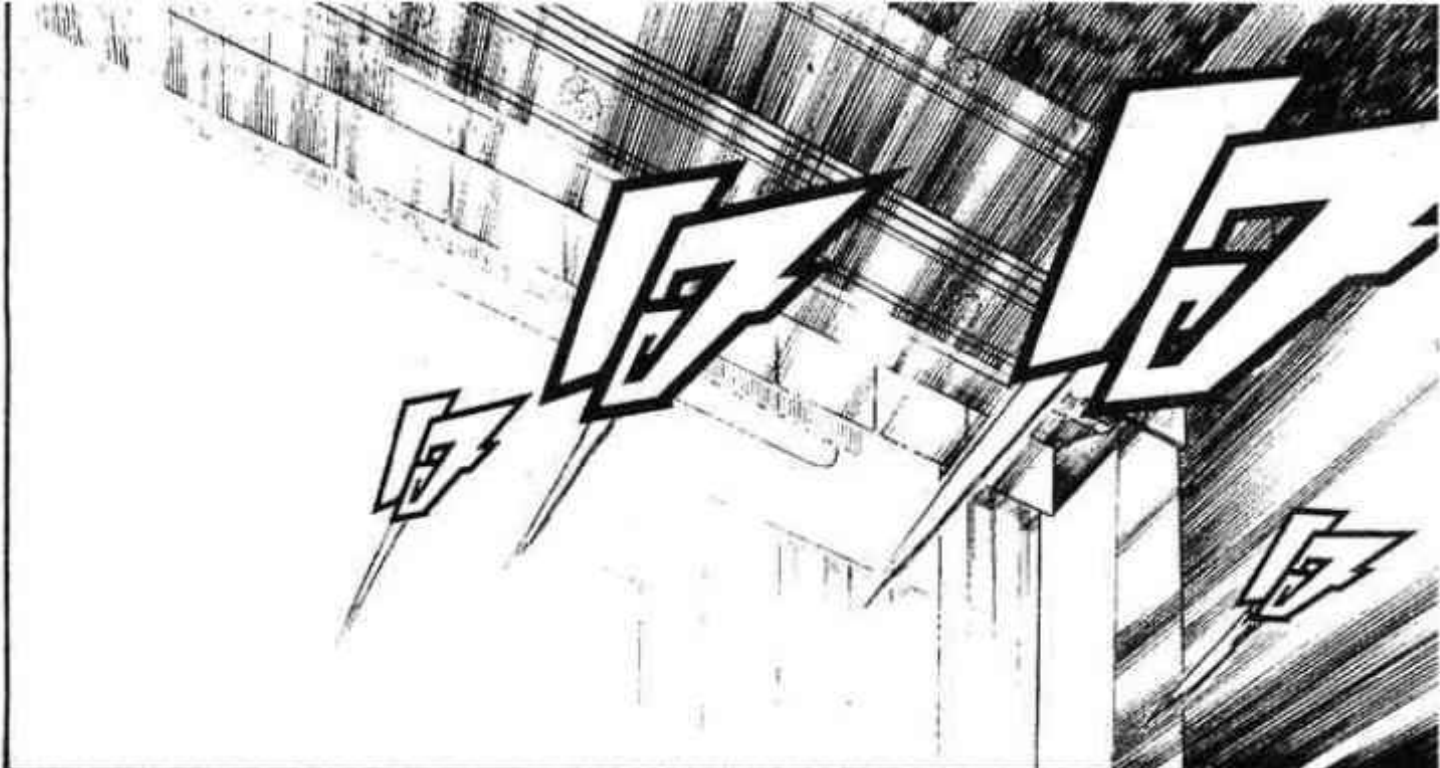
สุด่อไป
เถอะครับ
!! เพื่อที่คุณ
จะได้แสดง
“นางฟ้า
สีแดง”
อีก!!

“นางฟ้า
สีแดง”
!!

จริงสิ...
ชั้นยังมี
“นางฟ้าสีแดง”
อยู่....

ชั้นได้รับบท

“นางฟ้าสีแดง” อีกครั้ง
ซึ่งก็ได้ลิ้มรสของ
ความรู้สึกที่ประหลาดลึกลับ
เหมือนที่แสดงในครั้งแรก
ไม่มีผิด

นั่นคือ

ความเขยิบสขั้ด
ประตุงใต้ทะเลลึก
ดวงวิญญาณที่เพ็ง
ตื่นจากภวังค์...

อากาศที่
กระเพื่อม
ดุงสายน้ำ

ลำแสงที่
สั้นไหว
ดุงสายลม

ความรู้สึกที่
ว่าตัวเองเป็น
สิ่งทีเเจกเช่น
สรรพสิ่งใน
จักรวาล

และสรรพสิ่ง
ในจักรวาล
ก็เจกเช่นเดียวกับ
ตัวเอง

ไปยังผู้ชม
นับร้อย
นับพัน

โดยมี
ตัวชั้นเป็นสื่อ
ส่งผ่านความรู้สึก
นึกคิดและความรัก
ของอิจิเง็น

โอ....
ใช่แล้ว

นี่แหละ
คือการ
ถ่ายทอด
วิญญาณของ
อิจิเง็น

ข้าคือ
นางฟ้า
สีแดง

ผู้มี
ชีวิตเป็น
อมตะ

"อย่าลืมนะ
ຈຶ່ງສະ ວ່າ
ເວລາທີ່ເຮົາ
ແສດຂນັ້ນ

คือเวลา
ที่เธอได้
ถ่ายทอด
วิญญาณของ
ชั้นออกมา"

"เธอคือผู้
ถ่ายทอดจิตใจ
และวิญญาณ
ของชั้น

เวลาอยู่
บนเวทีเราเป็น
อันหนึ่ง
อันเดียวกัน"

ฉันจะอยู่
เพื่อสู้
ต่อไป....

จะอยู่
อย่าง
องอาจ

!!
อิจิเร็น
!!

อยู่เพื่อทำให้
จิตวิญญาณ
ของคุณเป็น
นิรันดร์!

อยู่เพื่อ
ร่วมเป็น
หนึ่งเดียวกับคุณ
บนเวทีละคร
!!

ฉันจะต้อง
เข้มแข็ง
ยิ่งกว่าใครๆ
ทั้งหมด

การกลับมา
ของละคร
"นางฟ้าสีแดง"
เป็นการทวนคืน
สู่วงการของ
นักแสดงที่ชื่อ
สีกิตาอะ จิซุสะ
ด้วย

ฉันจะ
ไม่ยอมให้
ใครมาขว้างทาง
ชีวิตของฉัน
!!

แม่แต่
ผู้ชาย
คนนั้น
!!

คอยดูนะคะ
อิจิเร็น!
ฉันจะเป็น
คนเข้มแข็ง
ให้ได้

ชั้นจับฉวยโอกาส
ตอนหมดสัญญา
กับบริษัทหนึ่ง
ที่ถูกผู้ชายคนนั้น
เทคโอเวอร์ไปเซ็น
สัญญากับบริษัทหนึ่ง
ค่ายักษ์ใหญ่คู่แข่ง
ทันที

และ

ยังพยายามคบหากับ
นักการเมือง นักธุรกิจ
ผู้มีบารมีเพื่อเป็น
เกราะป้องกันตัว

ชั้นได้นำแสดง
ผลงานละครเวที
ฟอร์มใหญ่เรื่องแล้ว
เรื่องเล่า ในขณะที่
หนังสือเงินที่ชั้น
เป็นนางเอกก็ดัง
อย่างแรงทุกเรื่อง

ห้องฉาย
ติดต่อกันนาน
และ
นำกลับมา
ลงโรงใหม่
หลายครั้ง

จากฐานของ
ความเป็นนางเอก
ผู้ยิ่งใหญ่ของ
ชั้นแน่นหนา
มาก

ผู้ชมพากันไป
เข้าแถวหน้าใจหนึ่ง
และพอหนึ่งจบ
ก็พากันไปตั้งแถว
ที่หน้าใจละครอีก

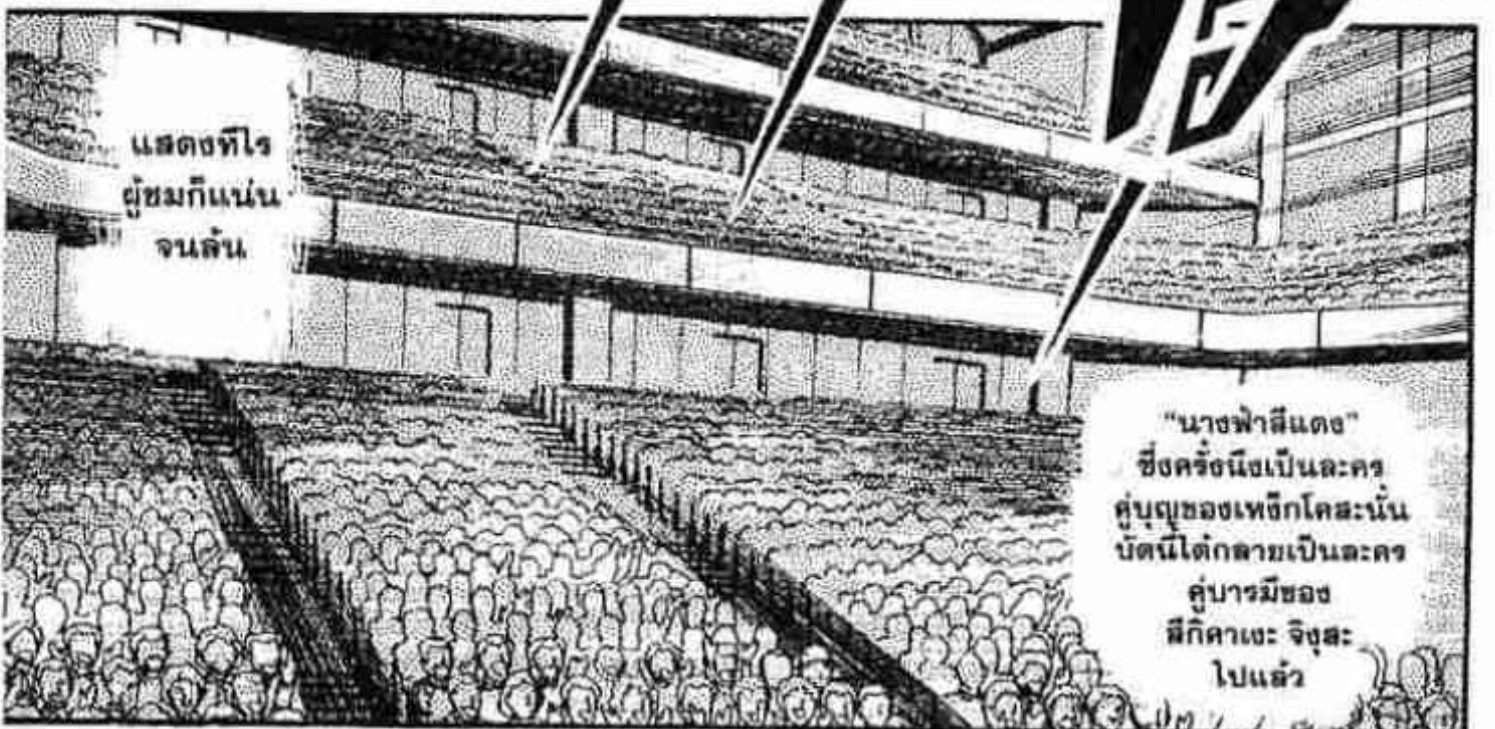
ภาพที่แฟน ๆ
ผู้ตั้งใจพากันมองดู
สีกิดาเงะ จึงสะกิดให้สะเป็น
พร้อม ๆ คนนั้นดูจินดา
เหลือเกิน

ละครเวทีเรื่องดัง
มากมายถูกนำมา
สร้างเป็นหนังใหญ่
แต่ชั้นยิ่งคงรักษา
"นางฟ้าสีแดง" ไว้

สำหรับ
ละครเวที
เท่านั้น

ซึ่งนั่นก็ยิ่ง
เพิ่มพูนความขลังและ
ความมีคุณค่าให้กับ
ละครเรื่องนี้เป็น
เท่าทวีคูณ

แสดงที่ไร
ผู้ชมก็แน่น
จนล้น

"นางฟ้าสีแดง"
ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นละคร
คู่บุญของเพ็ญใจคนั้น
บัดนี้ได้กลายเป็นละคร
คู่บารมีของ
สีกิดาเงะ จึงสะ
ไปแล้ว

จนผู้ชม
ต่างก็เชื่อว่า
"นางฟ้าสีแดง"
จะเป็นใครไป
ไม่ได้

นอกจาก
สีกิดาเงะ
จึงสะ

และความนิยม
ก็ไม่เคย
เสื่อมคลาย
แม้แต่น้อย

ในที่สุด
ก็ไม่มีใคร
กล้าคิดเลยว่า
จะได้ลิขสิทธิ์
การจัดการแสดง
นั้นไปจากชั้น
ใต้...

แม่แต่
ผู้ชายคนนั้น
ที่เดินร่น
เพื่อสิ่งนี้
มาตลอด...

ชั้น
กลายเป็น
ดาราผู้ยิ่งใหญ่
ชนิดใครก็ไม่อาจ
หาบรัคมี

เจียง
ไซ่
บนเวทนะ
ชั้นกับ
อิจิเรินอยู่
ด้วยกันทุกครั้ง

เราเป็น
อันหนึ่ง
อันเดียวกัน
ทั้งจิตใจ
และวิญญาณ

อิจิเริน
ซึ่งตายไป
แล้วนั้น
ได้มามีชีวิต
อยู่ภายใต้
ตัวฉัน

และเรา
ได้โลดแล่น
ไปด้วยกัน
บนเวที่

เราผูกพัน
กันทาง
วิญญาณ
จนเป็น
หนึ่งเดียว

ไม่เพียง
แต่ผูกพัน
กับทางกาย
และใจ
เท่านั้น

จิตใจเรา
แนบชิด
กันจน
เป็นดวง
เดียว...
วิญญาณ
เราหลอม
ละลาย
จนเป็นหนึ่ง
เดียว...

ซึ่งมัน
พิเศษกว่า
คู่สามี
ภรรยา
ที่ผูกพันกัน
เพียงกาย
และใจ
เป็นไหนๆ
ว่ามั๊ย
?

เจียงไซ่
?

คุณ
จริงจังละ

อิจรีเ็นกับซันนะ
ผูกพันกันสนิทแนบ
แน่นกว่าสามีภรรยา
คู่ไหนๆ ในโลก
ทั้งหมด

ซันเป็น
ผู้หญิง
ที่โชคดี
ที่สุด
ในโลก

เพราะ
ได้มา
ประสบ
พบพาน
กับคู่ที่เป็น
แบบนี้

คุณ
จิซสะ
!!

อิจิเร็น !!

ครึ่งหนึ่ง
ของ
วิญญาณ
ของซัน

แม้เวลานี้
คุณก็ยังคง
มีชีวิตอยู่
ภายในตัว
ซัน....

และอยู่
ร่วมกับซัน
บนเวที
ละครนี้

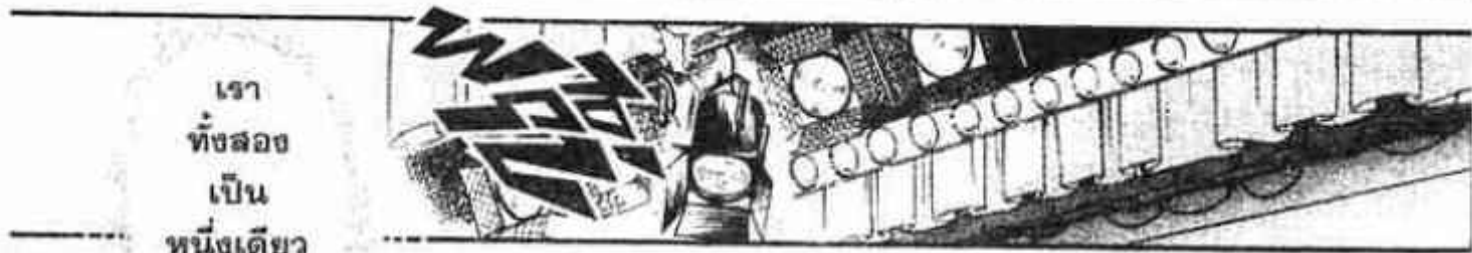
อยู่ใน
ความรัก
ของ
นางฟ้า
สีแดง

อิจิเร็น !!

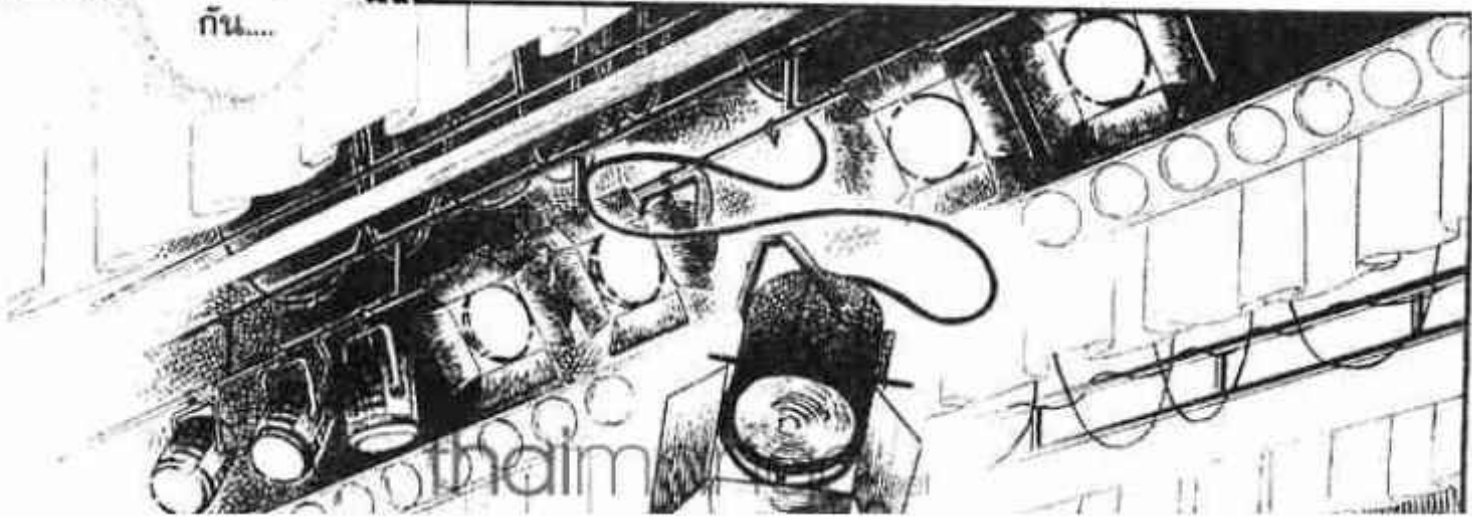
อย่าลืม
นะ....
จิจุสะ

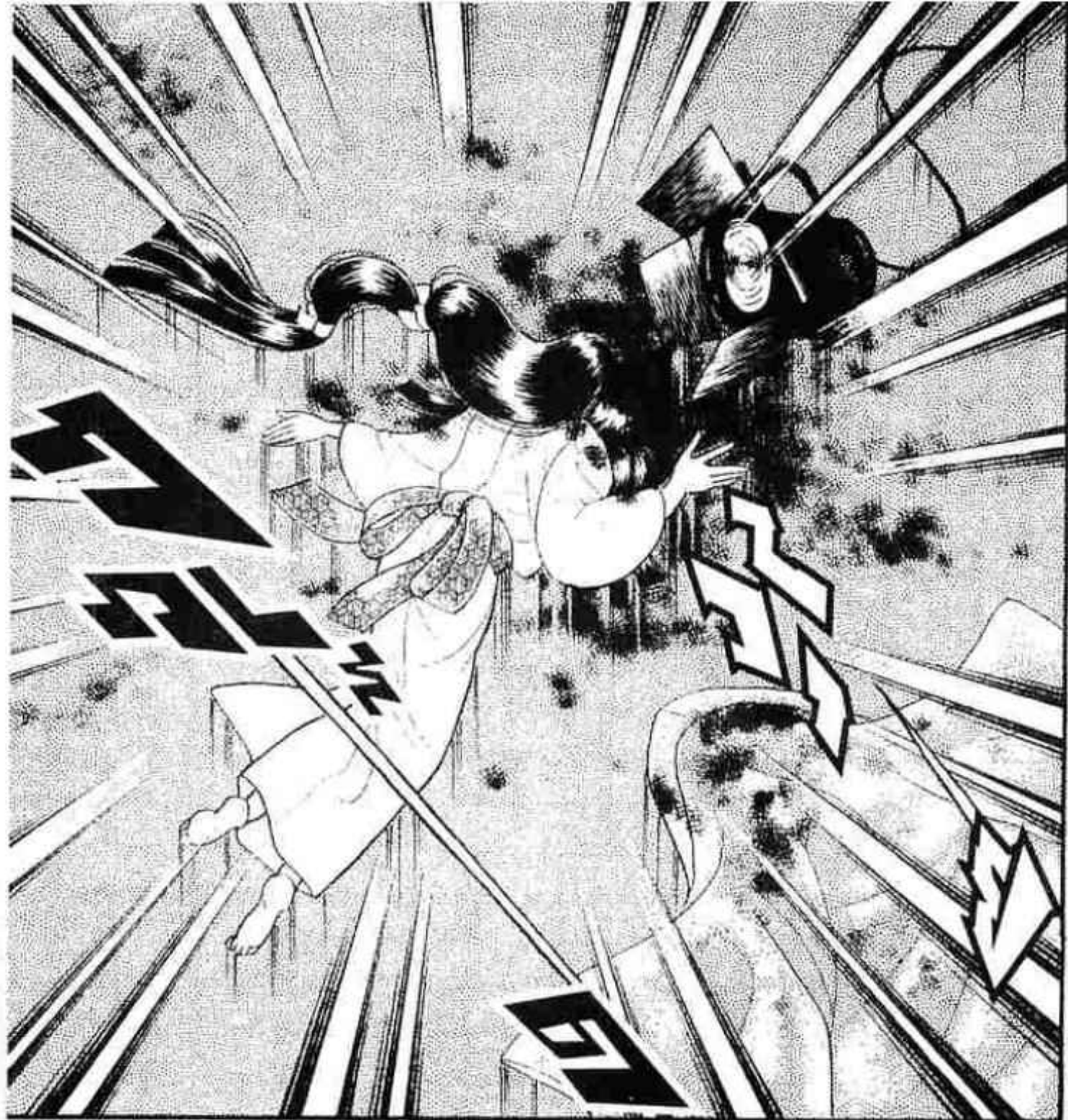
"เวลาอยู่
บนเวที
เราเป็น
อันหนึ่ง
อันเดียว
กัน"

เรา
ทั้งสอง
เป็น
หนึ่งเดียว
กัน....

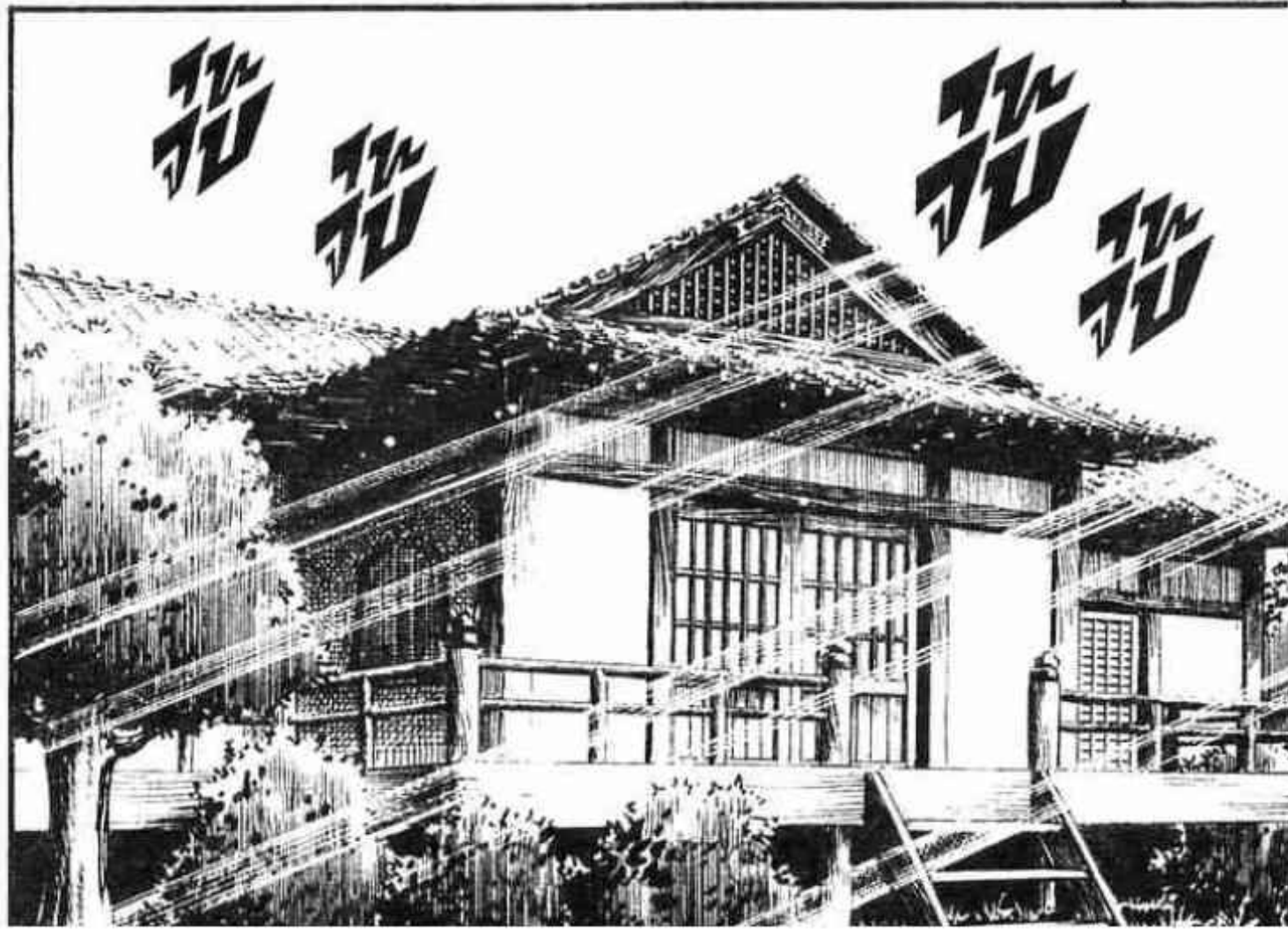

おとこ

おとこ

คุณ
จิจุสะครับ
ได้เวลา
ทานชา
แล้วครับ

เจี๊ยง
โซ่

มาชะ
กับคุณ
อายุมี
ละ?

พอเห็นอาการ
ของคุณจิจุสะ
ดีขึ้น พวกเธอ
ก็ไปฝึกซ้อม
ตามปกติ
แล้วครับ

เพร่อ
?

ขึ้นทำให้
เด็ก 2 คนนั้น
เป็นท่วง
แย้เลยนะ

พวกเธออยู่
เฝ้าโซ่คุณ
จิจุสะทั้งคืน
เลยครับ

จน
คุณหมอบอกว่า
ไม่เป็นไร
นั่นแหละครับ
พวกเธอถึงค่อยมี
ที่ทำคลายกังวล

ขึ้น
ฝัน
ฝันชะ
ขาว
เขี้ยว

ที่เค้าวากันว่าพอคน
เราใกล้ตายนะ มักจะ
มองย้อนกลับไปเห็น
ชีวิตที่ผ่านมาของตัวเอง
มันคงจะเป็นอย่างนั้น
นั่นเองมัง?

คุณ
จิจุสะ
!!

ไม่ต้อง
ห่วงน่า
เจี๊ยงโซ่

ขึ้นยัง
ไม่ตายง่าย ๆ
หรอก

อิจิเร็น
คงยังไม่ยอม
ให้ขึ้นตาย
จนกว่าขึ้น
จะได้ตัวตาย
ตัวแทน

สำหรับ
"นางฟ้า
สีแดง"

พาขึ้นไป
ที่หุบเขา
อุเมะทีลี
เจียงไซ่

คุณ
จิจุลละ

ชั้นพอ
จะเดิน
ไหว

อากาศ
ดีออก
อย่างนี้

ท้องฟ้า
สีฟ้า
จัดจน
แลบตา

ที่นี่แหละ
ที่ขึ้นเจอกับ
อิจิเร็น

อิจิเร็น
!!

หุบเขา
อุเมะยังคง
เหมือนเดิม
ทุกอย่าง
เพียงแต่...

ไม่มี
คุณอยู่
เท่านั้น

อิจิเร็น !!

ไม่ต้อง
กลัวนะ
จิซึมิ
ชั้นอยู่

ดีมาก
จิซึสะ

นั่นแหละ
คือความ
รู้สึกของ
อาซากะ!

“อย่าลืมนะ
จิซึสะ”

“เวลาอยู่
บนเวทีเราเป็น
อันหนึ่งอันเดียว
กัน....”

อิจิเร็น !!

อิจิเร็น

!!

ตั้งแต่
ที่ขึ้นอายุ
แค่ 7 ควบ

จนเดี๋ยวนี้
มือของเรา
ยังคงจับไว้
ด้วยกัน!!

และ
จะเป็น
เช่นนั้น
ตลอดไป

!!

และ
จะเป็น
เช่นนั้น
ตลอดไป
!!

คอยดูนะ
ลิจิเร็น
!!
ชั้นจะต้อง
สร้างนางฟ้า
สีแดงให้
จงได้!!

สร้างผู้
สีบทอด
จิตวิญญาณ
ของคุณให้
จงได้!!

รู้สึก
เป็นยังไง
บ้างครับ
ท่านประธาน
ฮายามิ

โอม
สบายดี
!!

ได้ขึ้น
แบบนี้พวกเรา
ก็ค่อยเบาใจ
ครับ....

ตอนที่ทราบข่าว
ว่าท่านหายตัวไป
อย่างไม่มี
ร่องรอยนะ
เราตกใจกัน
มากเลยครับ

แต่พอมาเห็น
ท่านยังสบายดี
อยู่อย่างนี้ก็
โล่งอกไปเปราะึง
ล่ะครับ

ไม่ !!

ท่าน
ประ
ธาน !!

ผมว่าท่าน
น่าจะกลับไปโตเกียว
ให้เร็วที่สุด
เพื่อพักฟื้นโดยมี
แพทย์ใกล้ชิด
นะครับ

ผมอยาก
จะพักผ่อน
กลางธรรมชาติ
ที่บาหลี
แบบนี้มากกว่า

จะยัง
ไม่กลับ
โตเกียว
อีกนาน

อะไร
กัน
ครับ !!

ผมก็
บอกท่าน
อย่างเดียวนะ
กันนี้แหละ
ครับ...

แต่เวลานี้ดูเหมือน
ว่าการที่คุณพ่อได้อยู่
ในเรียวกังแห่งนี้ ซึ่งอยู่
ใกล้หุบเขาอุเมะน่าจะช่วย
ให้ท่านแข็งแรงจนเป็น
ปกติได้กว่าเยอะเลย

เฮ้ ?

อะแฮ่ม

ไม่ต้องเป็นห่วง
พรอกครับ
ผมเชิญ
คุณหมอมจาก
โตเกียว
มาคอยดูแล
อยู่ด้วย

และ
ท่านก็ดู
จะแข็งแรงขึ้น
อย่างรวดเร็ว
จริงๆ

ครับ...
อย่างนั้น
เทรอก
ครับ...

หุบเขาอุเมะ
เทรอลครับ
ดูเหมือนว่า
จะเป็นสถานที่
ใน "นางฟ้า
สีแดง"

เคย
ไป
มั๊ย
ครับ
?

ครับ
แต่
ครั้ง
เดียว

แหม
น่า
อิจฉา
จัง
ครับ

เป็น
ยังไง
บ้าง
ครับ
?

ไม่ทราบว่
ตำนานนั้น
จะจริงเท็จ
แค่ไหน?
แปลก
จริงๆ
ครับ

เพราะ
ในฤดูนี้
ก็ยังมีดอก
อุเมะ
บานอยู่

แต่พอเดิน
เอาออกมานอก
หุบเขาสักกัณ
ดอกไม้ก็โรย
ทันที

โอ !!
นั่นช่าง
เป็นที่
ศักดิ์สิทธิ์
โดยแท้
แล้วนี่

จะมี
นางฟ้า
สีแดง
ตามใน
ตำนาน
มั๊ยครับ
?

นำไปดู
นะครับ
!!

อาจจะ
ได้พบกับ
นางฟ้า
สีแดง
ก็ได้

โอ!!
ลืมไปว่าคุณ
อายามีมีนางฟ้า
แสนสวยเคียงข้างอยู่แล้ว
คงไม่ใส่ใจกับเรื่องนี้
หรอกนะครับ

แหม

หุบเขา
อูเมะ
ของ
นางฟ้า
สีแดง
อยาก
ไป
สักครั้ง
นะ

ท่าน
ประธานฯ

ขั้นก็
เหมือน
กันคะ
คงจะต้อง
เป็นหุบเขา
ที่สวยงาม
แน่ๆ เลย
นะคะ

ถ้ามี
โอกาสกรุณา
พาฉันไปด้วย
นะคะคุณ
มาลีมี

นำไป
จริงๆ นะครับ
หุบเขาอูเมะ
นี่... อาจจะเป็น
ประโยชน์
สำหรับละคร
ในครั้งนี่

ผมก็อาจ
จะได้ข้อมูล
ในการสวมบท
อิชิฮิน

เอาล่ะครับ
ทุกๆ ท่าน
เยี่ยมชมาน
เกินไปได้ขิวท่าน
ประธานฯ จะยิ่ง
ไม่ได้พักผ่อน

เชิญไป
พร้อมกันที่
ห้องคาเอเตะ
เดะครับ

เราเตรียม
อาหารไว้
รับรอง
พร้อมแล้ว
ครับ

ผม
ลา
ละ
ครับ

มาลีมี

ครับ?
คุณพ่อ

ปกปัก
รักษา

"นางฟ้า
สีแดง"
ตัวนะ

อย่าให้ใคร
ไปยุ่งยาม
ที่หอบเขา
อะเมะนะ

ฝาก
ลี้กิตาจะ
จิจุสะ
ด้วย

ผม
ทราบ
ดีครับ
คุณ
พ่อ

ผม
ทราบ
ดี

ว่าแต่
คุณได้ยิน
เหมือน
ผมมั้ย
? ไวคือลี้กิตาจะ
จิจุสะ

ทั้งที่
คุณนี่ยังกะ
ขมึ้นกับ
ปูน

แก่น่าจะ
ยังโกรธ
แค้นท่าน
ประธานฯ
อยู่นะ

น่า
แปลก
จริงๆ

จิจุสะ
!!

โล่งอกไปที่...
 ที่คุณครู
 ลีเกาคาจะ
 อากาศดีขึ้น

แต่ตั้งแต่
 ที่เรามา
 หุบเขาอูเมะนี่
 คุณครูดูซีดเซียว
 ตลอด

เหมือน
 อาการป่วย
 จะทรุดหนัก

ท่าน
 ทักโหม
 เพื่อพวกเรา
 รีเปล่านะ

โอ๊ะ...
 นี่คุณ
 ไฮเพอร์
 !!

จอด!
 จอดเร็ว
 !!

ขอลง
 ตรงนี้
 นะครับ
 !!

ใจ!
มายะ!

ฮู้ฮู้~~~~!!

เร

โอ้โห!
พวกเขา!
"อิกกาจู"
"สีกิดาเงะ"
มากันพร้อม
หน้าเลย!

ไม่เจอกัน
ตั้งนานเลย
เป็นใจบ้าง
!!

ท่าทาง
สดชื่น
น่าดูเลย
นี่มายะ

มี
พรสวรรค์
คือสดชื่น
ได้เสมอ
อยู่แล้ว
นี่นา

อาการของ
คุณครูเป็น
ยังไงบ้าง
? ภาวะพวกเรา
ได้รับโทรศัพท์
จากคุณเจิ้งไซ
เมื่อคืน

ว่า
คุณครู
ล้มป่วย
ถึงได้
รีบมา
นี่ไง

เธอ?
แต่ คุณครู
ตอนนี้ ดีขึ้นแล้ว
| ละ...

เฮ
|
ไซโย
|
!!

แต่
สุขภาพของ
คุณครูดูจะ
ไม่ค่อยดี
เลย คคง
หักโหม
มากไป...

นางฟ้า
สีแดง
ซ่อมไป
ถึงไหน
แล้วละ?
เรียบ
ร้อย
ดีมัช
? ?

คุณครูบอกว่า
ก่อนจะแสดง
นางฟ้าสีแดง
ให้แสดง
เพื่อสื่อถึง
ธรรมชาติ
ก่อน...
ซึ่งท่านก็
ให้สื่อถึง
"ลม ไฟ
ดิน" นะ

"ลม
ไฟ น้ำ
ดิน"
?

บอก
ไม่ถูก
เหมือน
กัน

ทางนี้
จะ...
จะพา
ไปเยี่ยม
คุณครู
นะ

ไซ
แสดงโดย
สื่อถึงธาตุ
ทั้ง 4 นี้
ให้ได้

เป็นไง
บอก
ไม่ถูก
?

เธอ
?

ทำทาง
น่าสนุก
แฮะ

พอแสดง
เสร็จถึง
จะได้บทพูด
ของ ซึ่งท่าน
นางฟ้าสีแดง ให้แสดง
มานี้แหละ ตามนี้

ไหน
ดูสิ
?

"เกลียด
พายุ
สีแดง
กับ
สีขาว

และ
ลูกชายที่
หม่นคว่ำ
จะทำให้
ฟ้าดิน
ปั่นป่วน

ยาก
ชะมัด
เลย

คุณครู
บอกว่าเรา
2 คนน่าจะเข้าใจ
"นางฟ้าสีแดง"
แล้ว

แต่ชั้น
ยังไม่เห็น
เข้าใจ
เลย...

นี่!
แล้วมาจะ
ไปหุบเขา
อูเมะมาริยัง
?

ไป
แล้ว

เป็นไง
บ้าง
?

เป็นที่ๆ
ลึกลับและ
ดูขลังมาก
เลย

ขนาด
ตอนนี้
ดอกอูเมะ
ยังบาน
สะพรั่ง

เฮ!
อยากไป
เห็นบ้าง
จัง!

ไว้พา
พวกเรา
ไปนะ
มาจะ

ได้
เลย

พวกเราตั้งใจ
ไว้ว่าจะมาทางเดินที่
นอนใกล้ๆ นี้
หลังจากที่เยี่ยมชม
คุณครูแล้ว

หัว
หน้า
!

คุณครู
จะได้
ไม่ต้อง
เป็นห่วง

อย่าให้
คุณครูรู้ว่า
พวกเรามาละ
แอบเยี่ยมชมว่า
จั้นเถอะ

กะว่าจะอยู่
สักระยะหนึ่ง
เพราะเราได้ซ่อมละคร
เรื่องต่อไปกันด้วย

อิม

ทุกคน
ช่างมี
น้ำใจ
จริงๆ

สวัสดิ์คำ
คร่ำบ!
คุณครู
สีกิตาเงะ
!!

ขอบ
ใจเลย
!!

พวกเรา
ชาวคณะ
ละคร อิกกาจู
สีกิตาเงะ มาคารวะ
และ คำ...
คร่ำบ
!!

บทพูด
ของ
นางฟ้า
สีแสด

ยาก
จังเลย
จะแสดง
ยังไต่ต้น
?

เทพธิดา
ประจำต้นไม้
ผู้ควบคุม
ธรรมชาติ

"เกลียว
พายุสีแสด
กับสีขาว"
นี่จะต้อง
หมายถึง
ตรงข้ามกัน
อย่างสิ้นเชิง
มาปะทะ
กัน...

เป็น
"ลูกช่าง
2 ลูกที่
ทำให้ฟ้าดิน
ปั่นป่วน"

"พลังของ
เทพธิดา
ที่ปั่นป่วน
ไฟสงคราม
ลูกโซน"

"ความโกรธแค้น
ซิงซิงแผ่ซ่าน
ไปทั่วทุกหัว
ระแหง โดยมี
ลูกช่าง 2 ลูกนั้น
เป็นศูนย์กลาง..."

“เราไม่
เข้าใจเลย
ทำไมมนุษย์
จะต้อง
แย่งชิงกัน
หลัง
เลือดกัน
เช่นฆ่า
ทำลาย
กัน”

“ไม่ได้
ยินเสียง
ฟ้าบ้าง หรือ
ไม่ได้ยิน
เสียงดิน
บ้างหรือ
?”

“ไม่ได้ยินเสียง
เพลงแห่งเทพ
ผู้ประทานและ
หล่อเลี้ยงชีวิต
และคอยประทาน
ฟ้าดินเอาไว้
ด้วยกันบ้าง
หรือ?”

เสียง
ฟ้า?
เสียงดิน
?
ประทาน
ฟ้าดิน
?”

เสียงเพลง
แห่งเทพผู้
ประทานและ
หล่อเลี้ยง
ชีวิต?

มันคือ
อะไรนะ?
เสียงฟ้า
เสียงดิน

การ
ประทาน
ฟ้าดิน
?”

เสียง
เพลง
แห่ง
เทพ
?”

“ต้นไม้
ก็คือ
พลัง”
พลังของ
ทวยเทพ
ซึ่ง
ปรากฏ
อยู่บนพื้น
แผ่นดิน

“พลัง
คือ
ต้นไม้”
?”

“พลัง
ของเรา
จะหม่น
เป็น
เกลียว”

พลังของ
นางฟ้า
สีแดงจะ
หม่นเป็น
เกลียว
?”

มันคือ
อะไร
กันเนี่ย
?”

ไม่
เข้าใจเลย
เราควรจะ
แสดงยังไง
ดีล่ะ...?

นั่น!
พวกคุณละคร
"สีกิตาเงะ" กับ
อิกกาคุจู" นี่นา
มาจะก็ช่วยมวช
ด้วย!

ทำไม
ถึงมาอยู่
ที่นี่
กันล่ะ?

ไม่น่า
เชื่อเลย
มาจะ:

ไม่ซ้อมละคร
นางฟ้าสีแดต
แต่กลับมานุก
กับพวกนี้

กลับ
มา
แล้ว
คะ

คิด
ยังไร
ของเค้า
นะ?

กลับ
มาแล้ว
เทร
อรับ
? คุณอายุมี
น้ำอาบกับ
อาหาร
พร้อมแล้ว
ครับ!

ชอบ
คุณ
คะ

วันนี้คุณฯ
จากคณะละคร
สีกิตาจะกับ
อีกกากลู
อุตส่าห์มาเยี่ยม
จากโตเกียว
แน่ะครับ

เห็นว่าจะ
ตั้งแคมป์
อยู่ใกล้ๆ นี้
เพื่อซ่อมละคร
เรื่องต่อไปกัน
ด้วย

รู้แล้ว
ละคะ

อ้าว
เทรอ
ครับ?

เห็น
อยู่กัน
ตรงริม
น้ำแน่ะ

คาง

กลับ
มา
แล้ว
ค่า!

จะทาน
ข้าวรึยัง
ครับ
?

เมื่อ
ที
ทานกับ
ทุกๆ คน
ที่ริมแม่น้ำ
แล้วคะ

อาบน้ำ
เลย
ดีกว่า!

อืม
แล้ว
คะ

เฮ้!
น้ำอุ่น
สบายจัง

อ๊ะ!
คุณ
อายุมี
!!

เพิ่ง
ทานข้าว
เสร็จ
หรือ?

จะ

วันนี้
พรรคพวก
เก่าๆ จาก
คณะละคร
มาละ

ครบ
ทีมเลย
ต้นตั้น
มาจาก
โตเกียว
ด้วย

ทางเดินที่
กันที่ริมหน้าต่าง
แล้วจะหอม
ละครกัน
ด้วยละ

เป็น
ละครที่น่า
สนุกมาก
เลยนะ

สไตล
คาบูกิ
มีวสิคัล

คง
แปลกใหม่
มากเลย
เนอะ

เจียบ
หน่อย
ได้มั๊ย
?

ฉันมีเรื่อง
"นางฟ้า
สีแดง"
อยู่เต็มหัว

ผิด
กับ
เธอ

อ้อ !!

ขอโทษนะ
ฉันไม่ได้เจอ
พวกเพื่อนๆ ดั่งนาน
เลยดีใจจน
ออกนอกหน้า
ไปหน่อย....

เป็นคน
พินๆ ที่
น่าเบื่อ
มากเลย

แต่เรา
กลับต้องมา
ชิงบท "นางฟ้า
สีแดง" กับ
คนแบบนี้
!!

นอกจาก
เวลาอยู่
บนเวที
ละครแล้ว
!!

ท่าน
อิมแล้ว
เทร
ครับ
?

อาจารย์
สีกิตาจะบอกว่า
อยากจะทราบว่
วันนี้คุณฯ
ฝึกซ้อมกันไป

ขอเชิญ
ที่โบสถ์
กลาง
เลยครับ

อาจารย์
สีกิตาจะ
จะคุยเรื่อง
ฝึกซ้อม
?

อายุมี
คะ...

มาขะ
คะ

ขอ
อนุญาต
นะค

เมื่อวาน
คงทำให้
เป็นห่วง แต่ครู
กันมาก ไม่เป็น
อะไรแล้ว

ตอนนี้
อยากทราบว่า
วันนี้ทั้ง 2 คน
ฝึกซ้อมบทละคร
กันไปถึงไหน
แล้ว
ไหน
บอก
หน่อยสิ

คุณ
อายุมี
!!

เช่น
เสียง
ฟ้า
เสียงดิน,
"ต้นไม้"
คือ "พลัง"
ที่หมุน
เป็นเกลียว
ของ
นางฟ้า
สีแดง

เพราะถ้า
ตีความไม่ได้
ก็จะแสดง
ไม่ได้แน่ค่ะ

คือ...
หนูได้พยายาม
ตีความบทพูดที่
ได้รับมาเมื่อวาน
นะคะ...

หนูได้
แต่เดินไป
คิดไป
อยู่กลางป่า

แล้ว
ใจจะ
? ตีความ
ได้มั๊ย
?

ยัง
เลย
ค่ะ

แล้ว
|
มาจะ
ล่ะ?

เออ...
หนูก็นึก
ถึงเรื่อง
นางฟ้า
สีแดงค่ะ

ความ
รู้สึกของ
นางฟ้า
สีแดง

แล้ว
ใจ?

ว่า... เธอจะพูด
คำพูดพวกนี้
ด้วยความรู้สึก
ยังไงบ้างนะ

ก็...
ยังนึก
ไม่ออก
เลยค่ะ

แล้วการ
ตีความ
บทพูด
ล่ะ?

เออ
ยังเลย
ค่ะ

หนูยัง
ไม่ได้

แสดงว่า
ยังไม่ได้
คิดอะไรเลย
จันลิ?

ค่ะ...
ขอโทษ
ค่ะ...

ถ้าฉันบทพูด
ประโยคแรก
ที่ว่า "ใครนะ
ใครกันที่มาปลุก
ให้เราตื่นนั้น

เธอก็คิดว่า
น่าจะอยู่ใน
สภาวะไหน
ลองตอบ
มาสิ...

เออ...
ก็ตามใน
บทพูด
เท่านั้น
แหละ
ค่ะ...

ตาม
ในบท
พูด?

ก็คือ
แต่ถูกอะไร
บางอย่างมา
ปลุกให้ตื่น...

อะไร
บาง
อย่าง
?

ค่ะ...
อะไร
บาง
อย่าง

แล้ว
คุณ
อายุมี
ล่ะ?

หนูคิดว่าถูก
ปลุกให้ตื่น
จากโลกแห่ง
ภูตพราย
ค่ะ

ตัวขกลิ้น
ดาวเลือด
ของโลก
มนุษย์...

แล้วเกลียว
พายุสีแดง
กับสีขาวที่
ทำให้ฟ้าดิน
ปั่นป่วนล่ะ?

หมายถึง
สงคราม
ระหว่าง 2 ฝ่าย
ที่ต่างก็มี
พลังกล้าแข็ง

แล้วมันหมุนเร็วขึ้น
แรงขึ้น เตียวชนกัน
เดี่ยวกระเด็นกระดอนไป
ในขณะที่ทำให้สรรพสิ่ง
พินาศย่อยยับไปด้วย

แต่มันก็หมุน
แรงขึ้นเร็วขึ้นทุกที
ไม่มีทีท่าว่าจะ
หยุดล่ะ?

จึงทำให้
ฟ้าดิน...คือ
บ้านเมือง
แทบจะถล่ม
ทลาย

เป็นสภาวะ
สงครามที่
รุนแรงขึ้น
เรื่อย ๆ ค่ะ

มาฆะ
ล่ะ?

โอ้อ !!

เกลียดพายุ
สีแดงกับ
สีขาวก็เป็นไป
ตามบทพูด
นั้นค่ะ

หนูไม่ได้
คิดอะไร
ลึกซึ้ง

แล้วลูก
แก้วแห่ง
ชีวิตล่ะ?

วิญญาณ
ของผู้คน
ค่ะ?

มาฆะ
ล่ะ?

ค่ะ !!

คือหนูคิดว่า
มันมีด้วยแะะ
"ลูกแก้วแห่ง
ชีวิต" นี้

แล้ว
เสียงฟ้า
เสียงดิน
ล่ะ?

หนูตีความว่า...
เป็นเสียงของ
เทพแห่งฟ้าและ
เทพแห่งดินค่ะ

มาชะ !!

หนูก็
ไม่ได้คิด
อะไร

นอกจาก
แปดใจว่า
ฟ้ากับดิน
ก็มีเสียงด้วย

ตาม
ในบท
นะ
เธอ
?

คะ...
โดย
ไม่นึก
สงสัย
อะไรเลย
?

คะ

ทำไม
ล่ะ
?

ไม่ทราบ
ซีคะ...
เพียงแต่ นั้นเป็นสิ่ง
ทราบว่า ที่นางฟ้า
สีแดงพูด

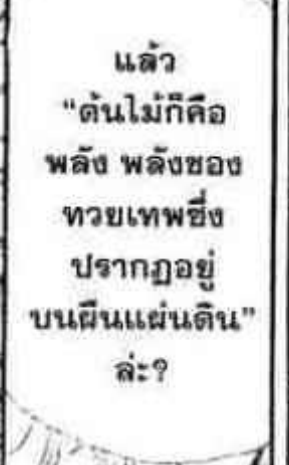

นางฟ้าสีแดง
ก็คงได้ยินเสียงฟ้า
เสียงดินมังคะ

ว่า
ไหน
คะ?

เธอ
?

แล้ว
"ต้นไม้ก็คือ
พลัง พลังของ
ทวยเทพซึ่ง
ปรากฏอยู่
บนพื้นแผ่นดิน"
ล่ะ?

"พลัง
ของเรา
จะหมุน
เป็น
เกลียว"
ล่ะ?

เอ้อ... หนูก็คิดว่า
ต้นไม้มันเติบโตได้ก็
เพราะพลังของ
เทพแห่งดินแดน
ที่คอยหล่อเลี้ยง

มาชะ !!

ส่วน
"พลังของเรา
จะหมุนเป็นเกลียว"
ก็คือพลังของเรา
ที่หมุนเป็นเกลียว
แหละคะ...

ไม่ต้อง
คิดมาก
ดินะ!

หมายความว่า
การดีความบทรุด
ของเธอก็คือการ
ไม่คิดอะไรเลย
ใช่ไหม?

คะ
หนูได้แต่คิด
ว่าจะล้อบท
พูดนั้นๆ
ยังงี้ดีเท่านั้น
นะคะ...

แล้วคุณ
อายุมี
ล่ะ?

โอ้อ
คะ

คือหนูยัง...
ทำความเข้าใจไม่ค่อยได้
นะคะ กับที่ว่าพลัง
ของเทพแห่งผืนดิน
คือต้นไม้

และทำไม
“พลังของเรา
จึงหมุนเป็น
เกลียว” นะคะ

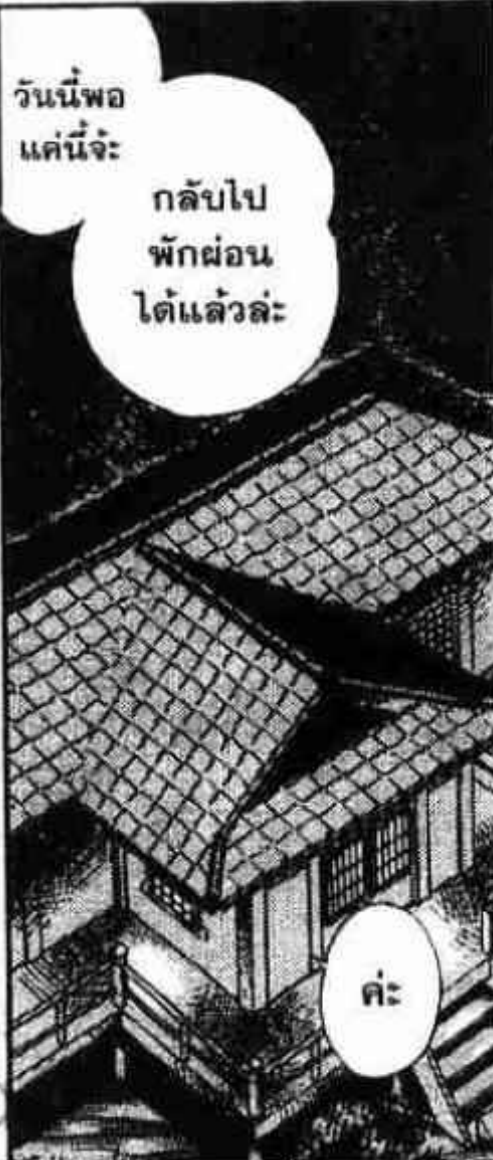
ครูถึงให้พวกเธอ
แสดงเพื่อสื่อถึง
“ลม ไฟ น้ำ ดิน”
ซึ่งจะทำให้เข้าใจ
ในสิ่งเหล่านี้ได้
งั้นละ

ลองสังเกต
และทำความเข้าใจกับ
ธรรมชาติ
ซะใหม่นะ

คะ
!! ส่วนมาฆะ
ก็ต้องหัด
มองในฐานะ
นักแสดง
ให้มากกว่านี้

คะ

วันนี้พอ
แค่นี้จะ

กลับไป
พักผ่อน
ได้แล้วละ

คะ

ไต่ยีน
รียัง
เจียงไซ่?

ครับ

น่า
ตื่นเต้น
มึนงง
อะ?

คุณอายุมี
ก็มองบทพูด
ในฐานะ
นักแสดง

ส่วนมายะ
ก็มองใน
ฐานะ
นางฟ้าสีแดง

เห็นความ
แตกต่าง
อย่างชัดเจน
เลยนะ

การ
ฝึกซ้อม
ในวัน
พรุ่งนี้
คงสนุก
แน่ๆ

เรา
ประเมินค่า
ต่อสู้อำนาจ
!!

บทพูดของ
นางฟ้าสีแดง
ไซลิ....

ถ้าเป็นตัว
นางฟ้าสีแดง
เองล่ะก็
จะต้องลงมือ
อะไรล่ะ...!

เพราะจะต้อง
ไต่ยีนเสียงฟ้า
เสียงดินอยู่แล้ว
"ลูกแก้ว
แห่งชีวิต"

ก็ไม่มีอะไร
ให้หน้า
แปลกใจ

เรานะ
พยายามจะ
เข้าให้ไกล
นางฟ้าสีแดง
ที่สุด

แต่มายะ
กลับคิดว่า
จะสื่อออกใน
ฐานะ
นางฟ้าสีแดง
ไต่ยีนไซ่

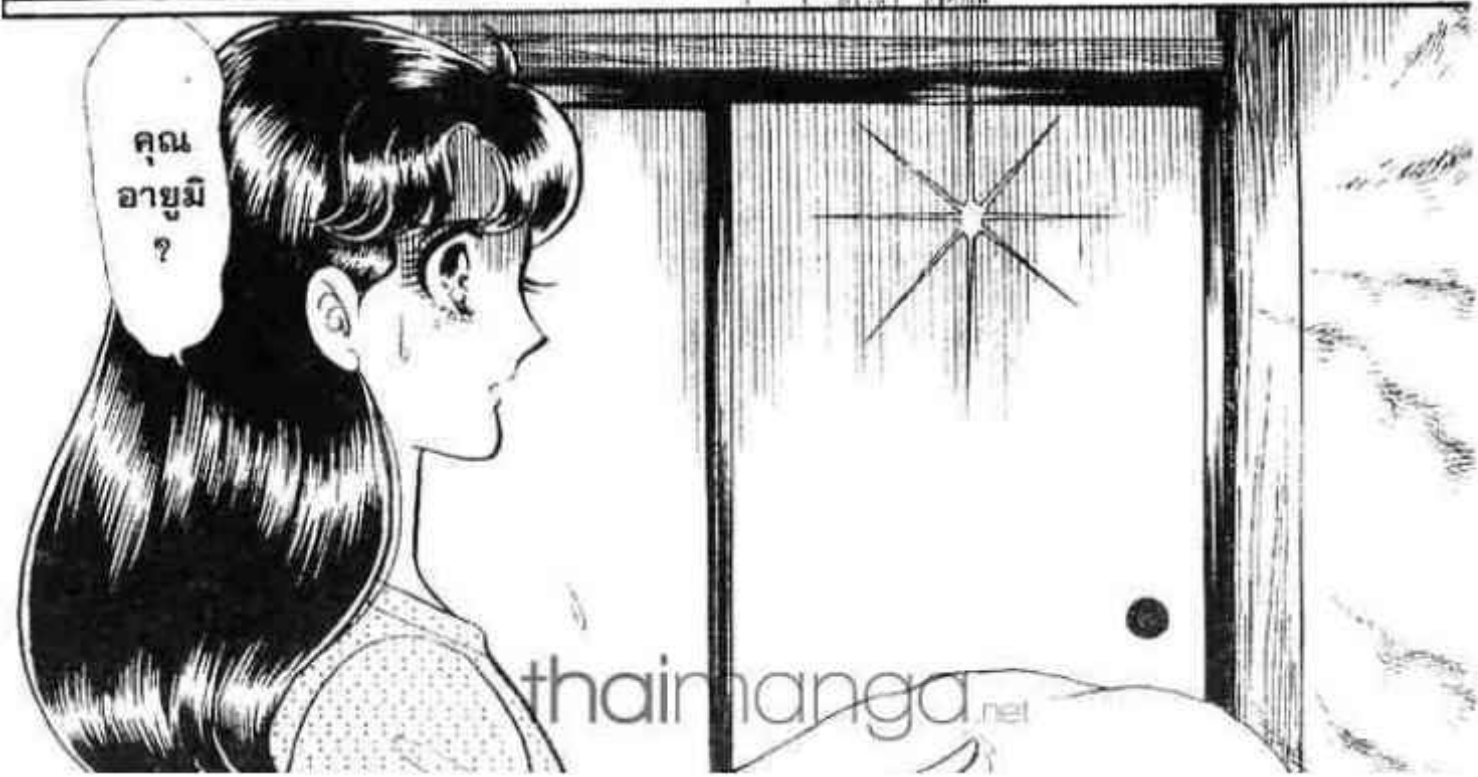
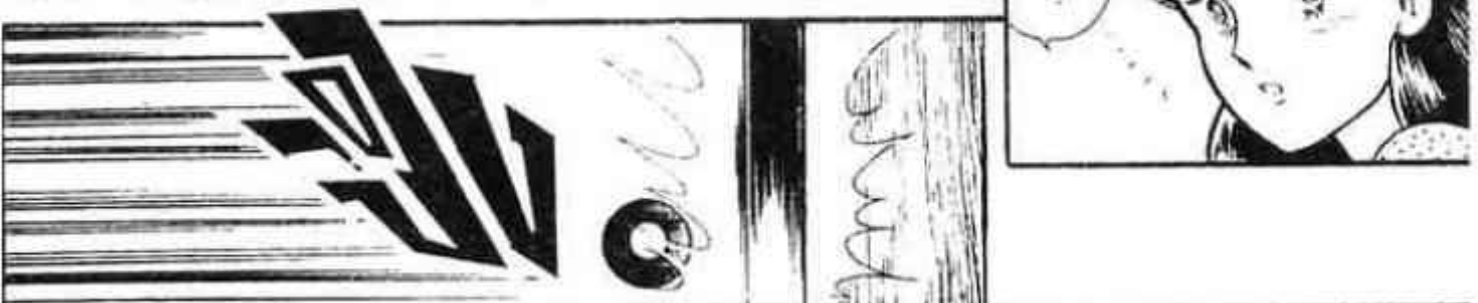
"พลัง"
ของเทพกลายเป็น
"ต้นไม้" ก็ไม่เห็น
จะใช่คำตามเลย
!!

สำหรับ
นางฟ้า
สีแดง

ทำไมมันช่าง
ห่างกันขนาดนั้น
ช่องว่าง
ระหว่างเรากับ
มายะ!!

ชั้นจะ
ไปนอน
อีกห้อง
นึง

อรุณ
สวัสดิ์
จะ

วันนี้
ครูจะให้
ทั้ง 2 คนไป
ที่หุบเขา
อุเมะนะ

จะให้
ไปซ่อม
ละคร
ที่นั่น

คราวนี้
คุณครู
จะให้ทำ
อะไรอีกนะ

ฮู
—
!!

อรุณ
สวัสดิ์
!!

ทุก ๆ
คน
!!

ทำไม
มาอยู่
ที่นี่ละ?

เมื่อเข้า
คุณเงิงไซ
มาบอก
พวกเราว่า
คุณครู
ลีกิตาจะ

จะพาไป
ที่หุบเขา
อุเมะเลย
มารออยู่
ที่นี่แหละ

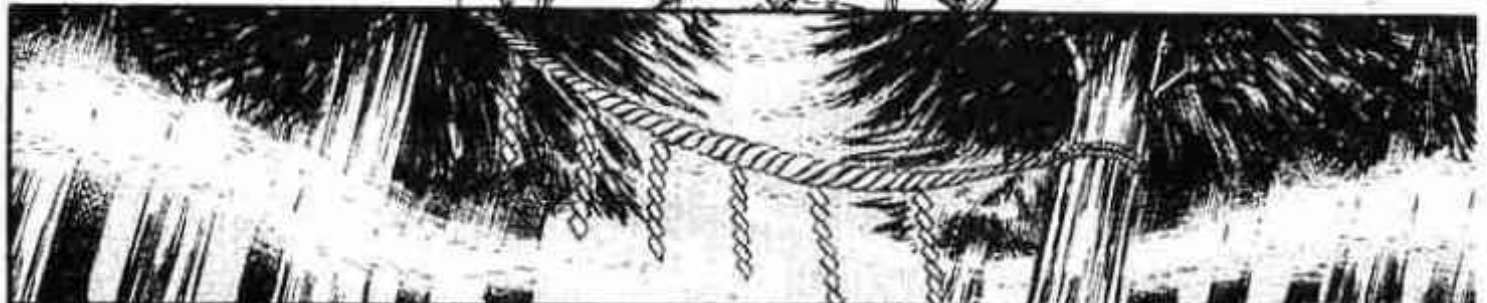
ไปหุบเขา
อุเมะ?
หมดนี้
เลยเหรอ?

นี่!
ระวังนะ
โคลงเคลง
มากเลย
!!

หวัด
หวัด

07

โอ้โห!
น่าอัศจรรย์
จริงๆ ด้วย
!!

ตอกอูเมะสีแดง
บานสะพรั่งจนดู
เป็นสีแดงระเรื่อ
ไปทั้งหุบเขา
สมคำร่ำลือ
เลย!!

ไม่น่าเชื่อว่า
จะมีที่
อย่างนี้
อยู่บนโลก
นะ!!!

เออล่ะจะ...
ขอต้อนรับสู่
หุบเขาอูเมะ
ของนางฟ้า
สีแดงนะ

ที่นี่เป็น
หุบเขาที่แปลก
ประหลาด
อย่างที่เห็น
นี่แหละจะ

จนกลายเป็น
ที่ศักดิ์สิทธิ์
ชนิดผู้คนไม่กล้า
ย่างกรายเข้ามา
ช้านาน

ในเรื่อง
"นางฟ้าสีแดง"
จะมีบทพูดดัง
ต่อไปนี้จะ
"ต้นไม้ก็คือ
พลังของ
ห้วยเทพ

ซึ่ง
ปรากฏอยู่บน
ผืนแผ่นดิน
ณ ที่นี้คือแดน
ศักดิ์สิทธิ์

ซึ่งเหล่า
ทวยเทพ
สถิตอยู่
ต้นอูเมะนี้
คือตัวตน
ของเรา"

ที่ครู
ชวนทุก ๆ คน
มาที่นี่ในวันนี้
ก็ไม่มีจุดประสงค์
อื่นหรอกจะ

นอกจาก
จะให้ช่วย
เป็น
เพื่อน
ซิกซอม
ให้มาช่วย
กับคุณอายุมิ
ในการสวมบท
นางฟ้าสีแดง
ให้ได้

ตามตำนาน
เล่าว่าที่นี่คือ
ดินแดนศักดิ์สิทธิ์
ที่พลังของ
ห้วยเทพปรากฏขึ้น
ในรูปของ...

ต้นอูเมะ
สีแดงจึงมี
ภูตพราย
มากมายสถิต
อยู่ร่วมกับ
ต้นอูเมะ
สีแดงนี้

โดยอยากให้
ทุก ๆ คนช่วยเป็นภูต
พรายต่าง ๆ และ
ร่วมสนุกในหุบเขา
แห่งนี้ด้วยกัน
สักวัน...

เป็นญาติพวายเป็น
เพื่อร่วมสนุก
ในหุบเขา
แห่งนี้ !!

นำ
สนุก
ชะมัด
เลย !!
ผม
พร้อม
ครับ !!

หนู
ด้วย !!

ผมก็
พร้อม !!

ใน
ที่นี่จะมี
ญาติแห่ง
ลม ญาติ
แห่งหมอก
พรายน้ำ
พรายไม้

ญาติแห่ง
เสียง
สะท้อน
เทพแห่ง
ขุนเขา ปิศาจและ
มังกรผู้
ปกปักษ์รักษา
หุบเขานี้

ทุกคนเลือก
เป็นอะไรก็ได้
ตามใจชอบนะ

ผมขอ
เป็นญาติ
แห่งลม !!

หนูขอ
เป็นญาติ
แห่ง
หมอก
ค่ะ

หนูเป็น
พราย
แห่งเสียง
สะท้อน

ฉันหนู
เป็น
พรายน้ำ

หนูเป็น
พราย
ไม้...

พราย
ไม้หอม
เธอ
อะ...

เดี๋ยว
เถอะ !!
net

ฉันหนู
เป็นเทพ
แห่ง
มังกร
ค่ะ...

ไม่
ทราบ
จะแสดง
ได้มีข
นะคะ
?

เพราะ
นิกภาพ
ยังไม่
ออก...

อ้อ
ชั้นซึ่งเป็น
พรายไม้ก็
เหมือนกัน

มนุษย์นะ
เด็ดดอกไม้
ใบหญ้ากัน
สนุกมือ

ไม่รู้
จริงๆว่า
พวกชั้นก็
มีชีวิต
จิตใจ

ขอ
พราย
น้ำ
พูด
บ้าง

พวก
มนุษย์นะ
ทำให้
แหล่งน้ำ
สกปรก

ตื่นเขิน
ไหนยังจะ
กันทางน้ำ
เปลี่ยนทางน้ำ
ให้วุ่นวาย

พวกมนุษย์นะ
เวลาเข้ามาในป่า
ในเขาก็ใช้ชั้น
อย่างไม่เกรงใจ

เดี๋ยวก็ "ยู่ฮู่"
เดี๋ยวก็ "เฮ"
ไปจนถึงคำ
พรุสวาท

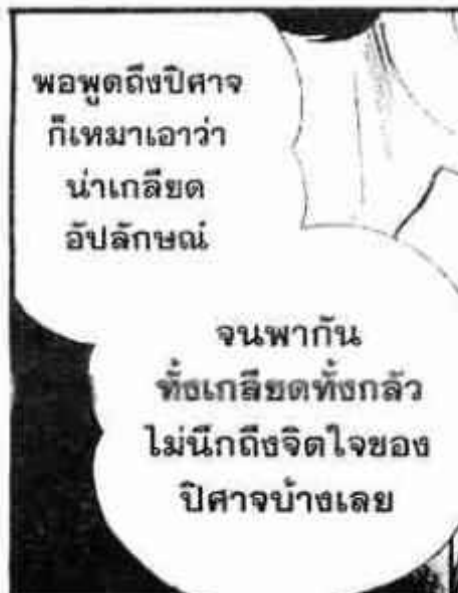
ชั้นชั้นก็จำใจ
ต้องเปล่งเสียงตาม
แม้จะเป็นคำที่
ชวนตะขิดตะขวงใจ

โถ...
น้ำ
สงสาร

ปีศาจ
อย่างชั้น
ก็อึดอัน
ต้นใจ
เหมือน
กัน

มนุษย์นะ
ชอบรังแกผู้ที่
แตกต่างจาก
ตัวเอง

พอพูดถึงปีศาจ
ก็เหมาเอาว่า
น่าเกลียด
อัปลักษณะ

จนพากัน
ทิ้งเกลียดทิ้งกลัว
ไม่นึกถึงจิตใจของ
ปีศาจบ้างเลย

จะแต่งนิทาน
เรื่องไหน
หรือแม้แต่
เขียน
วรรณกรรม
ระดับชาติ

ก็ยังยึดเยียด
ให้ปีศาจ
เป็นตัวร้าย
เป็นตัวที่ถูกปราบ
ถูกฆ่า!

เป็น
ฝ่ายแพ้
ตลอดปี
ตลอดชีวิต
!!

จริง
ด้วย
!!

ชั้นเลย
เก็บตัวไม่ยอม
ให้มนุษย์
เห็น...

นั่นอาจ
จะเป็น
ความคิด
ที่ตึกได้

ดีจังใจ
เทพแห่ง
มังกร

มนุษย์นะ
นิสัยเสียอยู่
อย่างตรงที่
ไม่เชื่อในสิ่ง
ที่ตัวมองไม่เห็น

ถึงได้
ตัดไม้กางป่า
ทำลาย
ธรรมชาติ
กันสนุกมือ

เลยไม่เคย
เชื่อว่ามีพวก
เราอยู่

ไหนๆ ยัง
จะถมทะเล
ระเบิดภูเขา

ทำให้
พวกเรา
เดือดร้อน
มาตลอด

ซึ่งพวกเรา
อดสำห้เดือน
ให้รู้ว่าโกรธด้วย
การทำให้เกิด
ภัยธรรมชาติ
แล้วนะ

แต่พวกเค้า
ก็ยังไม่รู้สึก
รู้อา

ใช่ๆ
บ๊อ
จริชๆ

๗๗

ทำความเข้าใจ
เข้าใจ
กูดพราย
โดย
พยายาม
คิด

และ
รู้สึกอย่าง
กูดพราย

พอเข้าใจแล้ว
ถึงจะเริ่ม
สวมบทบาทได้...

อาจารย์
สิกคาเงะทำให้
พวกเราเข้าใจถึง
ความรู้สึกนึกคิด
ของเหล่ากูดพราย
ในรูปของการเล่น
ตั้งต่างสนุกๆ

กุตแห่งลม
อย่างชันก็มี ซึ่งสรุป
โอกาสร้อน ได้เลยว่าไม่มี
ไปทั่วโลก สิ่งมีชีวิตประเภท
ไหนที่จะเห็น
แก่ตัวเท่ามนุษย์
อีกแล้ว

พวกเขา
ถืออภิสิทธิ์
แม้กระทั่งว่า
ตัวเองสามารถ
ฆ่าสิ่งมีชีวิต
ชนิดอื่นที่
ไม่ใช่มนุษย์
ได้หมด

ยังทนอน
ยังแมลงละก็
ฆ่าตายได้ชนิด
ที่เห็นเป็นเรื่อง
จิบจอย!!

กุต
พราย
ทุก
ท่าน

ในเมื่อ
ต่างก็รู้สึก
ไม่พอใจ
มนุษย์
แบบนี้

ที่นี่คือดินแดน
ศักดิ์สิทธิ์ที่พลัง
ของเทพแห่ง
ผืนดินปรากฏ
ขึ้นมาในรูป
ของต้นไม้
และ
นางฟ้าสีแดง
ก็เป็น
ร่างแปลง
ของ
ต้นไม้ต้น

เริ่มจาก
ปล่อยม่าน
หมอกที่
หนาทึบให้
หลงทาง

คิดจะจัดการ
ยังไงกับ
มนุษย์ที่ลวงล้า
เข้ามาใน
เขตหวงห้าม
นี้ละ...

พวกท่าน
จะต้องปกป้อง
นางฟ้าสีแดง
และดินแดน
ศักดิ์สิทธิ์นี้

จะทำ
ยังไงดี
?

แล้ว
ใจต่อ
?

จะทำให้เกิด
เสียงสะท้อนไปทั่ว
เพื่อทำให้
หลงป่าหนักขึ้น
ค่ะ....

พอหลงป่า
ก็จะส่ง
ให้เดาวัลย์
เลื้อยออกไป

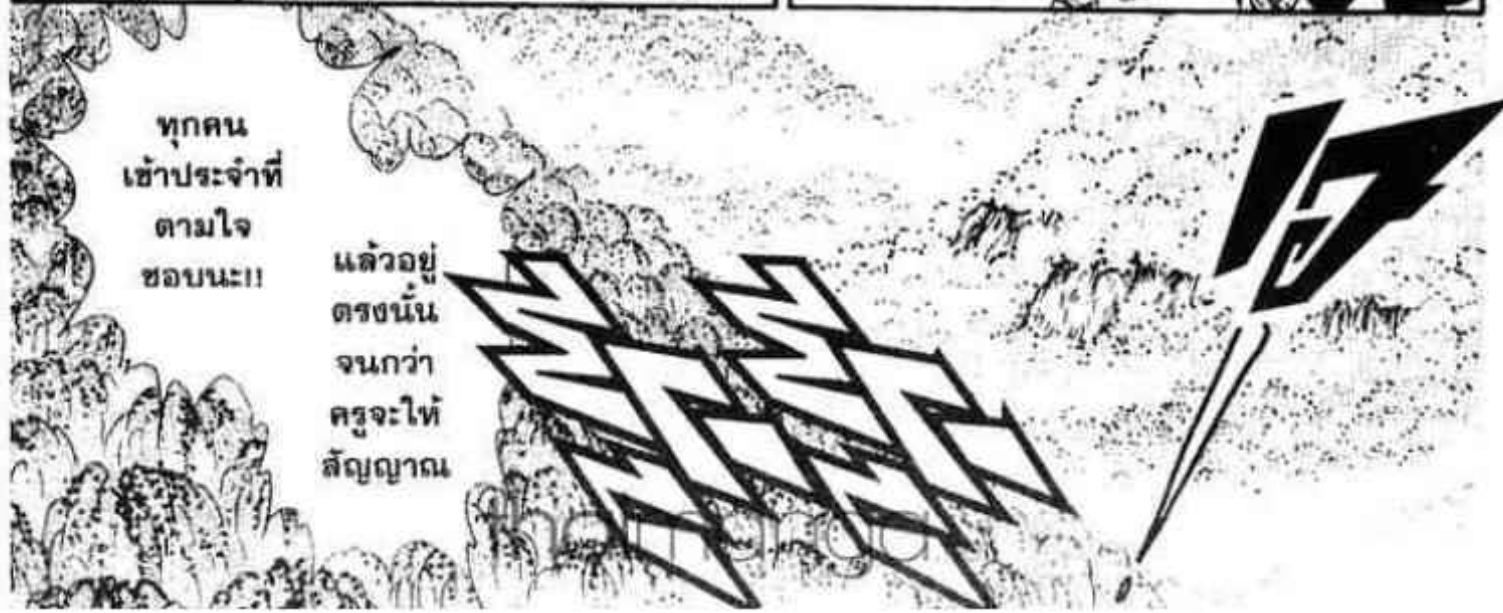
พันธนาการ
ร่างกาย
เอาไว้
จนดิน
ไม่หลุด

ส่วนชั้น
ก็จะเป่าพวกมัน
ให้กระเด็น
ไป....

ถ้ายังเอาไม่อยู่
ชั้นก็จะเรียก
เมฆฝนดำทะมึน
มาให้ฝนตก
กระหน่ำ

แล้วสมาชิกคณะละคร
"ลีเกาเงะ"
และ "อิกกาจู"
ก็แยกย้ายกันไปอยู่
ตามจุดต่าง ๆ ของ
หุบเขาอูเมะตามที
เข้าใจว่าเหมาะกับ
บทของตน

ทั้ง 2 คนก็
ไปหาดำแหน่ง
ที่ถูกใจซะนะ

นี่
? โอโห
สวย
จังเลย

ใช้แทน
ชุดของ
นางฟ้า
สีแดง
จ๊ะ

แม่เพื่อน ๆ จะได้
เล่นสนุกกัน
แต่เธอ 2 คนต้อง
ฝึกซ้อมอย่าง
จริงจัง

โดยเริ่มจากการ
ตื่นจากหลับไหล
และปรากฏตัวขึ้น
เบื้องหน้าภูตพราย
ทั้งหลาย

อย่า
ซบเซียนนะ
จนกว่าครูจะให้
สัญญาณเป็น
ครั้งที่ 2

คะ!
คุณครู

เอาล่ะ!
เริ่มเลย
!!

เข้าใจ
นะ....

คะ

โง่ก้าน
สาขา
กว้าง
หญ่ดีจัง

สวัสดี
จ๊ะ

อืม
น่าสบาย
!!

เธอคือ
ซันนะ

เอ๊ะ?
ทำไมต้นไม้
อุ่นๆ ละ
?

ต้นไม้
ก็มีไออุ่น
ด้วยเธอ
ดีจังเลย

เราคือภูต
พรายแห่ง
ต้นอูเมะ
สีแดง

นางฟ้า
สีแดง
!!

อรุณ
สวัสดิ์ !!

อรุณ
สวัสดิ์ !!

อ้าว
ภูตแห่ง
เสียง
สะท้อน

เสียง
สะท้อน

สะท้อน

ซึ่ซึ่

ไป
ทางโน้น
เถอะ !!

ทาง
โน้น
เถอะ
เถอะ

ช่วง !!

ช่วง !!

เทพ
มังกร !!

กร !!

เหล่าภูตพราย
ในหุบเขาอุเมะ
พากันตื่นจาก
ภวังค์และเริ่ม
โลดแล่น

ภูตแห่งลม
และพรายไม้
จับระบำกันอย่าง
สนิทสนม
พรายน้ำก็เข้าร่วม
วงด้วย...

ภูตแห่ง
เสียงสะท้อน
ก็เร่ร่อน
ไปทั่ว

พอมิใครเปล่งวาจา
ก็จะเขียนเสียงให้
สะท้อนไปเหมือน
คนขี้เล่น

เทพมังกร
กับปีศาจ
ปล้ำ
ขู่มิกัน

ยั่วให้เทพ
แห่งขุนเขา
หุนขู่มิ
ตัวจริงอยาก
ร่วมวงด้วย

ภูตแห่งหมอก
ที่ลอยละล่อง
ไปทั่วหุบเขา
เหมือน
เร่ร่อน

ชักชวน
ให้ภูตพราย
คนอื่นๆ นึก
สนุกปรากฏกาย
ออกมาด้วย

แต่พอ
กระต๊อบเท้าที่
ก็แผ่นดินไหว
ตั้งสนั่นจนต้อง
จบเกม

ทุกคน
สนุกกับการ
สวมบทบาท
ของตัวเอง

และลึน
คนอื่นอย่าง
มีอารมณ์ขัน

สัญญา
ครั้งที่ 2 ของ
ลึนคาเงะ จิงุสะ
ยังไม่ดังสักที

ซึ่งมา
กับอายุ
ยังคงต้อง
ยืนนิ่ง

เป็นต้นอุเมะอยู่
เป็นเวลานาน
จนอายุเริ่มล่า
และหยุดหด

อาจารย์
คิดอะไร
อยู่นะ?

เมื่อไหร่
ถึงจะให้
สัญญา
สักที?

เฮะ
?

อะไรนะ?
ดูสิหน้าที่
เหม่อลอย
ของมายะสิ

เหมือน
กำลังฝัน
หลับ!!

ซึซึ

คุณ
จิตสะ
!!

มายะได้แต่
มองดูทิวทัศน์
รอบกายอย่าง
เหม่อลอย

แม้จะลืมตาอยู่
แต่ภาพที่เห็น
ไม่ได้ถูกส่ง
ไปยังสมอง
เลย...

ในสมอง
ของเธอ
ว่างเปล่า

ตรงข้าม
กันเลขนะ
2 คนนั้น มายะ
ปล่อยตัวลบยาฯ
จนเหม่อลอย

แต่อายุมีสิ
พอเวลานานเข้า
ก็เริ่มติดขัดกับ
ตัวเอง
ติดกับมายะ
ซึ่งลืมตัวตน
ของตัวเอง

จวน
ได้เวลา
แล้ว

คุณ
จิตสะ

สัญญาณ
ครั้งที่ 2
ดังก้อง
หุบเขา
อูเมะ

สัญญาณ
สำหรับ
นางฟ้า
สีแดง!!

คึกคัก

โอ้วว !!

สวยเหมือนฝัน !!

ทว่าทำอันอ่อนช้อย
ของอายุมิในขณะ
ค่อยๆ แปลงร่างจาก
ต้นอูเมะไปสู่ภูตพราย
นั่งตงามจับตา
จนทุกคนตะลึง..

เพราะทุก
อิริยาบถของเธอ
พลีไหวขอช้อย
และแสนจะเป็น
ธรรมชาติ

นี่ !!

ทา ?

โอ้ว !!

ข้างฝ่ายมาขณะนั้น
ได้ยินเสียงการไท่
สัญญาของสิกิดาเงะ
จิตุสะตอนที่จิตใจ
กำลังล่องลอยไปไกล

กว่าจะได้สติและ
รู้ว่าสัญญาครั้งที่ 2
ตั้งแล้วนั้น
ต้องใช้เวลาอยู่
ครู่หนึ่ง...

ทำไมล่ะ
ทำไมมาชะ
ถึงไม่กระตุก
กระตักเลย
?

มาชะ
!!

โอ๊ะ
?

เรา
เป็น
อะไร
ไปนะ
?

ร่าง
กาย
ชยับ
ไม่ได้

เพราะ
อะไร
?

แปลก
จริง
เสียง
ก็เปล่ง
ไม่ได้

เรา
ไม่เคย
เป็น
แบบนี้
เลย

โอ...
จริงสิ
เราคือ
ภูตแห่ง
ต้นอูเมะ

ที่เพิ่ง
ถูกปลุกให้
ตื่นเดี๋ยวนี้
เอง...

เรา
ต้อง
ชยับ
ตัว

ชยับ
ยังงัย
ล่ะ?

ต้อง
เปล่ง
เสียง

เปล่ง
จาก
ไหน
นะ

ต้อง
แสดง
พลัง
ของ
นางฟ้า
สีแดง

พลังที่
 हमุนเป็น
เกลียว
?

हमุน
เป็น
เกลียว

ทมน
เป็น
เกลียว

ทมน
เป็น
เกลียว

น้ำ
!!

ลม
!!

สิ่งที่
เกิดจาก
ดิน!!

ทมน
เป็น
เกลียว
!!

ทมน
เป็น
เกลียว
!!

พลังของ
นางฟ้า
สีแดง
!!

มาเยอะ

!!

